

મનહર પદ.

ક્રક્ર

ક્રક્ર

મનોહરદાસકૃત-
ગુજરાતી તથા હિંદીમાં.



સસ્તું સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય.

મુંબઈ અને અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૮૨૦ વાર્ષિક

પુસ્તકનું નામ અનૃત્ત ૫૬

વિષય ૬ - ૧ : ૬

મનહર પદ.

મનોહરદાસ કૃત-ગુજરાતી તથા હિંદીમાં.

જાપાવી પ્રસિદ્ધ કર્તા-
સસ્તુ' સાહિત્ય વર્ધક કાર્યાલય.
મંત્રી લિશ્તુ-અખંડાનંદ.
ડે. કાલખાદેવી-મુ'બઈ.

આ સંસ્થા તર્ફની આવૃત્તિ પહેલી.
પ્રત ૨૩૦૦. સંવત ૧૯૬૯.

મૂલ્ય-૦-૨-૬, પાકું પૂઠું ૦-૪-૦ પો. બુકું.

અમદાવાદ:

ધી કાવમંડ ન્યુબિલી પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ જગનલાલે છાપ્યું✓

૬-૧૨
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ નિવેદન.
ગુજરાતી કૌપીરાઈટ-સંગ્રહ

પદના પ્રેમી સજ્જનો માટે ચાલુ વર્ષમાં ‘લજ્જન સાગર’ નામક પુસ્તક નીકળ્યા પછી તેજ પ્રકારનું આ ખીજું પુસ્તક સાદર થાય છે. વિખ્યાત ગુર્જર કવિ સ્વ. નર્મદાશંકર લાલશંકરે આ પુસ્તક પ્રથમ વાર ઇ. સ. ૧૮૬૦માં બાળબોધી અક્ષરોમાં પ્રસિદ્ધ કર્યું હતું. એ પછી ખુદ મનોહરદાસ તથા તેમના બાણેજ દેસાઈ અંબાશંકર ઇ. ના હસ્તાક્ષરથી લખાયેલી, આ પદોની અસલ ચોપડી મળી આવતાં આ પુસ્તક ખીજવાર બાવનગરમાં સ્વ. મહારાજ સર તખ્તસિંહજી જી. સી. એસ. આઈ. એમની આગ્રાથી ઇ. સ. ૧૮૮૭ માં મહોટા બાળબોધી અક્ષરોમાં છપાયું હતું.

આ પુસ્તકના કર્તા મનોહરદાસનું જીવન ચરિત્ર હકત ખીજી આવૃત્તિમાં શ્રીયુત્ત બવાનીશંકર નરોત્તમ દ્વિવેદીએ નીચેની મતલબનું આપેલું છે.

“આ પદોના કર્તા દેસાઈ મનોહરદાસ નાહાનકડા કરીને હતા. જ્ઞાતે તેઓ વડનગરા નાગર બ્રાહ્મણ હતા અને બાવનગરના મહાલ મહુવાના રહેનાર હતા. એઓનો જન્મ વસાવડમાં થયો હતો. તેઓએ પ્રથમ ફારસી ત્રિધાનો સારો અભ્યાસ કર્યો હતો. તેમને ઉપનિષદોના ફારસીમાં કરેલા તરજુમાની ખુબ મળી હતી, તે ઉપરથી ઉપનિષદોનો અર્થ તેઓ સારી પેઠે સમજ્યા હતા. તે પછી બનારસ તરફથી સ્વામીશ્રી સર્વાનંદજી મહુવામાં આવી શ્રીગોપનાથજી મહાદેવમાં રહ્યા હતા તેમનાથી તેમણે સંસ્કૃત ઉપનિષદોનું શ્રવણ કરીને ફારસી તરજુમાની સાથે તેના અર્થની મેળવણી કરી; જેથી ઉપાન-

પ્રદોનું યથાર્થ રહસ્ય તેમના જોણવામાં આવ્યું. ત્યારપછી સૂત્રબાણ્ય જોવા સારૂ ધમડાચાના ભગવાન શાસ્ત્રી પાસે કૌસુદીનો, તથા ગણદેવીના દયારામ શુક્લ પાસે ન્યાયશાસ્ત્રનો, તેમજ નવાનગરના પડ્યા નર-ભેરામ વિગેરેથી ઉપનિષદોના અર્થનો પુનરપિ પકડા અભ્યાસ કર્યો હતો. સંવત્ ૧૮૯૪ ની સાલમાં તેઓએ ચતુર્થાશ્રમ સ્વીકાર કરી સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મતીર્થ નામ ધારણ કર્યું, અને સંવત્ ૧૯૦૧ની સાલ આખર તેઓ વિદેહ મુક્ત થયા. તે દરમિયાનમાં તેમણે વેદાન્તના રહસ્ય ઉપરથી એકાદ બે સંસ્કૃત ગ્રંથો રચેલા, પણ તે પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યા નથી. સિવાય આ ‘મનહર પદ’ કે જેમાં પૂર્વાશ્રમે કરેલાં પદોના છેવટમાં ‘મનોહર’ નામ તથા સંન્યાસ ગ્રહણ કર્યા પછી કરેલાં પદોના છેવટમાં ‘સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ’ નું નામ આપી ગુજરાતી તથા હિંદુસ્થાની ભાષામાં તે પદો કર્યા છે. તેમાં વેદાન્ત વિષયક નીતિ અને વૈરાગ્યપૂર્વક સગુણ તથા નિર્ગુણ એક ઈશ્વરભક્તિનું નિરૂપણ કરીને પાખંડી પંથોનું તથા ધર્મનિમિત્તે થતા દેંગો વિગેરેનું ખંડન કર્યું છે. ત્યાર પછી તેમણે સંવત્ ૧૮૯૮ માં શ્રીમહાભારતમાંનું સનત્સુજાતીય આખ્યાન તથા ખંડી આખ્યાન સંસ્કૃત ઉપરથી ગુજ-રાતી ભાષામાં પૂર્વછાયા રાગ ઈત્યાદિ-કવિતામાં રચ્યાં હતાં તે છપાઇ પ્રસિદ્ધિમાં આવેલાં છે. સિવાય ગુજરાતી ભાષામાં શ્રીમદ્ ભગવદ્ગી-તાની પદ્મોધિની ટીકા તથા મુમુક્ષુઓને વિચારવાનું આન્હિક તેમણે કરેલું છે. વળી તેમણે રામાનુજ બાખ્યાનુસારી દ્વૈત-મતનું ખંડન કરી અદ્વૈત મતનું પ્રતિપાદન કરેલું છે. પુરાતન કથા અને પંચકલ્યાણી વિગેરે ગ્રંથો પણ તેમણે ગુજરાતીમાં રચેલા છે પરંતુ તે હજી પ્રસિ-દ્ધિમાં આવ્યા નથી.”

આ પુસ્તક એક જિજ્ઞાસુ બંધુ-કે જેમનું નામ તેમની નિષ્કા-મતાને માન આપી અત્ર આપ્યું નથી-તેમની સૂચના અને રૂ. ૧૦૦)

ની આર્થિક સહાયતા વડેન પ્રસિદ્ધ થતું હોવાથી તે બદલ આ સંસ્થા અને વાંચક વર્ગ તરફથી તેઓને ધન્યવાદ આપવામાં આવે છે.

ગુજરાતમાં ઘણો ભાગ હજી બાળબોધી અક્ષર વાંચી શકતો ન હોવાથી આ પદો ગુજરાતીમાંજ છપાવ્યાં છે. અને આ પ્રમાણે આ પુસ્તક ત્રીજી વાર છપાતું હોવા છતાં આ સંસ્થા તરફથી તો પ્રથમ વારન નીકળતું હોવાથી મુખ્ય પૃષ્ઠમાં તેન આશયનું લખ્યું છે.

આ લખનારની ગેરહાજરીમાં આ પુસ્તકમાંના શરૂના ફરમાઓ બાવનગરની પ્રત સાથે મેળવવાનું રહી જવાથી તેમાં કેટલીક ભૂલો રહી ગઈ છે. જે માટે વાંચકો પ્રત્યે ક્ષમા યાચી પુસ્તકની છેવટે આપેલા તે ભૂલોના સૂચીપત્ર મુજબ સુધારી લઈને વાંચવા પ્રાર્થના છે.

જુદા જુદા કવિઓની વાણીમાંથી ચુંટી કહાડેલાં ઉત્તમ પદ, ઘોળ, ઇતી એક સારો જેવો ઉપયોગી સંગ્રહ પ્રસિદ્ધ કરવાનો લાંબા સમયથી વિચાર ચાલે છે. પણ ચુંટણીનું કાર્ય ખાસ અવકાશનું હોવાથી તે બને ત્યારે ખરૂં. ૐ તત્સત્.

સં. ૧૯૬૯ બાદ્રપદ પૂર્ણિમા. }
ઈ. સ. ૧૯૧૩ સપ્ટેમ્બર. }

મંત્રી.



મનહર પદ.

ભાગ ૧-ગુજરાતી પદ.

પદ ૧.

॥ ૐ શ્રી પરમાત્મને નમઃ ॥

એક અખંડિત નરહરિરાય, તે બધ્યાવણુ દ્વૈત જણાય. ટેક.
ચક્ષુ એક રૂપ જોવાને, શ્રવણે શબ્દ સુણાય;
રસનાયે સહુકો રસ બાણે. ધ્રાણે ગંધ જણાય. એક. ૧
વાચા એક વડે સહુ બોલે, સ્પર્શ ત્વચાએ થાય;
કરથી કામ કરે સહુ કોઈ, પગથી પંથ પલાય. એક. ૨
ઉપસ્થથી આનંદ કરાવે, ભાગ ગુહે મલ થાય;
મનથી સહુ સંકલ્પ કરે, બુદ્ધિયે સકળ જણાય. એક. ૩
જ્ઞાતાજ્ઞાનજ્ઞેય વૃત્તિથી, જ્ઞાન વિષયનું થાય;
કર્તા ક્રિયા કર્મ વૃત્તિયે, લૌકિક કાર્ય કરાય. એક. ૪
બાગૃત સ્વપ્ન સુષુપ્તિ અવસ્થા, સહુને સમ કહેવાય;
ચૈતન એક સકલધટબ્યાપક, પ્રગટ શ્રુતિ એમ ગાય. એક. ૫
ચારે આહાર સકળને સરખા, પાંચ કોશ કહેવાય;
અણુબણે પોતામાં બાણી, અહંકારે બંધાય. એક. ૬
જેમ રવિ એક પાત્ર જળના બહુ, તેહેમાં બહુ દેખાય;

જેમ જલસહેર ચપલતા માંહે, ચંદ્ર ચપલ દરશાય. એક. ૭
 તેમ બહુ લિંગલેહમાં, ચીતે પશુ બહુ રૂપ જણાય;
 બ્યાપકરૂપ અનંત અગોચર, કોઈ થકી ન કળાય. એક. ૮
 પુત્ર વિત્ત લોકાદિક કેરી, આશાએ અથડાય;
 કર્મ કરે બહુ તે પામવા ને, ત્યમ ત્યમ પાપ જમાય. એક. ૯
 ધ્યાતા ધ્યાન ધ્યેય વૃત્તિયે, કોઠિ દેવને ધાય;
 સાધે લોક ભ્રાંતિ બહુ વાધે, તે ભુવન ભુવન ભટકાય. એક. ૧૦
 તપ તીર્થ વ્રત સ્નાન દાન જપ, વિધવિધ કરે ઉપાય;
 હૃદયઅંથીનો લેહ ન બાણે, અવળાં ઓસડ ખાય. એક. ૧૧
 દેહાદિકમાં હું માહારાથી, ત્રિધા લેહ દહ થાય;
 આપ સન્નતિ વિભતિ સ્વગત-રૂપે બહુ રૂપ જણાય. એક. ૧૨
 કામી કોપી લોભી ક્રોધ, હાતા હીન જણાય;
 કંઈ રાગી, કંઈ ત્યાગી, કંઈ સુખી હુઃખી દેખાય. એક. ૧૩
 કંઈ પંડીત કંઈ બાણ્યા ભેખી, છલીયા ભલીયા થાય;
 કંઈ ઘરખારી, કંઈ બીખારી, કંઈ નાચે કંઈ ગાય. એક. ૧૪
 કંઈ પાખંડે પંથ ચલાવે, પ્રભુ ઘઈને પૂજાય;
 શિષ્ય તણે સંશય ન ટાળે, ધતીને ધન ખાય. એક. ૧૫
 દેહાકૃતીને પ્રહા ઠરાવે, ચૈતન્ય નવ લહેવાય;
 અંધ અંધની પાછળ ચાલે, ઉભય કુઆમાં ભાય. એક. ૧૬
 દહ વિશ્વાસ ધરીને જે કોઈ, સહગુરૂ શરણે ભાય;
 તેહેનાં સંશય તર્ક વિપર્યય, હૃદય અંથી લેદાય. એક. ૧૭
 સમિયત આનંદ રૂપ લહીને, નીજપદમાં લય થાય;
 મનોહર જન્મમરણુ લય ભાગે, સંશય દૂર પલાય. એક. ૧૮

પદ ૨.

અદ્વય રૂપ પ્રગટ શ્રુતિ ગાય, નવ જાણે તેહેને ભય થાય. ટેક.
 વ્યાપક પ્રદા અનંત અગોચર, અમિત શક્તિ કેહેવાય;
 નિજમાયા ત્રિગુણાત્મક વડીયે, ત્રિધા રૂપ હરસાય. અદ્વય. ૧
 નિજ ઇચ્છાથી ત્રિગુણાત્મકના, ત્રણ ભેદ કહયાય;
 તમથી ભૂત રમોથી ઇંદ્રિ, દેવ સત્વથી થાય. અદ્વય. ૨
 તેથી ચૌહલોકની રચના, માયા માત્ર જણાય;
 અજ્ઞાને સાચી કરી જાણે, તેથી સત્ય ન થાય. અદ્વય. ૩
 પૃથિવી એક સકલ ઘટ માંહે, જલપણુ એક ગણાય;
 તેજ પવન આકાશ એક છે, સિન્ન જાતિ ન જણાય. અદ્વય. ૪
 નેત્ર સકલની એક દેવતા, જગત્ વિહિત રવિરાય;
 શ્રવણ તણા દિગપાલ ત્વચાનો વાયુ દેવ કહેવાય. અદ્વય. ૫
 રસના વરૂણ દ્રાણના અશ્વિની-તનય પુરાણે ગાય;
 વાયા તણા અગ્નિ કરકેરા, અધિપતિ ઇંદ્ર ગણાય. અદ્વય. ૬
 વિષ્ણુ દેવ ચરણ કેરા ગુહકેરા યમ કહેવાય;
 ઉપસ્થકેરા દેવ ગણાય, પ્રજાતણાં જે રાય. અદ્વય. ૭
 દેહ ભેદ અગણિત દેખાતાં, ભૂત ભેદ ન ગણાય;
 ઇંદ્રિ ભેદ અનંત થયેથી, દેવ ભેદ ન થપાય. અદ્વય. ૮
 તેમ જડ ભેદ અનંત જણાતાં, ચૈતન સિન્ન ન થાય;
 માયા ઠાઠ સકલ જડ વસ્તુ, જોતાં જોતાં જાય. અદ્વય. ૯
 દેશ કાલ વસ્તુ ભેદેથી, જડ વિકારી ભેદાય;
 અવિકારી ચૈતન ઘનવ્યાપક, સાક્ષી રૂપ સદાય. અદ્વય. ૧૦
 માયા અસત કાલત્રયમાંહે, અનિર્વાચ્ય કહેવાય;
 તે વડીયે આ જગત જણાયે, તે સત ક્યાંહાંથી થાય. અદ્વય. ૧૧

માયાકૃત દેહાદિકમાંહે, હું માની લરમાય;
 લોલતણી લેહેરોમાં પડીયાં, ગાફલ ગળકાં ખાય. અદ્ય. ૧૨
 માહારાં માત તાત દારાસૂત, માહારૂં કુટુંબ કહેવાય;
 હું કરમી હું સહુને પાળું, હું વણ એ કયાંહાં જાય. અદ્ય. ૧૩
 માહારૂં ઘર દોલત પશુ મારાં, ઘોડા ભેંશો ગાય;
 એણી પર દેહાકૃતીસંબંધે, અન્યોઅન્ય બંધાય. અદ્ય. ૧૪
 હું શૂરો હું પંડિત પુરો, માહારૂં વેણ મનાય;
 હું વેપારી દાતા ભારી, હું સમ કોઈ ન થાય. અદ્ય. ૧૫
 હું રાજ સહુ રાજ જીતું, માહારૂં રાજ જમાય;
 મોટા દેવ મંત્ર હું સાધું, સહુ માહારે વશ થાય. અદ્ય. ૧૬
 મુઠ ચોટ શમશાને સાધું, માહારા શત્ર મરાય;
 ગુટિકા સાધું આકાશે ઉડું, પાતાળે પેસાય. અદ્ય. ૧૭
 આસડ સર્વ સિદ્ધ કરી રાખું, મહારોગ ઝટ જાય;
 જ્યોતિષ વિદ્યા સિદ્ધ કરું તો, કાલ લાગ્ય પંકાય. અદ્ય. ૧૮
 ભૂઓ થઈને ભૂત લગાડું, અધિક આખડ થાય;
 નટવો થઈને નાચું ગાજી, સુખથી પેટ ભરાય. અદ્ય. ૧૯
 આચારજ થઈ પંથ ચલાવું, શિષ્ય ઘણેરા થાય;
 વિશ્વમાંહે ઈશ્વરતા વાઘે, સર્વે કામ સધાય. અદ્ય. ૨૦
 સ્વર્ગાદિકનાં સાધન સાધું, સુર લોકે ગતિ થાય;
 અગણિતકાલ અમિત સુખ મોહોટાં, ઈચ્છા માત્ર પમાય. અદ્ય. ૨૧
 એણીપર કોટી મનોરથ કરતાં, કાલ પાશ બંધાય;
 લખચોરાસી ચોનીમાંહે, લવો લવે ભટકાય. અદ્ય. ૨૨
 પથ્થર તેટલા દેવ કરે, તીરથમાં ડબકાં ખાય;
 વ્રતઉપવાસે દેહ હમે પણ, મનનો મેલ ન જાય. અદ્ય. ૨૩

કામ, ક્રોધ, મદ, મોહ, મહરતું મનમાં જોર ન માય;
 વિષય પામવા વલખાં વીણે, રાંક રલાળિં રાય. અદ્રય. ૨૪
 માયા કાલ તણા બંધનમાં લાલચથી બંધાય;
 મરિચિકાજલ મોહોમાં નાવે આશા અદકી થાય. અદ્રય. ૨૫
 ત્રિવિધ તાપની ભાડ વિષે ધાણીની પર ભૂંભાય;
 તોપણ લાલચ લેશ ન છૂટે અધિક ઉપાયે ધાય. અદ્રય. ૨૬
 અવિચલ ભાવ ધરી હરી ભજતાં મમતા દૂર પલાય;
 પ્રભુ કૃપાયે અંતરમાં વૈરાગાદિક થીર થાય. અદ્રય. ૨૭
 ગુરુ વેદાંત વચનથી તેણે નિજ સ્વરૂપ સમજાય;
 વૃત્તિ અખંડ જ્ઞાનમય રાખે જન્મ મરણ ભયભય. અદ્રય. ૨૮
 બ્રહ્માનંદ મગનમાં વિલસે ત્રિવિધ તાપ ટળી જાય;
 દેહ છતે દેહભાવ તજે દૃઢ સંશય શોક પગાય. અદ્રય. ૨૯
 હસે રમે સ્વયમાં સ્વય ખેલે સ્વયમાં ખોલે ગાય;
 સ્વગતાદિક માયિક ઉરમાંથી ભેદ અશેષ વિદાય. અદ્રય. ૩૦
 એ સુખ જે માણે તે બાણે વાણે નવ કડેવાય;
 મનોહર હરિ ગુરુ પૂર્ણ કૃપાથી આત્માનંદ પમાય. અદ્રય. ૩૧

પદ ૩.

જે જન આવે શંકરપાશ, તે જન પામે ચિદઆકાશ. રેક.
 વૈરાગાદિક સાધન સઘળાં, કરે હૃદયમાં વાસ,
 પ્રત્યક્ષ બ્રહ્મસ્વરૂપ પમાડે, ટાળે ભવના પાશ. જે જન. ૧
 બ્રહ્માનંદ મગન થે ખેલે, ન કરે બીજી આશ;
 અધિદેવાદિક તાપ ત્રિવિધના, નિશ્ચય થાયે નાશ. જે જન. ૨
 દેહાદિક મિથ્યા કરિ માને, એક સત્ય અવિનાશ;

શુભકર્ણસમ જગમાં વર્તે ખલથી રહે ઉદાશ. જે જન. ૩
જન્મનિ ગંગા જલમાં ઝીલે, સદા તૃપ્ત સુખ રાશ;
લેહરહિત વ્યાપકમાં વિદ્રસે, સ્વયં સ્વામી સ્વયં દાસ. જે જન. ૪
જે સુખ પામિ પાર ઉતર્યા, શુક સનકાદિક વ્યાસ;
મનોહર સેહેજે તે સુખ પામે, મટે કાલનો ત્રાસ. જે જન. ૫

પદ ૪.

જે કોઈ સદ્ગુરુ શરણે જાય, તેના સંશય દૂર પલાય. ટેક.
કામ, ક્રોધ, મદ, મોહ, મહર, આશા તૃષ્ણા લય થાય;
અતિશયિતાદિક દોષ વિષયના, ઉરમાંહે દેખાય. જે કોઈ. ૧
તેથી દૃઢ વૈરાગ ઉપજે, સત્યાસત્ય જણાય;
શમ દમ ઉપરતી સહન શક્તિથી, દૃઢ વિશ્વાસ બંધાય. જે કોઈ. ૨
સમાધાન સ્વરૂપમાં જાણી, ઇચ્છા અતિશય થાય;
વાક્ય વિચાર નિરંતર કરતાં, પ્રહ્લ રૂપ દરસાય. જે કોઈ. ૩
અસપાણું તત્કાલ આજસે, નિત્યાનંદ જમાય;
માયિક લેહ બુદ્ધી મેલીને, નિજપદ માહે સમાય. જે કોઈ. ૪
સમરસવ્યાપક સચ્ચિદ આનંદ, રૂપ થઈ વિલસાય;
મનોહર મરણતણો લય લાગે, શુભ-મુક્ત કેહેવાય. જે કોઈ. ૫

પદ ૫.

જેહેને કૃષ્ણ વચન વિશ્વાસ, તેહેને ન રહે મનનો ત્રાસ. ટેક.
વિમલેશ્વરના વચન વિચારે, વર્તે બારે માસ;
વાક્ય વિરૂદ્ધ ન બોલે સુખથી કરે સંતમાં વાસ. જેહેને. ૧

કામ ક્રોધ તૃષ્ણાદિક કેરો, કરે હુલસથી નાશ;
 શીલ દયા સંતોષાદિકની, ખરી જમાવે રાશ. જેહેને. ૨
 નિરાધાર આધાર સર્વનો, તે હરીનો વિશ્વાસ;
 તેહેને ભજે યજે ધ્યાયે નિત્ય, અન્ય ન રાખે આશ. જેહેને. ૩
 સાધનવંત થકો નિત્ય સાધે, એકરૂપ અવિનાશ;
 લેહ રહિત નિજ રૂપ જણાયે, ચિદાકાશ સુખરાશ. જેહેને. ૪
 કૃષ્ણ કૃપાથી નિશ્ચિન તેહને, પ્રદ્યાનંદ વિલાસ;
 મનોહર મુક્ત જગતમાં વિચરે, છુટે માયાપાશ. જેહેને. ૫

પદ ૬.

મન તું મેહેલ જુઠ જંજલ, માથે ભમે અચાનક કાલ. ટેક.
 માત પિતા દારા મુત ખંધુ, મિત્ર શિષ્ય રખવાલ;
 પ્રાણ સતે સહુ સગું જણાયે, વૃદ્ધ, યુવા ને બાલ. મનતું. ૧
 પ્રાણ ગયાપર પલ ન રખાયે, ફેગટ કરે કતાલ;
 બાળી બાળી ખાખ કરીને, વાંસે નાવે વાલ. મનતું. ૨
 કાલ તણા મુખથી નવ છૂટે, જો પેસે પાતાળ;
 જ્યમ આવે ત્યમ આવે જાયે, શું જુદો શું બાલ. મનતું. ૩
 ભવસાગરમાં ચાર ખાણના, જંતુ લધુ વિશાલ;
 અર્ગણિત પ્રગટે અર્ગણિત મારે, કાલ પાથરી બાલ. મનતું. ૪
 કાલતણો જે કાલ નરહરી, તે સાચો રખવાલ;
 વેગે ચરણ ગહે તે હરિનું, લેશે શીખ સંભાલ. મનતું. ૫
 ચેત ચેતરે ચેત શીખથી, મુકી આલ પંપાલ;
 મનોહર મૃત્યુચક્રી મુકાવે, ચિદધન દીનદાલ. મનતું. ૬

પદ ૭-રાગ જગલો.

કપટી પાપ આપતો હોંડે ઠારોઠાર. ટેક.
 ચપટી ચોખા લે કરે, સર્વ દેવનાં દ્વાર;
 કર જોડીને વિનવે, માહારાં પાપ નિવાર. કપટી. ૧
 એકાંતે પૂજા કરે, ગંધ પુષ્પ બહુ પેર;
 કાલો થઈને કરગરે, જાણે આણે મેર. કપટી. ૨
 નીચો થઈ પાચે નમે, બહુ નાચે બહુ ગાય;
 આંખો વીચે પ્રેમથી, મન માગે ન ધરાય.ક પટી. ૩
 કામ ક્રોધ ઉરમાં અમિત, ધન માટે બહુ ધાય.
 ચોરી ચાડી કપટ છલ, જમ તમ કરીને કમાય. કપટી. ૪
 મન જાણે કહેવાયકી, પાપ થાયેછે નાશ;
 પાપ મૂલ પસરી પડે, રૂંધ્યું હૃદયાકાશ. કપટી. ૫
 પાપતાણાં તો મૂલ છે, કામાદિક મન મેલ;
 ત્યાંહાં સુખી નહી સાંભલે, દેવ ગણેછે ફેલ. કપટી. ૬
 પાપ ટાળવા ચાહે તો, કામાદિકને ટાળ;
 સત્ય દયા સંતોષની, આડી કરને પાળ. કપટી. ૭
 નિર્મળ થઈ હરિ લજન કર, રાખી દહ વિશ્વાસ;
 મનોહર સદ્ય મુકાવશે, કાપી પાતક પાશ. કપટી. ૮

પદ ૮.

મૂરખ પાપ ટાળવાવીણે વગલા કોહ. ટેક.
 કાશીમાં પટમાસ જઈ રહેલા રાખે કોહ;
 નિત્ય જઈ નાહે ગોમતી, એવે શ્રી રણેક. મુરખ. ૧

- લવ બાધો લટક્યાં કરે, અડસઠ તીરથ નાહાય;
પગલે પગલે પાપનો, અધિક ઉમેરો થાય. મુરખ. ૨
- ગોમય માટી લેપતું, માઘવટા બહુ નાહાય;
ચડચડ બોલે ચાંબડી, કડકડ હાડો થાય. મુરખ. ૩
- પંચાસિ સાધન કરે, ઉલટી ત્વચા દઝાય;
ધુમ્રપાન તપ આદરે, મુખમાં ધૂમ ભરાય. મુરખ. ૪
- કૃષ્ણદિક બહુ વ્રત કરે, તેથી તન સૂકાય;
લાલચ ધારા ચાલતી, તે પલ નવ મૂકાય. મુરખ. ૫
- દેવ વિવિધ વિધિ વીનવે, પૂજા કરે અખંડ;
દશે આંગળાં હાંત દઈ, પાય પડે જયમ હંડ. મુરખ. ૬
- એણિપરે ધાયે અતિ ઘણો, ન લહે પાતક મૂલ;
ખીલો ડાંમે ક્યમ મટે, અશ્વ ઉદરનુ શૂલ. મુરખ. ૭
- શત સંવછર તુંબડી, જલમાં ડબકાં ખાય;
અંતર ધોયા વણુ કદી, કટુતાઈ નવ જાય. મુરખ. ૮
- ત્યમ અંતરથી પાપનું મૂલ કયો વણુ દ્રર;
કાયકલેશ વૃથા કરે, મમતાતણા મજુર. મુરખ. ૯
- કામાદિક મનથી તજે, સત્યાદિકને સાહે;
અંતર ચામી ઈશનું, ધ્યાન ધરે મનમાંહે. મુરખ. ૧૦
- લેહ રહિત હરિને ભજે, સઘળે હરિ દરસાય;
તો સાધન સરવે ફળે, પાતક દ્રર પલાય. મુરખ. ૧૧
- દેહોહમતિ વીસરે, શુદ્ધ સ્વરૂપ પમાય;
મનોહર આવા અંગવા, દેખત મિથ્યા પામ. મુરખ. ૧૨

પદ ૯—રાગ કલ્યાણ.

જય જય જય જગન્નાથ જગન્નિવાસ સ્વામિ.	ટેક.
સકલ જગાધાર પ્રભુ, જગદાંતરયામિ.	જય. ૧
ત્રિગુણાત્મક રૂપ ધરી, કહાવો બહુ નામિ;	
આપે નિર્લેપ શુદ્ધ, બ્યાપક નિઃકામી.	જય. ૨
માયામય ઘાટ કરી, ઠાઠ રચ્યો ભારી;	
બ્રહ્માદિક પાર ન લહે, કોણ મતી ભારી.	જય. ૩
ઈંદ્રિયોના કરણ કર્યાં, તેથી મન ભારી;	
તેથી પર બુદ્ધિ કરી, મુખ્ય કારબારિ.	જય. ૪
પોતે વ્યતિરેક થકા, પૂતલાં નચાવો;	
સહુને ચિદ શક્તિ વડે, જીવતાં જણાવો.	જય. ૫
અજ્ઞાને આપ ભુલી, જડમાં ભરમાયે;	
પોતાને બંધ માની નીરવણુ તણાયે.	જય. ૬
જે જન જડ વસ્તુવિષે, અહંતા ન આણે;	
ચૈતન્ય અખંડ એક, અમિત શક્તિ બાણે.	જય. ૭
મનમાં દૃઢ ભાવ ધરિ, નાથ શરણુ આવે;	
તેહેના ભવતાપ હરો, પુનર ભવ ગમાવે.	જય. ૮
આપોપું તજીને અન્ય નાથ વણુ ન બાણે;	
મનોહર આનંદરૂપ માંહે મોજ માણે.	જય. ૯

પદ ૧૦.

ચૈતન્ય અણેઃ લહે તે બાણે આણું.	ટેક.
જાંહાંમુખી લેહ બુદ્ધિ તાંહાંમુખી કાણું.	ચૈતન્ય. ૧

અરૂપી અછેદ વસ્તુ, તેહેને કોણ કાપે;	ચૈતન્ય. ૨
કરમાં ગ્રહેવાય નહી, કોણ કહે ને આપે.	
સ્વાભાવિક લેહ ચાર, ભૂતમાં ગણાયે;	ચૈતન્ય. ૩
પાંચમું આકાશ ભૂત, ક્યાંહિ ન લેહાયે.	
તેથી પર ચૈતન ઘન બ્યાપક સહુ માંહે;	ચૈતન્ય. ૪
આપાધિક લેહ જોઈ, મૂરખ મૂઝાયે.	
જ્ઞાનગમ્ય ચૈતન્યને, આંખે જોવા જાયે;	ચૈતન્ય. ૫
ત્રણ દેહોપાધિ તજ્યાવિના ભરમાયે.	
પ્રત્યંગ સ્વરૂપ જાણે તો ખરું સમજાવે;	ચૈતન્ય. ૬
મનોહર પોતેજ પછી, લેહ મિથ્યા ગાયે.	

પદ ૧૧.

કાંઈ નહીં મારું નાથ, હુંતે શું સમરપૂં.	ટેક.
આપના સ્વરૂપ માંહે, આપોપું અર્પૂં.	કાંઈ નહીં. ૧
ત્રિગુણાત્મક મૂલ શક્તિ, પ્રકૃતિ તમારી;	કાંઈ નહીં. ૨
તેથી ગુણ લેહ રૂપ, સૃષ્ટી વિસ્તારી.	
પૃથિવ્યાદિ ભૂતતણી વિકૃતિ અનંતા;	કાંઈ નહીં. ૩
દ્રવ્યાદિક સકલ માહારૂં હુંમંતા.	
ઉભય દેહ ભૌતિક છે માહારૂં નહીં એકે;	કાંઈ નહીં. ૪
તેવડે સંબંધી ગણું સત્ય નહીં જિવેકે.	
વિશ્વ વિષે બ્યાપક ચિદરૂપ છે તમારું;	કાંઈ નહીં. ૫
સ્થાવર જંગમમાં કોઈ તેથી નહિ જાહારૂં.	
માહારૂં તો અજ્ઞાન એક, તેથી હું માહારૂં;	કાંઈ નહીં. ૬
દેહાદિકમાંહે હુંતું, નાહક નહારૂં.	

નાથ કૃપાસિંધુ વિષે તેં સકલ ગમાબધું;
ભેદ રહિત ચૈતન ધન હૃદયમાં જમાબધું.
અનંત અભેદ એક તમને નિત્ય ગાઉં;
મનોહર ભુલેથી ભેદ હુંકડો ન જાઉં.

કાંઈ નહીં. ૭

કાંઈ નહીં. ૮

પદ ૧૨.

સ્વસ્વરૂપ જાણ્યાવણુ શીદ સ્વામી જોલે.

ટેક.

છીપે નહિં તરસ કદિ પગે નીર ડાલે.

સ્વસ્વરૂપ. ૧

ત્રણ અવસ્થાથી પર પ્રકાશ કલા સોલે;

ચૈતન્ય કહે વેદ તેહેને જડમાં જોલે.

સ્વસ્વરૂપ. ૨

અરૂપી તું રૂપી નાથ નિત્ય ઊઠી જોલે;

અસુત પરસુતાના જેમ માંગા બહુ જોલે.

સ્વસ્વરૂપ. ૩

પરમાણુ રૂપ જીવને કહી તું માને;

તેહેને તો દેહ જેવું નથી શુદ્ધ્યું કાને.

સ્વસ્વરૂપ. ૪

દેહ સમ ચૈતન્ય કહીયે તો નાહાનું મોહોડું;

દેહ થયે વધે ઘટે અંતે થાય જોડું.

સ્વસ્વરૂપ. ૫

તે માટે ચૈતન્ય બ્યાપક પ્રમાણ;

ઉપાધીને દુર કરી એમ જોયે જાણ.

સ્વસ્વરૂપ. ૬

બુદ્ધીથી પર સ્વસ્વરૂપ કૃષ્ણજી બતાવે;

ઉલટું જડમાહે જોયી શીશ કાં પકાવે.

સ્વસ્વરૂપ. ૭

શુદ્ધ સ્વામી બ્યાપક છે સેવક સોપાધી;

તે તજ્યાવિના ન મટે અંતરાય બ્યાધિ.

સ્વસ્વરૂપ. ૮

સ્વસ્વરૂપ શોધા વણુ કોટિ કલ્પ શુદ્ધિ;

સ્વામિ ન સચ્ચિદાનંદ પ્રહા થામે બુદ્ધિ.

સ્વસ્વરૂપ. ૯

પદ ૧૩.

પ્રેમથી ભણ લે આજ ચિદ્ધન સુખકારી.	ટેક.
કાલ કોણ કળી શકે ઘડી પલ પીયારી.	પ્રેમથી. ૧
સ્વર્ગાદિક લોગ તણી કામના વિસારી;	
જડ વૃત્તિ દુર કીજે મનમાંથી મારી.	પ્રેમથી. ૨
વિશ્વ વિષે વ્યાપક છે સાક્ષીપણું ધારી;	
જેહેની ચિદ્ધશક્તિયે છે, જાણ મતિ તાહારી.	પ્રેમથી. ૩
તે હરિ નિર્લેપ સદા, શુદ્ધ નિર્વિકારી;	
બુદ્ધિપર વિરાજમાન, નિશ્ચયે લે ધારી.	પ્રેમથી. ૪
ઐતન્યમય વૃત્તિ એક અખંડ સમારી;	
પામ્ય તું સચ્ચિદાનંદ પ્રદા લય નિવારી.	પ્રેમથી. ૫

પદ ૧૪.

એક તું અલેહ સમઝ ચિદ્ધન શુભકારી.	ટેક.
વ્યાપક નિર્લેપ જગ પ્રકાશક અઘહારી.	એક તું. ૧
જાત્રતમાં જે ગણે છે, સ્થૂલ વસ્તુ ખ્યારી;	
સ્વપ્ન વિષે તેજ જાણે, સૂક્ષ્મ વસ્તુ સારી.	એક તું. ૨
સુષુપ્તિમાં તેજ વસ્તુ સર્વને વિસારી;	
અજ્ઞ થકો લોગયે આનંદ લોગ ભારી.	એક તું. ૩
ત્રીતનથી ભિન્ન સતે, ભાસે સંસારી;	
જાંહાં જોવે તાંહાં તેવો, દીસે અહંકારી.	એક તું. ૪
જાત્રતાદિ જાય આવે, જડ ભાસે ન્યારી;	
ઐતન્ય અવિચલ પ્રકાશ, જોને નિરધારી.	એક તું. ૫

સાત નહિ અન્ય માટે, લેહ મતિ વારી;

શેષ તું સચ્ચિદાનંદ, પ્રહ્લ રહે ધારી.

એક તું. ૬

પદ ૧૫-રાગ ધોળ.

પરથમ વરણાશ્રમ ધર્મ પાલતા,

ક્રીધાં જપ મત દાન અનેક; જીવ્યું ધન તેહનું. ૧

તેથી હરિ ભક્તિ ઉર ઊપની, જાણો સાચો સ્વામી એક. જ. ૨

તેણે તીવ્ર વૈરાગ્ય પ્રગટ થયો, ગઈ ભોગ વાસના દૂર. જ. ૩

જડચૈતન્ય શુદ્ધ વિવેકથી, જાણ્યા જીજ્ઞાસા જયમ તમ સૂર. જ. ૪

દશ ઈન્દ્રિયો જેણે વશ કરી, જીત્યા મન બુદ્ધિ ચિત્ત અહંકાર. ૫

ઉપરતી પામ્યું મન સર્વદા, ન કરે કાંઈ વિષય વિચાર. જ. ૬

સુખથી ઉછરંગ ન મન ધરે, ભય દુઃખથી ન પામે લગાર. જ. ૭

વિશ્વાસ ગુરૂ વેદાંતનો, દઢ કરી ચિત્ત રાખે ઠાર. જ. ૮

નિજ રૂપ જાણવા ચિત્ત રહે, એકાગ્રપણે દિન રાત. જ. ૯

એક મોક્ષની ઈછા મન વિષે, બિજા કાંઈ ગમે નહીં વાત. જ. ૧૦

સેવે શ્રીગુરૂ દેવને હેતથી, કરે નિકટ એકાંતે વાસ. જ. ૧૧

કરે શ્રવણ મનન વેદાંતનું, નિશીવાસર એજ અભ્યાસ. જ. ૧૨

મહા વાક્ય વિચારતાં મુડીયે, રહ્યું ચૈતન્ય સર્વાવાસ. જ. ૧૩

જીવ ઈશ ઉપાધિ પરહરી, નિજ રૂપ લહ્યું ટલ્યો દાસ. જ. ૧૪

પાંચ કોશના પડદા ટાલીયા, પામ્યો જલહલ જ્યોતિ પ્રકાશ. જ. ૧૫

પાંચ ભુતનાં પુતલાં પરહરાં, જાણ્યો સૂત્રાત્મા સુખ રાશ. જ. ૧૬

ધ્યાતા ધ્યાન ધ્યેય વૃત્તિ પરહરી, રહ્યો ધ્યેય નિરંતર આપ. જ. ૧૭

ગુણ ત્રણના દેવની એકતા, જાણ્યો પ્રહ્લ પ્રણવનો જપ. જ. ૧૮

પુણ્ય પાપના ત્રાજવાં ત્રોડીયાં, મેહેલ્યો વધ ઘટનો વેપાર. જ. ૧૯
 કર્મ કાંડનાં કાટલાં પરહરાં, પામ્યો જ્ઞાન અખુટ ભંડાર. જ. ૨૦
 ખટ શાસ્ત્રના ખોટા રાજવી, કાહાડયા કરતા કુડા વાહ. જ. ૨૧
 થાણું બેઠું વેદાંત ભુપાળનું, ઉઠ્યો અનહદ નોખત નાહ. જ. ૨૨
 હીંટે જ્ઞાન જગનમાં મલપતો, છુટો મોહ માયાનો પાસ. જ. ૨૩
 તુરીયા પદમાં વરતે સદા, અજ્ઞાન થઈ ગયું નાશ. જ. ૨૪
 સંસાર સમુદ્રને શોષીયો, સુખ સાગર લહેર અપાર. જ. ૨૫
 વસે અડસઠ તીરથ અંગમાં, દેવ ઓચરે જય જયકાર. જ. ૨૬
 પરાપાર તે વરતે પ્રેમમાં, મુખે બોલે બોલ અમૂલ. જ. ૨૭
 અણુસમજુના આલ ગણે નહી, જેમ કરીવર ઉપર ફૂલ. જ. ૨૮
 જેહનો કાલ તે કીંકર થઈ રહ્યો, મૃગ તૃષ્ણા જલ લોક. જ. ૨૯
 તેહેને ચરણે તે શીશ નમાવતાં, ટલે ત્રિવિધ તાપ ઉર શોક. જ. ૩૦
 દાસી આશા પિશાચી થઈ રહી, કામ ક્રોધ તે કેદી લોક. જ. ૩૧
 ભાસે બ્રહ્મ કલોલ તે સર્વદા, ચાર ખાણુ ને ચૌદ લોક. જ. ૩૨
 દુઃખરૂપ તે સુખ સાગર થયું, થયો દ્વૈતવૃત્તિનો નાશ. જ. ૩૩
 રવિમાં જયમ તમ ભાસે નહીં, ભાસે સઘળે તે પૂર્ણપ્રકાશ. જ. ૩૪
 દીસે દેહવંત જડબુદ્ધીને, પોતે ત્રણ દેહેને પાર. જ. ૩૫
 દીસે ખાતાં પિતાં બોલતાં, નિત્યે છે નિરંજન નિરાકાર. જ. ૩૬
 બાણે સંત સલોણા તેહને, જેહને હોય છેલો અવતાર. જ. ૩૭
 જગ પાવનકર તે અવતર્યા, અન્ય માત ઉદરનો ભાર. જ. ૩૮
 તેહને ચૌદલોકમાં વિચરતાં, અંતરાય કોયે નવ થાય, જ. ૩૯
 રિધિ સિધિયો દાસિયો થઈ રહી, બ્રહ્માનંદ હૃદેજ સમાય. જ. ૪૦
 બાણે એક અખંડિત બ્રહ્મને, નવ દેખે તે માયા બોલ. જ. ૪૧
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રૂપે સદા, કરે આનંદમોજ કલોલ. જ. ૪૨

પદ ૧૬.

શ્રીકૃષ્ણ કૃપા કરી ઓચરે, તમે સુણોને ચતુર સુભણ;
અવસર રૂડો આજનો. ૧

નરદેહ તે તરતાનું નાવ છે,
રખે કરતારે રઝલી ચારે ખાણ. અવસર. ૨

ગુરૂ વચને તે સાધન સિદ્ધ કરો;
અરપો શરણેરે તેહને તન મન પ્રાણ. અવસર. ૩

જાણે આતમા શુદ્ધ વિચારથી;
જાત્રતામાંરે જે છે સરવનો જાણ. અવસર. ૪

સ્વપ્નામાં પણ તે જાગતો;
સુષુપ્તીનોરે જે છે સાક્ષી પ્રમાણ. અવસર. ૫

નહી ત્રણ અવસ્થા તેહને;
તુર્યાપદરે પોતે પુરૂષ પુરાણ. અવસર. ૬

ચૌદ લોકમાં ખેલે એકલો;
નહીં જગમાંરે બીજો ધવણ જાણ. અવસર. ૭

નહી લોક તેહના સ્વરૂપમાં;
જે છે ચિદ્ધનરે જગનું આધ્યાત્મ. અવસર. ૮

સચ્ચિદાનંદ જ્યોતિ સ્વરૂપ છે;
જેહના બોલેરે ચારે વેદ વખાણ. અવસર. ૯

એવા આતમરામને ઓલખે;
એક અનુભવરે જેહનું સત્ય પ્રમાણ. અવસર. ૧૦

એક સુક્તિનો મારગ એજ છે;
એવું બોલેરે શ્રુતિ શાસ્ત્ર પુરાણ. અવસર. ૧૧

જીવનમુક્ત થઈ જગમાં રમો;

મેહેલો બુઠીરે તમે તાણુમતાણુ,	અવસર. ૧૨
ઉત્તમ દેહ ધરી બૂલે આતમા;	
એવા નર છે રે મહા પાપની ખાણુ.	અવસર. ૧૩
સમિચદાનંદ બ્રહ્મ લેટીયા;	
તેણે કીધીરે બહુ અખૂટ કમાણુ.	અવસર. ૧૪

પદ ૧૭—ગરબો.

ગરબો ગાઇયે તે નિરગુણ નાથનોરે લોલ;	
જે કોઈ શામ છે અકામને સકામનો રે લોલ.	૧
આપે ચૈતન્ય ઘન વ્યાપક અપાર છે રે લોલ,	
ચૈદ લોકનો આધાર નિરાધાર છે રે લોલ.	૨
જેહની શક્તિયો અનંતને અનૂપ છે રે લોલ,	
એક ઇચ્છાશક્તિ તે ત્રિગુણ રૂપ છે રે લોલ.	૩
તેથી શિવ વિષ્ણુ વિરચી પેઢા થયા રે લોલ;	
રચિ વિશ્વ સકલ માંહે તે વ્યાપી રહ્યા રે લોલ.	૪
ગુણ કામ લેદ થકી નામ ત્રણ છે રે લોલ;	
એક ચૈદલોક વ્યાપક ચૈતન્ય છે રે લોલ.	૫
તેણે ઇચ્છાએ અનંત સૃષ્ટિ આદરી રે લોલ;	
બહુ નાટક રમવાને રચના કરી રે લોલ.	૬
દેવ દનુજ મનુજ પશૂ પૂતલાં રે લોલ;	
પુણ્ય પાપ તણા સૂત્રવિષે સુતલ્યાં રે લોલ.	૭
પામી દેહ અભિમાન વડે ફૂલીયા રે લોલ;	
સૂત્રધાર નાથ હૃદય થકી બૂલિયા રે લોલ.	૮

કામ ક્રોધ લોભ મોહ જલમાં પડ્યા રે લોલ;	
સહુ નાટક રમવાને ચાળે ચડ્યાં રે લોલ.	૯
કંઈક અષ્ટ ખેડોર ઘરતણા કામમાં રે લોલ;	
કેંક રાત દિવસ એશ ને આરામમાં રે લોલ.	૧૦
કેંક ધરે બહુ વેષ મન ભાવતાં રે લોલ;	
હીંડે મુરખોને બહુ બીહીવરાવતા રે લોલ.	૧૧
ધરે ધ્યાન થઈ સિદ્ધ રચે કુંદને રે લોલ;	
જુઠા ઇશ બને જોઈ મતિમંદને રે લોલ.	૧૨
કરે નિત્ય નવા વેષ પંથ જુજવા રે લોલ;	
બહુ મંદિરો બનાવે જડ પૂજવા રે લોલ.	૧૩
વરણ લેઈ તણ બ્રહ્મ કરે સૃષ્ટીને રે લોલ;	
દેવ ભૂલવી વધારે વિષય દૃષ્ટીને રે લોલ.	૧૪
પીતળ પાના ચોડીને રચના કરે રે લોલ;	
ધામધૂમ કરી પંથીને રાજી કરે રે લોલ.	૧૫
કેંક રચના જોવાને કરતા કરે રે લોલ;	
તેને ઇશ માની શીશ નામી કરગરે રે લોલ.	૧૬
કેંક ચોર બાર સૂર સાહુકાર છે રે લોલ;	
વેશ નાટકના અનંત અપાર છે રે લોલ.	૧૭
ભૂલી નાથને પાપાણુ હીંડે પૂજતારે લોલ;	
શ્રુતિ સ્મૃતિતણી વાત વણુબૂજતા રે લોલ.	૧૮
બાંધી પાપ તણી પોટ ગતી નીચમાં રે લોલ;	
થાય કીટને પતંગ વિષા ક્રિયમાં રે લોલ.	૧૯
કેંક કરી શુભ કર્મ દેવલોકમાં રે લોલ;	
જઈ ભોગવે અનંત સુખ અશોકમાં રે લોલ.	૨૦

કેંક જાણે છે શાસ્ત્ર મરજાદને રે લોલ;	
સાચા નાથને ભજેછે મુકી વાદને રે લોલ.	૨૧
એક વ્યાપક ચૈતન્ય સાર વેદનું રે લોલ;	
જાણી ધ્યાન ધરે ચૈતન્ય અણેદનું રે લોલ.	૨૨
નીજ રૂપ લહી ઇશ સ્ત્રીમાં કરે રે લોલ;	
જીવન્મુક્ત મનોહર નવ ભય ધરે રે લોલ.	૨૩

પદ ૧૮-ગરબી.

સૂણો કૃષ્ણતણી વાણુ છે પ્રમાણુરે, તાણુ પડી મેલીરે;	
ભજે ચૈતન અખંડ તણે સર્વ વિષય કામના ઘેલીરે.	૧
શોક દુઃખ થયે સુખેથી આનંદરે, મનમાં ન આણુરે;	
રાગ દ્વેષ ખડીક વેહેમ કામ ક્રોધરે, શત્રુ કરી જાણુરે.	૨
શ્રેષ્ઠ દુષ્ટ શુભાશુભ કરે વેણુરે, ક્રોધને ન કહેજેરે;	
સર્વ લોકસું પ્રીતિ નહી વેરરે, સાક્ષી જેવા રેજેરે.	૩
સર્વ ઇંદ્રીયોને કૂંમ તણી પેરરે, નિજ વશ કીજેરે;	
સર્વ વિષયને વિષ રૂપ જણી, ક્રોધને ન ક્યાંહી બાવા દીજેરે.	૪
ભુખ દુખ થકી ઇંદ્રિયો મંદ થાયરે, પણ રહે પ્રીતિરે;	
બ્રહ્મ લહે ન રહે વિષય તણી પ્રીતરે, તેણે ઇંદ્રિ અતિરે.	૫
સાધન ટાણે પણ ઇંદ્રિયો બલવંતરે, મન બયે તાણીરે;	
તેહેને જીતિ લહે આતમા તે શૂરરે, અન્ય ભરે પાણીરે.	૬
વિષય સાંભરતા થાય તેને સંગરે, તેથી કામ બાગેરે;	
તેથી ક્રોધ તેથી મોહ તેથી ખુદ્દી તણી સમજણુ બાગેરે.	૭
માટે કરે વિષય તણુ રાગ દ્વેષરે, નિજ મન જીતેરે;	

નિત્યે ધરે બ્રહ્મજ્ઞાન તણ માનરે, પ્રીતી તણી રીતેરે. ૮
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સાક્ષાતરે, જે જન જાણેરે;
 તેહેના જાય દુઃખ દોષ થાય મુક્ત રે, આનંદ મોજ માણેરે. ૯

પદ ૧૯.

ચૈદ લોક તણા વિષય ગણે તુચ્છરે, તે જન વેરાગીરે;
 અતિશયતા અનિત્યતાને નાશ જોઈ જેહેની મતિ જાગીરે. ૧
 કામ કિંકર નર તણ વરણુ લોદ એક વરણુ થઈ બેસેરે;
 ધરે તિલક છાપ માલ કુટે તાલરે, જાંઠાં ત્યાંઠાં પેસેરે. ૨
 સાધુ તે જે અહિંસા ધર્મરે સત્ય નિત્ય પાળેરે;
 ચૈદ લોક વિષે ચૈતન ધન રૂપરે, એકલું નિહાળેરે. ૩
 બીજા કંઠીઓની વૃત્તિ પરોવાયરે, માણસોની વાંસેરે;
 જેમ તેમ સમજાવી ખાંધી તર્તરે, પંથતણે પાશેરે. ૪
 દશ ઇંદ્રિયો જીતે તેવી થતી જાણુરે, શાસ્ત્ર પરમાણુરે;
 ધરે ધ્યાન નિજ રૂપનું અખંડરે, અન્ય નવ જાણુરે. ૫
 વિકલ ઇંદ્રિયોને કરી તાલ મેલરે, વખાણુ લઈ બેસેરે;
 જેમ જેમ રીઝે લોક ક્ષાવે દાવ તેમ તેમ આઘા પેસેરે. ૬
 સત્ય બ્રહ્મસૂં અલોદ જેહેને સંગરે, તે જન સતસંગીરે;
 અસત જડરૂપ જગત વિષય તણા સદાયે અસંગીરે. ૭
 બીજા અજ્ઞને રીઝાવવાના દાવરે નિત્ય નવા ધારેરે;
 સતસંગી જૂઠું નામ અસત પુતલાંની સંગત વધારેરે. ૮
 વિષ્ણુવ્યાપક જાણે તે જનરે વૈષ્ણવ સાચારે;
 કામ કિંકર રસ ગાન તાન મસ રહે ભોગ સંગ રાચારે. ૯

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ વિષે મમરે સંત રહે શૂરાંરે;
અન્ય પડયા કાલ પાશ વિષય મૂઠરે, તડકડે જ્યમ પુરાંરે. ૧૦

પદ ૨૦.

સેવો કૃષ્ણજીને વ્યાપકરૂપરે, સંત તણી રીતેરે;
જાણે ચેતન ધન આનંદ બ્રહ્મરે પૂરણ પ્રીતેરે. ૧
સેવક સેવ્ય સેવારૂપીયું નિરમાલ્ય રે, તેહને દૂર કીજેરે;
કામ ક્રોધ રજ લેશ દેવમંદિરમાં રહેવા ન દીજેરે ૨
પૂજા કીજીયે અખંડ ધ્યાનરૂપ જ્ઞાન દીપ અજવાલીરે;
કીજે નાથમાં સમર્પણ જગ સર્વરે, આપોપાને ટાળીરે. ૩
એક ધ્યેય શેષ ચેતન્ય ધન અન્ય શેષ રેશ નવ જાણોરે;
કરો અવિચલ વૃત્તિ દિન રેણુ નિજાનંદ મોજ માણોરે. ૪
ગંદી દેહ રૂપ જન અન્ય દેવ જડવસ્તુને ઠરાવેરે;
કાચ કીડીઆં વગેરે જુઠા ઠાઠરે પોકલ બનાવેરે. ૫
એવા મુખોની વાત મનમાંહેરે, પેસવા ન દેજેરે;
સચ્ચિદાનંદ રૂપ કૃષ્ણ જાણી જગતમાં રેહેજેરે. ૬

પદ ૨૧.

અર્જુન સાથે બોલ્યા હરિ એમરે, મિત્ર સૂણો વાણીરે;
હુંહું વ્યાપક અનંત ને અપાર મૂઠ શકે નહી જાણીરે. ૧
આદિ મધ્ય અંત સુષ્ટીથી નિર્લેપરે શુદ્ધ હું બિરાજીરે;
બ્રહ્માદિક સર્વ દેવ થકી પૂર્વરે, એક રૂપે છાજીરે. ૨

સર્વ તણા આદિ મધ્ય અંત રૂપરે એકલો હું જાણુરે;
 કોઈ નથી હુંથી ભિન્ન જગમાંહેરે, અણુ ને પરમાણુરે. ૩
 હું તો સદાય અસંગ જડ ભૂત થકી શુદ્ધ પણે વરતુરે;
 છગિં અકર્તા સ્વરૂપ નિજ શક્તિ વડે જડને કડું કરતુરે. ૪
 સંત જનને સ્વરૂપ ઉપદેશરે, દુષ્ટ નાશ કરવારે;
 ઇછા શક્તિયેં ધડું તે નરવેષરે નરમાં વિચરવારે. ૫
 તેથી ચોર પામી દાવ મુજ નામ થકી પુતલાં બનાવેરે;
 બુઠા અંથ કરી રચી ફંદ ભોળા લોકને ભુલાવેરે. ૬
 અમે માંડયું નથી કોઈ ગામરે મંદિર અમારૂંરે;
 અમે કહેતા નથી જે વંશ વારસ ને માને તેહને તારૂંરે. ૭
 સર્વ લોકછે સમાન મારે કોઈ નથી પારકું પોતાનુંરે;
 સર્વ તણા ઇશ્વરવ્યાપક છગિં એકરે, નથી કહેતો છાનુંરે. ૮
 હુંને વ્યાપક સ્વરૂપ જે અનન્યપણે ભજે તે તો મારારે;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ રૂપ જાણુરે, લોકથી તે ન્યારારે. ૯

પદ ૨૨-રાગ કાફી.

સદ્ગુરૂ શાસની વાણીરે, સમજે સાચા પ્રાણી. સદ્ગુરૂ. ટેક.
 ઘણા લણ્યા બમણારે ભરમાયે, મન બાંધે મત તાણી;
 અણુસમજીને અવળું ચીધે જૂઠું બોલે જાણી જાણીરે. સહ. ૧
 મૂરખ લીધી વાત ન મૂકે, મરકટ મૂઠી બંધાણી;
 વણુ બાંધે બંધાઈ પડ્યા પછે, મઘે મિથ્યા મતપાણી. સહ. ૨
 અસલથકીરે ગુરૂ એજ આપણા તે કેમ મુકીયે જાણી;
 એવું જાણી અણુઘડને રે પુજે, ન જીવે પામર પ્રાણીરે. સહ. ૩

દામ ચામ રસમાં બન્યોની બુદ્ધી ભરમાણી;
કૃષ્ણવચનને કાન ધરે નહિ વાહાલી તે વિષય કહાણીરે. સદ. ૪
આચારી થઈ અલગારે બેસે વૃત્તિ સદાએ અભડાણી;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ લહ્યા વણુ શુદ્ધ કરે નહિ પાણીરે. સદગુરૂ. ૫

પદ ૨૩-રાગ ખમાચી.

સંતો બાલપણમાં ચેતોજી ચેતોજી ચેતોજી;
તમે ચેતોજી સંતો બાલપણમાં ચેતોજી. ટેક.
ગુરૂ સેવા કરી શ્રુતિ સમજશે તનમાં ત્રેવડ છે તો જી. સંતો. ૧
શાંતપણે હરિને સમ જાણી, કામ હણોને દુઃખ દેતોજી. સંતો. ૨
પ્રદ્ધ લહ્યા વણુ અન્ય ન તારે, આ ભવજળમાં વેહેતોજી. સંતો. ૩
કાળ ફરે ચોદશ દુનિયામાં, શીશ દલામાં દેતોજી. સંતો. ૪
નર તન પામીને તરી ન શકે તેતો, હીંડે હબકાં દેતોજી. સંતો. ૫
જે પળ જાય તે નાવે પાછી, કોટી ઉપાય કરે તો જી. સંતો. ૬
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ ભજ ઝટપટ, જો સાડ વાંચે તોજી. સંતો. ૭

પદ ૨૪-ગરબી.

એક છે એક છે એક છે રે, પ્રભુ આદ્ય મધ્ય અંત આપ એક છે. ટેક.
આદ્યઅંત પૃથ્વિના મધ્યે ઘાટ દિસે;
નામ રૂપ માત્ર તે અનેક છે રે. પ્રભુ. ૧
તેમ એક ચૈતન ઘટ ઘટ વ્યાપક;
ભેદ વિના એટલો વિવેક છે રે. પ્રભુ. ૨

ભુમી વિકારી માટે લિન્ન લિન્ન થાયે;	
ચૈતન અવિકારી છેક છે રે.	પ્રભુ. ૩
અવની રૂપી ને ચૈતન અરૂપી;	
જેમ વસ્તુ નભમાં હરેક છે રે.	પ્રભુ. ૪
દેહોહમતીથી અનેક જીવોરે;	
જાણે છે એજ અવિવેક છે રે.	પ્રભુ. ૫
તેથી શુભાશુભ સુખ દુઃખ માને;	
કામ ક્રોધ મોહાદી વિશેક છે રે.	પ્રભુ. ૬
તે માટે ગુરૂ શરણે રહીને;	
સાધન સાધ્યાની જેને ટેક છે રે.	પ્રભુ. ૭
તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહી જાણે;	
લેહ જેવા ટોળાં ઠામે લેક છે રે.	પ્રભુ. ૮

પદ ૨૫—ગરબી.

કામની કામની કામની રે, કાયા નરની તો છે મોહોટા કામની ટેક.
 જો જડ વૃત્તિ નહીં તજે તો, કીમત છે ફૂટી બહામનીરે. કાયા. ૧
 તે માટે સદગુરૂ શરણે રહી, સાધન યુક્તીને પામનીરે. કાયા. ૨
 વૈરાગાદિક સિદ્ધ કરીને, રાખ્ય વૃત્તિ ચિદ્ધન ધામનીરે. કાયા. ૩
 જે સમ બ્યાપક અનંત અગોચર, દુર કરણ જડ કામનીરે. કાયા. ૪
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ મય થઈને, જનમ મરણ લય વામનીરે કાયા. ૫

પદ ૨૬—ગરબી.

આવીયો આવીયો આવીયોરે નર દેહ તારે તરવાનો આવીયો. ટેક.
 જાગ્યો તડ લગે જડનીરે ગડબડ, બાકીનો સુઈને ગમાવીયો રે નર. ૧

ખૂટશે આયુષ્ય ક્ષણ ક્ષણ જતાં, કોડગણું હૃદય કદી લાવીયોરે નર. ૨
લખ ચોરાશીમાં રઝળીશ જો કદી, કાળે અચાનક આવીયોરે. નર. ૩
તે માટે તું શરણ જા તેહને, જે ગુરૂ વેદે ફરમાવીયોરે. નર. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ અખંડ ભજીને, છુટીશ માયાથી તો તું ફાવીયોરે. ન. ૫

પદ ૨૭-ગરબી.

નાથને નાથને નાથને રે, અમે ભજીયે નિરંજન નાથને. ટેક.
જે બંધાયેલ તે કયમ છોડે, બીજના બાંધલ હાથનેરે. અમે. ૧
મમતા મોહમાં જે ભૂલ્યા ભટકે, શોધે તે કામનાના સાથનેરે. અમે. ૨
રોગ અવિદ્યાનો અમને ન આવે, પીધો છે જ્ઞાનના કવાથનેરે. અમે. ૩
ચૈતન્ય કલ્પતરૂ તણ કયમ ભરીયે, જુઠ જડ બાવલે બાથનેરે. અમે. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ વણુ બીજિ, અન્ય ન ગાયે ગાથનેરે. અમે. ૫

પદ ૨૮.

પ્રભુ તુને પ્રસન્ન તે કેમ થાશે,
તારી ઉલટી ચાલ ન જાય. પ્રભુ. ટેક.
કૃષ્ણ સ્વરૂપ કહે પ્રભુ કેરું, તે સુણતો નથી કાને;
જગ ધૂતાનાં વેણુ સૂણીને ભટકછ રાને રાને પ્રભુ. ૧
માલ રોગ સંતાનાદિકની, માનતમાં ધન નાખે;
શિકોતર હનુમાનાદિકને ઇશ કહિ મુખ ભાખે. પ્રભુ. ૨
કામ વિવશ પામર વિષયીને, દેવ ગુરૂ કહી માને;
સોમણ સાખૂએ ખર ધોયે અશ્વ ન થાય નિદાને. પ્રભુ. ૩
વૈરાગાદિક સાધન જે ગુરૂ પ્રભુ પામ્યા ને બોલે;
તે ગુરૂ તો તારા મનમાંહે નહિ પામરને તોલે. પ્રભુ. ૪

જે વર અધ્યાત્મિક જોઈને પ્રભુ કહિ પાયે લાગે;
 ત્યાગી સંત મલે સાહામા તો અવળું મુખ કરી ભાગે. પ્રભુ. ૫
 કોઈ સૂણે વેદાંત કથા તો, મન માંહેથી ખીજે;
 શોભા અન્ન વિષય ચરચાને ગાન તાનથી રીઝે. પ્રભુ. ૬
 જગ કારણ પાલક સંહરતા, સાક્ષી સઘળે પોતે;
 બાહર ભીતર ઘટ ઘટ વ્યાપક, તેને તું નહી ગોતે. પ્રભુ. ૭
 આકાશાદિ ચૌદ લોકમાં અગણિત તન ઉપજાવે;
 કલ્પ લગે તે હોયે કેવો કાંઈ ન મનમાં લાવે. પ્રભુ. ૮
 કલ્પ લગે બ્રહ્માંડ તણા તન અગણિત પાળી જાણે;
 એક પલકમાં સૃષ્ટિ ટાળે તું તેહને નવ જાણે. પ્રભુ. ૯
 સર્વે મન બુદ્ધિનો પ્રેરક, અલગ રહ્યો ન જણાયે;
 વણ મેહેનત એ સઘલા કામ કરે નવ આવે જાયે. પ્રભુ. ૧૦
 નીદ્રામાં આનંદ ભોગ આપી સહુને સંતોકે;
 કેવાથી એ કામ બને તે વાત ન મનમાં તોકે. પ્રભુ. ૧૧
 સર્વ કાલ જે સરખો જાગે, ઠામ ન એવણ ઠાલો;
 તે ઉપર તુંને નહિ પ્રીતિ, નિત્ય મૃતક છે વાહાલો. પ્રભુ. ૧૨
 કરતાદિક જે કારજ સઘળાં ઇશતણાં કેહેવાયે;
 અલ્પ એકદેશી શું કરશે ભુલે ક્યાં ભરમાયે. પ્રભુ. ૧૩
 માયાના ચક્રોલ વિષે જે, બહુ બ્રહ્માંડ રમાડે;
 તે મેહેલી તું અલ્પ સિદ્ધ પાસે જઈ પાધ પછાડે. પ્રભુ. ૧૪
 બ્રહ્મા, વિષ્ણુ, શિવાદિક સરવે, જેથી થર થર ધૂજે;
 તે પ્રભુ મૂકી ઘાસકૂસને ઇશ કહી તું પૂજે. પ્રભુ. ૧૫
 એથી લિજ નહિ તું તો પણ, દેહોહં કરિ નાસે;
 કર્તા ભોક્તા થઈ કૂલ્યો, તેથી પડીયો મનને પાસે. પ્રભુ. ૧૬

જે દિન રેણુ જુએ છે સહુને, તેહેને તું નથી જોતો;
 ક્ષુદ્ર દેવ મંત્રોની માલા, તાણુછ રોતો રોતો. પ્રભુ. ૧૭
 પેદા કર્તા જો કદી કાયા, પશુની કરતો તાહારી;
 તો દેવાદિક આડા આવત શું, તું જોને વિચારિ. પ્રભુ. ૧૮
 તન જોખન પામી કૂલ્યો, મનગમતો મારગ ધાર્યો;
 આયુધ્ય ખુટે પાછો પશુમાં, રઝલી માર્યો માર્યો. પ્રભુ. ૧૯
 જો પ્રભુ પૂર્ણ પ્રકાશક સઘળે ગુરૂ શરણે જઈ ટાણે;
 નરતન ચટપટ ચાલ્યું જાયે, પાછું નાવે નાણે. પ્રભુ. ૨૦
 જે કર તે કર અરપણુ તેહને, જે સચરાચર સ્વામિ;
 રાત દિવસ રહે મમતા મુકી, તું તેને શિર નાંમિ. પ્રભુ. ૨૧
 વૈરાગાદિક સાધનથી સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તપાશી;
 જો પામીશ તો છુટીશ તેવણુ રહે કામ ખવાશી. પ્રભુ. ૨૨

પદ ૨૯.

જોજો જોજોરે, આ અંધમતિ જન અપાર; જોજો જોજોરે. ટેક.
 સાચ જુટ તણો કશો મન ન વિચાર;
 અંધ અંધ જાયે ચાલ્યા, આંધળાની લાર. જોજો. ૧
 કૃષ્ણની પ્રમાણુ વાણી સૂણે નહી લગાર;
 ભાંડ ભાટ વેવધારી તણો એતવાર. જોજો. ૨
 અમકાથી છે આબરૂ ને લાજ માહારી સાર;
 પ્રભુથી વિમુખ એમ માને ગમાર. જોજો. ૩
 વેદ તણા નામ માથે ધરે નિરધાર;
 તંત્રને પુરાણુ માને સાખી બેસુમાર. જોજો. ૪

શૂદ્ર તણા ગુરૂભાઈ જનોઈનો ભાર;	
નાહક ઉપાડે તેહેની લાજ નહીં લગાર.	જોજો. ૫
આચારજ રહિત આપા પંથીયા અપાર;	
કાખમાં વેદાંત ઘાલી ફરે ખારોખાર.	જોજો. ૬
કોળીનાળી લાવી માંડે પુતલાંની હાર;	
ઇશ માની શીશ નામે મૂઢના સરદાર.	જોજો. ૭
ચોર, ઠગ, છીનાલ જાર તણા બહુ દાર;	
દેવધર માની બેસે મુંડિયાની હાર.	જોજો. ૮
શોભા વીના દેખે ત્યાંહાંથી તર્ત્ત ભાગે ખાહાર;	
ઘણી શોભા સાંભળે ત્યાંહાં દોડે લારોલાર.	જોજો. ૯
આંખ્યો લાલ કરી બેસે ખાહાર ચોળી છાર;	
જાત જાણ્યા વિના જઈ સેવે જન હજાર.	જોજો. ૧૦
મનમાંથી નામદેવ તીર્થના અપાર;	
પેટમાટે પાખંડી ખોસે જંડા ઠારોઠાર.	જોજો. ૧૧
જૂઠમાં ઠગાયે જૂલી ઇશ આપનાર;	
પથર પૂજારી માને કામના કરનાર.	જોજો. ૧૨
ગંગા આવ્યાં ખાડમાં કહે વાટનો જનાર;	
તેહેને માને પણ ન માને વેદનો પોકાર.	જોજો. ૧૩
એવાતણના મત કરે ને કુટે બહુ પ્રકાર;	
રાંડયાં મોહોટાં જોતાં થાકે તોયે નાવે પાર.	જોજો. ૧૪
લીબડામાં મોહો જેવો છે દેવનો આકાર;	
એવું સુણી જોવાને બહુ રઝલે નરનાર.	જોજો. ૧૫
કૃષ્ણ કહે કર્મ સકામતો અસાર;	
તોયે શોભા માનતામાં ખોય ધરખાર;	જોજો. ૧૬

- લોકમાં પુનવા ખમે ભુખ દુઃખ માર.
 ગુરૂ ખોલી ઇશ જાણ્યાં તણો નહિ ખ્યાર; જોજો. ૧૭
 પત્થર માંડે ઉકરડાને કાહાડવાને ખાર;
 લોક હનુમાન માને જાણતા ધરાર. જોજો. ૧૮
 ત્યાગી આવે ગામમાં તો ઉતરવા નહિ ઠાર;
 ઢાંગીને સામૈયે જાવા હોકારા હોકાર. જોજો. ૧૯
 મંત્રે પૂજે ત્યાં ન લાગે પગે ધરની નાર;
 પાલીયો શણગારે ત્યાંહાં ખાયે ધક્કામાર. જોજો. ૨૦
 કોરા બાણ પાસે કોઈ આવે નહીં જોનાર;
 કાચ મોહોરાં બાંધે આવે લોકના અંખાર. જોજો. ૨૧
 જીભે કહે હું સાધુ પ્રાદ્યણ તપસી ચતિસાર;
 તેજ માને પણ ન જાણે ચોર સાહુકાર. જોજો. ૨૨
 છતે હુતે હાથ ઝોડે ભીખારાં અપાર;
 દાનપાત્ર જાણી તેહેને આપે કંકામાર. જોજો. ૨૩
 પીતલ જે પૂજે તેને પૂજે બહુ પ્રકાર;
 સાચો પ્રભુ ચીંધે તેથી કરે મારામાર. જોજો. ૨૪
 વિદ્યાવંત તીર્થતણો શક્તિનો નહિ ભાર;
 પાણી પાહાણા ખોલ્યારે અલણ ને લણનાર. જોજો. ૨૫
 ખાડે પેસે ખેસે કોઈ પાથરી તરવાર;
 ગંજેરૂ ભંગેરૂ તેને માને સિદ્ધ મદાર. જોજો. ૨૬
 અમકી પાસે લાલજી આવ્યા છાપો દીધિ ચાર;
 અમકી દોલત દીકરા આપે ધુણે ખોડીયાર. જોજો. ૨૭
 અમકો હુંતો પુનમ ઉપર જાતરા જાનાર;
 ડાકોર નાથે કરજ આપ્યું રૂપેયા સોખાર. જોજો. ૨૮

એવી વાતો સાંભળી તેને માને રેઢીયાર;	
સંભારે નહિ વિશ્વતણો પતિ પાળનાર.	જેજે. ૨૯
પંથને પાખંડ એમ મૂઢના અપાર;	
પ્રભુથી વિમુખ નીચગતિ અપનાર,	જેજે. ૩૦
તેથી પાછો ફરી ખોલે ગુરૂ તારનાર;	
દેહાદિક વિષય તણો તજે અહંકાર.	જેજે. ૩૧
ગુરૂ વેદ થકી બાણે સાક્ષીનાથ સાર;	
ત્રણ દેહ તણ પોતે પોહોંચે પરાપાર.	જેજે. ૩૨
બાણ્યા સૂધી ત્યાગ ભક્તીયુત કરે વિચાર;	
પામે તે સન્નિહાનંદપ્રદ ભયનિવાર.	જેજે. ૩૩

પદ ૩૦.

જેજેજેજેરે આ અજ્ઞ બગ બનાવનાર. જેજેજેજેરે. ટેક.	
ઈછા માત્ર માયાથકી પ્રગટે અહંકાર;	
તેથી શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધ સાર.	જેજે. ૧
તેહેનું પંચીકરણ બને ભૂતો થાય તૈયાર;	
આકાશાદીક પૃથ્વીસુધિ, પાંચે નિરધાર.	જેજે. ૨
ભૂમીથી બહુ ઔષધી ને તેથી તન અપાર;	
લખચોરાશી ભતતણા ખોલે સુત્રકાર.	જેજે. ૩
પાયાવિના ચૌદ લોક અધરધરણુહાર;	
દેવો પ્રગટ કીધા તે તો ફરે નિરાધાર.	જેજે. ૪
ભૂમી જેતાં કાંઈ ન દીસે, ગુણ છે બહુ પ્રકાર;	
રસ ગંધાદિક નીપજે, તેહેને બાણુતાં નાવે પાર. જેજે.	૫

- મીઠા મોળા ખાટા તીખા તુરા કટુ ખાર;
એકેછાના લેદને જાણતાં, બુદ્ધિ પામે હાર. જોજો. ૬
- રક્તશ્વેતાદિક રંગ એકેછા જગમાં બેશુમાર;
તેમજ પાણિને તેજદિકના, ગુણનો કો લેહેનાર. જોજો. ૭
- પાંચ ભૂતોના દેહો દીસે, મોહોટો ચમત્કાર;
ચામે મઢેલા જુજવા ઘાટનો કોણુ કળી શકનાર. જોજો. ૮
- પવન તણા થંભથી ચલાવે કારખાર;
પ્રાણપાન વ્યાનોદાન સમાન મહાર. જોજો. ૯
- આકાશદિક ભુતતણો સત્વ ભાગ સાર;
તેથી મન બુદ્ધિ કરે ચિત્તને અહંકાર. જોજો. ૧૦
- શ્રોત્ર ત્વચા ચક્ષુને રસના ઘ્રાણુ બહાર;
આકાશદિક તણિ જ્ઞાનઈંદ્રિ જાણનાર. જોજો. ૧૧
- વાગાદિક પાંચઈંદ્રિ કામ કરનાર;
નભાદિકથી પ્રગટ કરે રજોનો વિચાર. જોજો. ૧૨
- સ્થૂલ સૂક્ષ્મ કારણુ છે દેહ ત્રી પ્રકાર;
તેહેના ચૈતન આડાં નાખ્યાં પડદા બુલવનાર. જોજો. ૧૩
- પોતે માહે ને બાહાર બિરાજે, ભિન્ન ન થાયે લગાર;
કોઈ કરી ન શકે એવાં સર્વે કામ કરે દિલહાર. જોજો. ૧૪
- વંધ્યાપુત્ર જેવો અસંભવતો પરીવાર;
શબ્દાદિકથી કરે એહવો, બીજા કેહેનો ભાર. જોજો. ૧૫
- કરતે સતે નિત્ય અકર્તા, લેપ પામે ન લગાર;
ચૈતન આનંદ રૂપછે વ્યાપક, જેહેનો પાર ન વાર જોજો. ૧૬
- પડદામાં માહાડું માહાડું માની, જે કરે બ્યવહાર,
કર્મ તણુ અધિનગણિ તેહને ફેરવે આપ મુઝાર. જોજો. ૧૭

ગુરૂ શરણે રહી ત્રણે પડદા દૂર કરી જાનાર;
 પુરૂષને નિજરૂપ જણાવી, ટાલે અંધકાર. જોજો. ૧૮
 જે સમિચદાનંદ પ્રદાને જાણ્યાતણા રાખે ખ્યાર;
 તેહેને થઈ ગુરૂ રૂપ જણાવી સાક્ષી કરે ઉદ્ધાર. જોજો. ૧૯

પદ ૩૧.

જોજો જોજોરે આ સત્ય સમજ્યાનો પ્રકાર. જોજો. ટેક.
 અહં અભીમાની કરી મતીને મદાર;
 જ્ઞાનેંદ્રીને સંગે સકલ વિષય જાણનાર, જોજો. ૧
 તે મન સાથે મલિ કરે, સર્વ કર્મ સાર;
 કર્મેંદ્રિદ્ધારાયે તેથી, ચાલે વ્યવહાર. જોજો. ૨
 માટે યજ્ઞ તીર્થ દાન સેવાદિ ઉપચાર;
 કર્મ વિદ્યા સકલ જેહેની ઇંદ્રિયો સરદાર. જોજો. ૩
 તે સત્વ રજ તમ ભેદેથી ભિન્ન ત્રી પ્રકાર;
 તેમાં સાત્ત્વિકને કરેછે, કૃષ્ણ અંગીકાર. જોજો. ૪
 વિદ્યા વધે એવા યજ્ઞદાનાદિક, સેવાદિ આધાર;
 ઇશ્વરાર્પણ બુદ્ધિયે કરે સાત્ત્વિકો કરનાર. જોજો. ૫
 ઐહિક આમુષ્મિક ફલ શોભા, પોરસ પ્રત્યુપકાર;
 માટે કરે તે રજોગુણી કર્તા, દુઃખભાગી નિરધાર. જોજો. ૬
 તામસી કામ અધારા અલસ ને મગરૂરી મુઝાર;
 તે વિપરીત કરે તે તમો ગુણી, અજ્ઞતા પામે અપાર. જોજો. ૭
 વરણાશ્રમનાં કામ જરૂરી, સાત્ત્વિક જાણે ભાર;
 સદગુરૂને સદશાસ્ત્રની સંગતતણા ઘણા ખ્યાર. જોજો. ૮

રજેગુણી દુઃખ રૂપ ધંધામાં, માને સુખ અપાર;
 તમોગુણીમાં સઘળાં કારજ, અંધારે અંધાર. જોજો. ૯
 બિજી છે ઉપાસના વિદ્યા, લિંગ તેહેનું કરનાર;
 ધ્યાનજાણ્યાથી તે સિદ્ધ થાયે, માટે સાધવો પ્રત્યાહાર. જો. ૧૦
 તે જ થયે પ્રાણાયામાદિક, યોગ કરે નિરધાર;
 એ વિદ્યા તો આવડે જો ગુરૂ, સિદ્ધ છે શીખવનાર. જોજો. ૧૧
 સાત્ત્વિક સાધે વ્યાપક કાંતો, સાત્ત્વિક મૂર્તિ સાર;
 રજેગુણી તો રજેગુણી દેવનું, ધ્યાન હૃદે ધરનાર. જોજો. ૧૨
 તમોગુણી છે ભેરવ ભૂત, પિશાચનો ચિંતવનાર;
 ત્રણેના ધ્યાનાદિક માંહે, છે મોહોટો ફેરફાર. જોજો. ૧૩
 રજેગુણી ને તમોગુણી બન્ને તે તે લોક મુઝાર;
 સાધન ફલ ભોગવે તો પણ, પાછો ઠારનો ઠાર. જોજો. ૧૪
 સત્ત્વગુણી શુદ્ધ સત્ત્વને જીતી, પોહોંચે પરાપાર;
 બ્રહ્મ લોકે કાં આ જગમાંહે, સઘ પામે ઉદ્ધાર. જોજો. ૧૫
 એ વિદ્યા તો સદગુરૂ જાણે, અન્ય ન જાણણહાર;
 તે વણ પેટભરાના પાપલા, જગમાં બેશુમાર. જોજો. ૧૬
 ત્રિજી વિદ્યા મોક્ષનું કારણ, બંનેમાં નહીં સાર;
 પણ તે સાત્ત્વિક લોકજ પામે, અન્યને નહીં અધિકાર. જોજો. ૧૭
 માટે નરતન પામીને, સાત્ત્વિકવૃત્તિને ન વિસાર;
 સમિચ્છાનંદ બ્રહ્મને માથે, નિશ્ચયે ધણી તું ધાર. જોજો. ૧૮

પદ ૩૨—રાગ ગરબી.

જે જન જાગ્યા, ઘેર અવિદ્યા ઘેન તણ જગમાંહે,
 નિશ્ચલરૂપ લહુ, લેહ ભાવના મનમાં નાવે ક્યાંહે. ટેક. ૧

તેહને સઘળે આતમરામ સદા, મનમાં લય પ્રગટ ન થાય કદા;
હરખે નિરખે નિજ રૂપ મુદા. જે જન. ૨

દુખરૂપ તે સુખરૂપ થયું, જડ વૃત્તિ વિલાસ સમાર્ધ ગયું;
ચૈતન ધન પૂરણ શેષ રહ્યું. જે જન. ૩

બાથતમાં અલગ રહે કરતે, સ્વપ્નમાં નવ ભૂલે કરતે;
સુષુપ્તિમાં સાક્ષીપણે વરતે. જે જન. ૪

ત્રય જીવતણા ત્રય ઈશતણા, પડ લેહ નિરંતર દૂર ગણા;
એવો ચૈતન રૂપી વેદ લણા. જે જન. ૫

જડ બુદ્ધિ તે તેહને નવ બાણે, જે મોટા તનયોવન નાણે;
કોઈ વરતે વિરલા એધાણે. જે જન. ૬

તે નરતન ધારી પ્રદ્ધ ખરે, જેહના શરણાગત લવ સિંધુ તરે;
સમ્વિદ્યાનંદ પ્રદ્ધ સ્વરૂપ કરે. જે જન. ૭

પદ ૩૩-રાગ ગરબી.

મોહોટપ મેલો, હું માડું એ અસપણું દુઃખદાઈ;
માહા વિજય તણે, ચરણે અરપો સઘળી કર્મ કમાઈ. ટેક.

મોહોટપથી લાર વહે જગમાં, મોહોટપથી પેહેલ મરે ઢગમાં;
પાડે શરાને ફલના પગમાં. મોહોટપ. ૨

અહંકારે રાવણ રાજ ગયું, કૌરવમાં કે'વા કો ન રહ્યું;
નારદનું મરકટ વદન થયું. મોહોટપ. ૩

જેહને દેહોહં મનમાંહે વસે, ચૈતનતા તેથી દૂર ખસે;
શબ વત જીવન જોઈ શાસ્ત્ર હસે. મોહોટપ. ૪

ધન તન પશુ આદિક હરિમાયા, તેહને માહાડું માહાડું કરી ધાયા;
ફરે ચકળવકળ મન ભરમાયા. મોહોટપ. ૫

હિંડે ચાર ખાણખંડમાં નિત્ય ફરતા, સુખ પામ્યાની ત્રેવડ કરતા;
કરી પાપ અસંખ્ય પેટ ભરતા. મોહોટપ. ૬
તેથી વધતો જાય પંથ ઘણો, માટે પાલવ સાહો સંતતણો;
એક નાથ નિરંજન નામ લણો. મોહોટપ. ૭
મેલો મમતા હંતા ફર કરી, લજો એક નિરંજન નાથ હરિ;
જેથી આવાગમન ન થાય ફરી. મોહોટપ. ૮
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અખંડ લજો, બીજી કૂડ કલ્પના સર્વ તજો;
તેથી મુક્તતણો શણગાર સજો. મોહોટપ. ૯

પદ ૩૪-રાગ ગરબી.

ગુરૂ શરણ રહી, જાણે સ્વાત્માને સર્વોત્તર્યામી;
કઈ મુક્ત થયા, લવખંધનથી જે સ્વરૂપને પામી. ટેક.
જે પૃથ્વીમાંહે વસે છે સદા, જેહેને પૃથ્વી જાણી શકે ન કદા;
જેહેને વશવરતી રહિ ભૂમિ મુદા. ગુરૂ શરણ. ૧
જલ અનલ અનિલ નલ એ રીતે, વશવર્તિ રદ્યાં પૂરણ પ્રીતે;
ન લહે તેને જે જગ જીતે. ગુરૂ શરણ. ૨
રવિ શશિ ગ્રહ ગણછે વશ તેને, બ્રહ્માદિક લહિ ન શકે તેને;
બ્રહ્માંડ વિષે નહિ ગમ કેને. ગુરૂ શરણ. ૩
યજ્ઞવેદો માંહે નિત્ય રહે, તેને સ્વયં જાણે પણ તે ન લહે;
તેથી ફલ આપે ઉપદેશ કહે. ગુરૂ શરણ. ૪
ભુમન બુદ્ધિ ઈન્દ્રિયો તન સર્વે, નહિ સમરથ જોવણ કો કરવે;
તેને જાણી શકે નહિ નિજ ગર્વે. ગુરૂ શરણ. ૫
વ્યાપક છે સહુમાં એજ સદા, બીજું ચેતન નથી કદા;
રમે બહુ રૂપે નિર્લેપ મુદા. ગુરૂ શરણ. ૬

સહુને દેખે બોલે ધારે, કરી સહુના કામ રહી ન્યારે;
 કાંઈ એહને ન દેખી શકે ક્યારે. ગુરૂ શરણુ. ૭
 એ તો ધીથી પર વ્યાપક બાધે, પોહોતાથી સામે નવ લાધે;
 કરિ લાંઘણુ કોટિ કલ્પ સાધે. ગુરૂ શરણુ. ૮
 દેહાદિકમાંહે હું માની, બુએ સિન્ન દેવને અજ્ઞાની;
 તેથી વ્યાપકની રહે બેભાની. ગુરૂ શરણુ. ૯
 દૃષ્ટા શ્રોતાદિક એ પોતે, બીજો જગમાં એવણુ નહિ જોતે;
 બાણી શકશે આપોપું જોતે. ગુરૂ શરણુ. ૧૦
 તનથી પર જ્ઞાનેંદ્રિ ગાજે, તેથી પર મન તેથી પર ધી છાજે;
 તેથી અંતર્યામી પર રાજે. ગુરૂ શરણુ. ૧૧
 નિયંતાદિ કહીને જગ સારૂ, શ્રુતિયે સ્વરૂપ શુદ્ધ નિરધાર્યું;
 માટે ચિદ્ધન નિર્ધર્મક ચારૂ. ગુરૂ શરણુ. ૧૨
 સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞ સ્વરૂપ લહી, તુરીયાપદમાંહે થાઓ સહી;
 પછે કાલ કર્મની બીક નહિ. ગુરૂ શરણુ. ૧૩

પદ ૩૫—રાગ ગરબી.

નહિ તન સરખો, તું તો તું હરિ તન સરખો કાં જોલે;
 તેથી લાભ કયો, વણુદીઠે મન કલ્પિત ડાહાપણુ ડોળે. ટેક.
 આ તન જડ પ્રગટ પડયું રહે છે, શ્રુતિ લિંગ શરીર ને જડ કહે છે;
 જે સ્થૂલ દેહ સઘળા વહે છે. નહિ. ૧
 લખ ચોરાશી તનમાંહે ફરે, બાંહાં જેવું તેવું તહાં વિચરે;
 તે તો સ્વર્ગમહીં પાતાલ ફરે. નહિ. ૨
 તું તો સ્વસ્વરૂપનો અજ્ઞાની, તું તેથી લિંગ દેહનો અભિમાની;
 અધાણુ બુદ્ધિ કરી નાહાની. નહિ. ૩

તેથી કર્તા ભોક્તા થૈને કરે, ગુણ દોષ પરાયા શીશ ધરે;
હું કોણુ ન વિચાર એવો કરે. નહિ. ૪
વિશ્વાનર હિરણ્યગર્ભ નામી, ત્રીજા ઈશ્વર પ્રલય પાર પામી;
તાહારી ત્રણ અવસ્થાના સ્વામી. નહિ. ૫
વિશ્વાદિકને તેહેમાં લીન કરી, ત્રણ ભેદ તણુ જો એક હવિ;
તેમાં મગ્ન થઈને રહે ધ્યાન ધરી. નહિ. ૬
એમ કરી ન શકે તો એક ગણી, જગકર્તા પાલક ધાર ધણી;
જગ વ્યાપકનો રહે હાસ બની. નહિ. ૭
કર્મ સર્વ કર્મ અરપણુ તેહેને, જો એમ લણુ શકે નહિ એને;
એમ કહે છે શ્રુતિ છે ખપ જેહેને. નહિ. ૮
કર્તાને ભૂલી તન ધારી, ન ભજતાં ગતિ નીચ થાશે તાહારી;
નરતન અમૂલ બાઈશ હારી. નહિ. ૯
એતન થૈ રાખ છ જડ સાંહામી, એવી વૃત્તિ મૂડતાં કાં પામી;
ભજ સમ્યક્દાનંદ બ્રહ્મ સ્વામી. નહિ. ૧૦

પદ ૩૬—રાગ જંગલો.

કર્મ કરીને તરી ક્યમ રાખનાર અંધા હો. ટેક.
રાત દિસ બહુ પાપ કરીને આપી શકીશ મુઠી ભર.
અંધા હો કર્મ. ૧
સ્નાનાદિક આચાર સકલમાં, બહુ અભિમાનનો છે ભાર.
અંધા હો કર્મ. ૨
વેદ પ્રમાણુ કાંઈ કરી નથી શકતો, ઉલટો બને છે ગુનેગાર.
અંધા હો કર્મ. ૩

નાશવંત ફલ જડ જાયે ખુટી, પાછો તે ઠારનો ઠાર.

અંધા હો કર્મ. ૪

તજ અભિમાન શરીરાદિકનું, પ્રભુ ચરણે ચિત્ત ધાર.

અંધા હો કર્મ. ૫

તેહેનો થઈ રહે જે છે કરતા, જગતનો પાલન હાર.

અંધા હો કર્મ. ૬

આકરને નહિ જોખમ ઘણું, ઘણી થયે ગેરનો માર.

અંધા હો કર્મ. ૭

સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞ એક વૃત્તિયે, રાત દિવસ તું સંભાર.

અંધા હો કર્મ. ૮

પદ ૩૭-રાગ પ્રભાતી.

પાછો વળ પાછો વળ કહેતાં, મૂઠ તણાણો જાયરે;

જેમ જેમ જગ જલ ઊંડું આવે, તેમ તેમ અધિક તણાયરે. પાછો. ૧

માયા પર ચિદ્ધન જગ વ્યાપક, નજરે નબ્બ દેખાયરે;

માયિક ઘાટ તેરૂપ તેને લહી, ઘેર ઘેર ઘસ્ટા ખાયરે. પાછો. ૨

જડ ઉપર હઠ મરકટ સુઠી, ગૃહી મત વાદી થાયરે;

ઘણો સંઘ ભેલા લહી, ભવસાગરમાં ખહુ ડોહોળાયરે. પાછો. ૩

સદ્ગુરુને સત શાસને જાણી, નૌકા રૂપ પમાયરે;

તો થૈ સાધનવાન અખંડિત, ચિદ્ધન તીર પમાયરે. પાછો. ૪

પણ વિષયાંધ પણે, તે સાહસું નજરે નવ જોવાયરે;

સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞ સુખ મેહેલી, સ્ત્રી ધન લંપટ થાયરે. પાછો. ૫

પદ ૩૯-રાગ પ્રભાતી.

કૃષ્ણદાસ તે જન જે સ્વપને, કૃષ્ણવચન નવ લોપેરે. ટેક.
અન્ય વચનને ગ્રહણ કરે તે ઉપર શ્રીવર કોપેરે. કૃષ્ણ. ૧
કૃષ્ણ કહે જે દેવી સંપત્તિના, જે જન તે માહારારે;
આસુરી સંપત્તિના જે તે તો નહિ મુજને પ્યારારે. કૃષ્ણ. ૨
પર પીડા ન કરે મુખ વાણી, સત્ય પ્રિયે હિત બોલેરે;
અકોધી સંન્યાસી શાંતિવાન ન ચાડી બોલેરે. કૃષ્ણ. ૩
પ્રાણી ઉપર દયા લોલતા, વર્જિત કોમલ પોતેરે;
લજ્જાવાન ન લાંપટ પ્રબલ પ્રતાપી હીસે જોતેરે. કૃષ્ણ. ૪
ક્ષમાવાનને ધીર શુચિ, અદ્રોહી નહિ અતિ માનરે;
દેવી સંપત્તિનાં એ લક્ષણ, સુણીએ તણ અભિમાનરે. કૃષ્ણ. ૫
સતવાદી જડ અસત પૂતલાંને, ઈશ્વર નવ બોલેરે;
તમે ગુણી મૂર્તિને, ઈશ્વર માની ઘેર ઘેર ડાલેરે. કૃષ્ણ. ૬
શાંતપણે હરિને ભજનારા, ક્યમ ટંટાલ વધારેરે;
જુઠ ઠાઠ રચી ઝાઝ ઢોલકાં, પાખંડી નર ધારેરે. કૃષ્ણ. ૭
કૃષ્ણ કહે સચરાચર બ્યાપક, એક રૂપ હું પોતેરે;
તે નવ માને શ્રીરામ નામે, ઘર ઘર મૂર્તિ ગોતેરે. કૃષ્ણ. ૮
કૃષ્ણ કહે મન બુદ્ધિયકી પર, આત્મ સ્વરૂપ નિહાલોરે;
ઉલા કહેજે અમે માનીયે રાધા કાનડ કાલોરે. કૃષ્ણ. ૯
એણી પર એકે વેણુ ન માને, જગમાં વૈષ્ણવ થાયરે;
સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞા લક્ષ્મી વણુ, ભવોભવ ભટકાયરે. કૃષ્ણ. ૧૦

૫૬ ૩૬.

સજ્જન ચેતનનાથ તણને, પ્રતિમા શાને ધારીરે. ટેક.
 એ શું કરશે કમ તમારાં, મનમાં બુવોની વિચારીરે. સજ્જન. ૧
 તે નર કહે પ્રતિમાયે પૂર્વે, કાજ ઘણાનાં સાર્યારે;
 તે વણ ક્યમ આચાર્ય ગણીને, સેવક થાય અમારાંરે. સજ્જન. ૨
 એક મૂર્તિયે દૂધજ પીધું, એકે આપ્યો હારરે;
 એક મૂર્તિના વાગા ફાટા, ફરતાં માંલણુ લારરે. સજ્જન. ૩
 એક મૂર્તિયે રીસ ચડાવી, ઠેલ્યો ભોજનનો થાળરે;
 એક મૂર્તિ મોહોટી તોલાણી, સોને સધવાલરે. સજ્જન. ૪
 ચમત્કાર અગણિત પ્રતિમાના, જગત સુણેછે કાનેરે;
 લાખો દેવી જીવ અમારી, આપેલ મૂર્તિ માનેરે. સજ્જન. ૫
 સિદ્ધાંતી કહે આજ અચેતન, મૂર્તિ પ્રગટ જણાયરે;
 આગળ પિતળ ખાતું પીતૂં તે ક્યમ સત્ય મનાયરે. સજ્જન. ૬
 ખડું હોય તો આજ બતાવો, ખાલી ન ગાલ પુલાવોરે;
 દેખી પેખી કાં ભૂલોછો, પરને કાં ભરમાવોરે. સજ્જન. ૭
 તે કહે આજ કોઈને એવો, નહિ ભાવ વિશ્વાસરે;
 ન કાં આજ મૂર્તિ પણ બોલે, જમે અજ્ઞના આસરે. સજ્જન. ૮
 સિદ્ધાંતી કહે ભાવ વિના કાં, બૂઠા પંથ ચલાવોરે;
 ભોળા જીવોને ભરમાવી, કાં ઠાલા ચુંથાવોરે. સજ્જન. ૯
 ધન્ય ધન્ય આચારજ દેવી, જીવ તમારા કહીયેરે;
 જેહેને ભાવ ભક્તિ વિશ્વાસજ, ખરેખરો નહી હંધયેરે. સજ્જન. ૧૦
 આચારજને ભાવ નહિ ત્યારે, સેવકને હોય શાનેરે;
 વણ સામાને ગામ નોતરે, શું પામે શોભાનેરે. સજ્જન. ૧૧

સમજવાન ભાવે ફલ આપે, કાષ્ટ પૂતલ્લી નારીરે;
 ભાવે કીધો પૂત્ર જણીને, વંશ ન શકે વધારીરે. સજ્જન. ૧૨
 લાખો માણસ મૂર્તિ પૂજે; એકેની નવ બોલેરે;
 લાખે એક ન બોલે એવો, મારગ મૂરખ બોલેરે. સજ્જન. ૧૩
 અમકે મૃતક ગાય દોહી હૂતી, એવી સાંભળી વાતરે;
 કોઈને મુરદા કરિ એકઠાં, પૂજે દિન ને રાતરે. સજ્જન. ૧૪
 કોક સિદ્ધિયે લીમ ચલાવે, કો પ્રતિમા કો પહાણરે;
 કોક સિદ્ધિ પ્રતિમામાં મૂકે, કોક નચાવે ઝાડરે. સજ્જન. ૧૫
 તેથી પ્રતિમાદિક જડ વસ્તુ, ચૈતન કદી ન થાયરે;
 દુર્ગ દ્વાર દાંતે નવ તૂટે, મુવા પછે ગજરાયરે. સજ્જન. ૧૬
 ધ્યાન ધારણા પ્રાણાયામને, આસનનો ઉપદેશરે;
 ફક્ત ઢીંગલાં શણગાર્યાથી, વિદ્યા નાવે લેશરે. સજ્જન. ૧૭
 સમજ સિદ્ધિને તેહેની પાસે, તેની સાથે જાયરે;
 સાપ ગયે ઢરકાને વળગે, કદિ ન સાપ ઝલાયરે. સજ્જન. ૧૮
 તેમ પ્રતિમાને વળગી પડ્યાથી, સિદ્ધ કળા ન પમાયરે;
 એવી અદ્ય સિદ્ધિથી જગદીશ્વર, પણ કેમ થવાયરે. સજ્જન. ૧૯
 પેદા કરનારાની સિદ્ધિ, પ્રગટ જગત દેખાયરે;
 દેવ હનુજ તિર્યક્ જલચર, અગણિત મૂર્તિ થાયરે. સજ્જન. ૨૦
 સૂર્ય પ્રકાશ કરે સૃષ્ટિને, ચંદ્ર સકલને પોખેરે;
 મેઘ જગતમાં વરસે અગ્નિ, બાલે વાયુ શોષેરે. સજ્જન. ૨૧
 એક કાલમાં અગણિત કામો, કરે દેવાદિક સર્વરે;
 તે આગળ નર પ્રતિમાની, ત્રણ સિદ્ધિનો શો ગર્વરે. સજ્જન. ૨૨
 સૂર્યાદિકના કાળ વિષે, બહુ નર પ્રતિમા પટલાયરે;
 સૂર્યાદિકનો સ્વામી ઈશ્વર, પ્રતિમા કેમ કહેવાયરે. સજ્જન. ૨૩

ચમત્કાર અગણિત દેવાદિક, જેવડીયે દેખાડેરે;
 તે વ્યાપક ચિદ્ રૂપ તણને, પ્રતિમા શીઠરમાડેરે. સબજન. ૨૪
 અમિત શક્તિ ઇશ્વર ઘટ ઘટમાં, તેહને તો નથી જોતોરે;
 પથ્થર ચૈતન કરવાનો ધંધો ક્યાંથી જોતોરે. સબજન. ૨૫
 પામી શકે તો પામ હરિને, ઘટમાં પ્રગટ વિરાજેરે;
 ગીતામાહે ચાલકહી છે, તેજ જાણુવા કાજેરે. સબજન. ૨૬
 કૃષ્ણ વચન ઉપર મેહેનત, કરી શકતો નથી લગારેરે;
 પીતલમાંથી પ્રભુ વતાવત, એવા ડાંગ કાં મારેરે. સબજન. ૨૭
 નિજ મમત્વ તણ ગુરૂ શરણે રહી, ચૈતન સરવાવાસરે;
 તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહીને, કાપો લવના પાશરે. સબજન. ૨૮

પદ ૪૦.

ચોરઠગોર ન ચાલી શકે ભાઈ, શાહ રાહમાં એક ઘડી. ટેક.
 ઉઠા ઢલ મારગ તે જાલે, પર ધન ઉપર મરે પડી. ચોરઠગોર. ૧
 શૂરા જન ચિદ્ધન પ્રભુ પામે, પ્રગટ જગતમાં ઢાલ ખડી;
 કાયર કામાદિકની ઠેશે, દોડતાં જાય હડી હડી. ચોરઠગોર. ૨
 માયાઘેનલયો શું કરશે, ખાસી ચોકી ખડી ખડી;
 પિપીલિકાનો પગ ન ટકે ત્યાંહાં, શું જશે પગહીણ ચડી. ચોરઠગોર. ૩
 કાચ કીડીયાં જોવા સાડૂ, ધક્કા ખાયે ચાર ઘડી;
 બ્રહ્માદિક સુખ કરી વેગળું, અંતરમાં કેમ શકે ગડી. ચોરઠગોર. ૪
 લોક રીઝવા માંડ માંડતાં, નવરા થાય ન એક ઘડી;
 મન બુદ્ધિ પર સ્વામી પાસે, તે શું પોઠી શકે પડી. ચોરઠગોર. ૫
 લક્ષ્મી સચ્ચિદાનંદ ના બેસે, માયા પાર ચડી;
 બીજા વિષય ભૂખ લડ લડતા, નાના ચોની પડી પડી. ચોરઠગોર. ૬

પદ ૪૧-રાગ પ્રભાતી.

તે છે નાથ અમારો, જેપર નાથ બીજો કાયરે. ટેક.
 જેહેની સત્તાયે જડ ગુણે મૂઢ વિચારી જાએરે. તે છે. ૧
 જે કરતા પાલક સંહરતા, આપ અકર્તા સોએરે;
 સર્વ તણો જે જ્ઞાતા, જેહેને જ્ઞાતા અન્ય ન હોએરે. તે છે. ૨
 નહી સમાન ન સાહક જેહેને, આપે એક ન હોએરે;
 જે અપાર જગમાં પણ વ્યાપક, વારે ન વાયુ ન તોએરે. તે છે. ૩
 ત્રણ ઇષણ ત્યાગ કરીને, પામે દિગ્ગજર કોએરે;
 રાજા રાજ તજે જે માટે, તું કાં વેષ વગોએરે. તે છે. ૪
 તન ગોળીમાં પ્રાણ નેતરે, પ્રણવ રવાઈ પરાઈ પડોએરે;
 તો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહે જો ચંચલ ચિત્ત વલોયેરે. તે છે. ૫

પદ ૪૨-રાગ કલ્યાણ.

પ્રેમ લજ લે આજ, ચિદધન સુખકારી. ટેક.
 કાલ કળી કોણ શકે, ઘડી પળ પિયારી. પ્રેમ. ૧
 સ્વર્ગોદિક ભોગ તણી કામના વિસારી;
 જડ વૃત્તિ દૂર કીજે મન મારી. પ્રેમ. ૨
 વિશ્વ વિષે વ્યાપક છે સાક્ષિપણુ ધારી;
 તેહેની ચિદશક્તિયે છે, જાણ મતિ તાહારી. પ્રેમ. ૩
 તે હરિ નિર્લેપ સદા શુદ્ધ નિર્વિકારી;
 બુદ્ધિ પર વિરાજમાન નિશ્ચયે લે ધારી. પ્રેમ. ૪
 ચૈતન વૃત્તિ એક અખંડ સમારી;
 પામ તું સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભય નિવારી. પ્રેમ. ૫

પદ ૪૩-રાગ કલ્યાણ.

એક તું અલેહ સમજ ચિદધન શુભકારી.	ટેક.
બ્યાપક નિર્લેપ જગ પ્રકાશક અધહારી.	એક. ૧
ભગ્નતમાં જે ગણે છે સ્થૂલ વસ્તુ ખ્યારી;	
સ્વપ્ન વિષે તેજ ભણે સૂક્ષ્મ વસ્તુ સારી.	એક. ૨
સુષુપ્તિમાં તેજ સર્વ વસ્તુને વિસારી;	
અજ્ઞથકો ભોગવે આનંદ ભોગ ભારી.	એક. ૩
ત્રીતનથી લિન્ન સતે ભાસે સંસારી,	
જહાં જેવો તહાં તેવો દિસે અહંકારી.	એક. ૪
ભગ્નતાદિ ભય આવે જડ ભાસે ન્યારી;	
ચૈતન અવિચલ પ્રકાશ જોને નિરધારિ.	એક. ૫
જ્ઞાતા નહિ અન્ય માટે લેહ મતિ વારી;	
શેષ તું સચ્ચિદાનંદ પ્રદ રહે ધારી.	એક. ૬

પદ ૪૪-રાગ પ્રભાત.

નિત્ય પ્રકાશક નાથ નૃસિંહ, માયા નિશા નિવારોરે.	ટેક.
અહંકાર રૂપી ઘટ ઘાટો, ચો દશાથી અધારોરે;	
મહા મમતા જલ મોહોટી ધારે, વરસે છે નિરધારોરે.	નિત્ય. ૧
સ્વસ્વરૂપનો પંથ ન સુઝે, ફોગટ ફરી ફરી હાર્યોરે;	
નિત્યાનંદ નિજ જનને દેવા, અંતર આપ પધારોરે.	નિત્ય. ૨
કામ ક્રોધ મદ મછર લૂટે, આશાએ લલકારોરે;	
જ્યમ જ્યમ સુખ સાચવણી કરીયે, ત્યમ ત્યમ કલેશ વધારોરે.	નિત્ય. ૩

જલ ધર હર વૈરાગ સ્વરૂપી, વાયુ વેગ વધારોરે;
જ્ઞાન દિવાકરને પ્રગટાવી, તમ લય સહિત વિહારોરે. નિત્ય. ૪
સત્ય દયાદિક સાહકનું બલ, આપી કારજ સારોરે;
મનોહર મનમથ દૂર કરી લવ, પલમાં પાર ઉતારોરે. નિત્ય. ૫

પદ ૪૫-રાગ કલ્યાણ.

જે પૃથ્વીમાં વ્યાપી રહી, ઔષધિ આદિક રૂપે થઈ;
અગણિત ઘાટ બનાવે ખરો, તે પ્રભુ મુજને પાવન કરો. ૧
જે જલમાં વ્યાપી મહી ધરે, ભૂભેળો થઈ સૃષ્ટિ કરે;
જલ રૂપે સઘળે પરવર્યો. તે પ્રભુ. ૨
તેજ વિષે વ્યાખ્યો નિરધાર, ભૂ જલનું જે કારણ સાર;
એ રૂપે સહુમાં વિસ્તરો. તે પ્રભુ. ૩
વાયુ વિષે જે વ્યાપક સાર, જેનો નલમાં છે વિસ્તાર;
પ્રાણ રૂપે જગમાં સાંચરો. તે પ્રભુ. ૪
જે રવિમાં રહી કરે પ્રકાશ, ચંદ્ર વિષે વર્તે સુખ રાશ;
જે ગ્રહણમાં સમ રસ ભરો. તે પ્રભુ. ૫
મેઘ વિષે રહી વૃષ્ટી કરે, વિદ્યુત રૂપે ચમકે ખરે;
દિગ્પતિમાં દિક્માં પાંચરો. તે પ્રભુ. ૬
દેવ યજ્ઞ વેદોમાં રહી, કર્મતણાં ફલ આપે સહી;
તેથી યજ્ઞ પુરૂષજ ઠરો. તે પ્રભુ. ૭
અક્ષુ વિષે રહી દેખે રૂપ, શ્રવણ વિષે લેહ શબ્દ અનુપ;
વાચામાં બોલે ફર ફરો. તે પ્રભુ. ૮
સ્પર્શ ત્વચામાં બળે જેહ, રસનામાં રહી રસ લે તેહ;
મનમાં મન રૂપે આકરો. તે પ્રભુ. ૯

બુદ્ધિ વિષે રહી જાણે સર્વ, અહંકારમાં પોષે ગર્વ;
 સર્વ વિષયને સહુથી નરો. તે પ્રભુ. ૧૦
 ચૌદ લોકમાં વ્યાપક સદા, કોઈ જગો લેપાય ન કદા;
 જેમ આકાશ ન લેપે ઘરો. તે પ્રભુ. ૧૧
 સમ્યક્દાનંદ બ્રહ્મ અવિનાશ, જે સર્વત્ર અલુપ્ત પ્રકાશ,
 તરશ અવિદ્યા નાશક ધરો. તે પ્રભુ. ૧૨

પદ ૪૬—રાગ સામેરી.

પ્રભુને લજ્જેરે પૂરણ પ્રેમશું. ટેક.
 જે ચૈતન ઘન રૂપ અપાર,
 સરવે કાળે રે સઘળે જાગતોરે;
 સાક્ષી શુભાશુભ ફલ દાતાર. પ્રભુને. ૧
 જોને તું વિચારી રે જગત કરનારને રે,
 જહાં તહાં અંધ કાં માયાં માર;
 બોલી ને ચાલી રે જે શકતો નથી રે,
 તે કેમ વહે બ્રહ્માંડનો ભાર. પ્રભુને. ૨
 પ્રભુની પૂજા તો રે તે નરથી બને રે,
 જે જીવ મૃત થઈ રહેનાર;
 કોકને સાટે રે પૂજી કોકને રે,
 તું તો અંધેર નગર સરદાર. પ્રભુને. ૩
 છે પ્રભુ તુંથીરે તુજને હુંકડારે,
 તું છી અવળે મુખ જોનાર;
 મુખ નવ દીસે રે જોડે મુકે આરશી રે,
 ફેગટકો સાહામો પોકાર. પ્રભુને. ૪

સદ્ગુરુ શરણે રે જઈ જાણે તું ખરે રે,
તો મન સંશય રહે ન લગાર;
સમજે સાચો રે કરતાં આવડે રે,
જે સમ્યક્દાનંદ પ્રદા વિચાર.

પ્રભુને. ૫

પદ ૪૭-રાગ સામેરી.

આ તન કેનીરે સંજે ચાલિયું રે,
મનમાં તું જોને વિચારીને વીર;
ભૂપત કોટી રે ભોભોલા થયા રે,
અવતારી ન ટક્યા કરિ ધાર.

આ તન. ૧

ક્ષણભંગુરનીરે પ્રતિમા પૂજતારે,
કેમ પતિ પામીશ તું અશરીર;
અકરણ ખાદે રે, કોહોણાયે કૂપને રે,
તે નવ ભાળે નજરે નીર.

આ તન. ૨

જગપતિને જોવા ખોળતા રે,
તૂં ધૂતારાને કાં ધીર;
શાખ ન પામે રે સેવે આકને રે,
કલ્પલગી લેલા થઈ કીર.

આ તન. ૩

સદ્ગુરુ કેરી રે સત્ય વાણી સુણીરે,
ત્યજ કામાદિક કુડાં મીર;
ધરો ધર ગોથાં રે, ખાતો આલશી રે,
ભજને તું ચિદ્ધન નાથ ગંભીર;
જેહેને ત્રાસે રે સમ વર્તે સદા રે,
રવિ શશી અનલ ચમાદિ સમીર;

આ તન. ૪

તે પતિ સાચો રે સઘળા લોકનો રે,
છે સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ અતીર.

આ તન. ૫

પદ ૪૮-રાગ કલ્યાણ.

તે પ્રભુને તું લજ નિરધાર. રેક.
જે સચ્ચિદાનંદ વ્યાપક રૂપ, નિર્ગુણ નિર્મલ અકલ અનૂપ;
માયાએ કરે જગવિસ્તાર. તે પ્રભુ. ૧
મગ્ધાથી ઈશ્વર કહેવાયે, હિરણ્ય ગર્ભ સંકલ્પો ગાયે;
વિશ્વ રૂપ વિરાટ ધરનાર. તે પ્રભુ. ૨
જાગ્રતનો છે સાક્ષિ વિરાટ, હિરણ્ય ગર્ભ લહે સ્વપ્નનો ઘાટ;
સાક્ષી સુષુપ્તિનો ઈશ્વર સાર. તે પ્રભુ. ૩
ત્રણ નામ પણ ચૈતન એક, કામલેદથી લિજ્જ વિવેક;
જગ કર્તા પાલક હરનાર. તે પ્રભુ. ૪
સર્વ દેવમાં આપ પ્રકાશ, સૂર્યાદિક જેથી પામે ત્રાસ;
લેપ ન પામે ક્યાંહિ લગાર. તે પ્રભુ. ૫
કંઈક દેવ નર નારી લજે, પણ કોઈથી કાંઈ નવ નીપજે;
સહુને એ ફલનો દેનાર. તે પ્રભુ. ૬
સર્વ જીવનાં જાણે કર્મ, રક્ષક સંભાળે સ્થલ ભર્મ;
જન્મ મરણ હાતા સરહાર. તે પ્રભુ. ૭
મનજીવિનો પ્રેરક આપ, વળગે નહિ જેને પુણ્ય ને પાપ;
જેવણ અન્ય ન જાણુહાર. તે પ્રભુ. ૮
ઋષિ આદિક સ્વરૂપ જે ધરે, સાંગવેદને પ્રગટજ કરે;
જે મગ્ધાદિક લે અવતાર. તે પ્રભુ. ૯

- જ્ઞાની જનમાં પ્રગટ જણાયે, નિજ સ્વરૂપને પોતે ગાયે;
અકળ કળા નહીં કે કળનાર. તે પ્રભુ. ૧૦
- માયામય બહુ રૂપ જણાયે; આપ અરૂપ ન આવે જાયે;
જાણે તે પહોંચે ભવ પાર. તે પ્રભુ. ૧૧
- પ્રગટ અસત જડ થાયે નાશ, મૃગજલસમનો શો વિશ્વાસ;
ચૈતન સત્ય પરા ને પાર. તે પ્રભુ. ૧૨
- ગુરુ શરણે સાધન સિદ્ધ કરી, વચન વેદાંતનાં શ્રવણે ધરી;
રાત દિવસ કર બ્રહ્મવિચાર. તે પ્રભુ. ૧૩
- વિશ્વાદિકનું ત્યજ અભિમાન, કર વિરાટ આદિકનું ધ્યાન;
એક કરી જો અનંત અપાર. તે પ્રભુ. ૧૪
- સન્નિયદાનંદ બ્રહ્મ ન જણાયે ભેદથી, માટે અભેદ ઉપાયે કરી;
થઈ રહે ચિદ્વન ભંડાર. તે પ્રભુ. ૧૫

પદ ૪૯.

- તુંને વાડું વિરાહે, તું તો અવળે મુખ મ ચાલ. તુંને. ટેક.
- કૃષ્ણજી, બે કહે મારગોરે, વેદ તણા એ માલ;
કર્મ ને બીજો જ્ઞાન છેરે, તેમાં મન માને તે આલ. તુંને. ૧
- કર્મનો મારગ જો ગ્રહે રે, તો કામનાથી મન વાળ;
દેવ ગુરૂની રૂબરૂરે, તું રજ તમને ટાળ. તુંને. ૨
- જો સકામની લાગશેરે, ઉરમાં તારા આળ;
લખ ચોરાશીની બુતીયોરે, ખાતાં જાશે વાળ. તુંને. ૩
- જ્ઞાન વિદ્યાનું જો કામ છેરે, તો વૈરાગ્યાદિ સંભાળ;
સદ્ગુરૂને શરણે રહી રે, ભેદ મતિને બાળ. તુંને. ૪

કેવળ ઐહિક કામનાની તું, મનમાં બાંધીશ માગ;
 તે તારું મન રેંટીયાની જમ, કરતું ભરશે કાળ. તુંને. ૫
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મનેરે તું, રાખ માથે રખવાળ;
 પાછો વળીને વિચારને રે, તારે વાંસે ફરેછે કાળ. તુંને. ૬

પદ ૫૦.

અમે બોલીએ વેદ પ્રમાણુ, નિશ્ચે જાણુ વીરા હે. ટેક.
 મેઘની વૃષ્ટિ સમાન છે રે, પણ જાંડાં જે બીનું વાંણુ;
 તેવા તેવા રોપો નીપજે રે, હોયે ગંદગી ત્યહાં કચકાણુ. નિશ્ચે. ૧
 ખારમાં ખાર વધે ઘણું રે, ભીજે નહીં પાપાણુ;
 ત્યમ સુમતિને આનંદની વૃદ્ધિ, દે ઉપદેશ નિર્વાણુ. નિશ્ચે. ૨
 કામી ક્રોધી ગંધાઈને ઉઠે, સુણતાં સત્ય વખાણુ;
 પંથી પાખંડીને દ્રેષ વધે, વાગે આકરા મર્મનાં બાણુ. નિશ્ચે. ૩
 મૂઢ ન જાણુ મર્મમારે, જે લાલ કીયો શી હાણુ ?
 એમ બહુ બુદ્ધિ ભેદથીરે, દ્રેષી થાય છે લોક અજાણુ. નિશ્ચે. ૪
 મેઘને દોષ ન મુલગોરે, ત્યમ બોધ પ્રકાશક લાણુ;
 વિશ્વમાં પ્રગટ જણાવીયેરે, જે માને તે પામે નિરવાણુ. નિશ્ચે. ૫
 જે અતિ વ્યાપકના ભયથી છે, બ્રહ્માદિક પાંસરા બાણુ;
 તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મનેરે, અમે કયમ કહીએ પાપાણુ. નિશ્ચે. ૬

પદ ૫૧.

તારું ન કામ વિસાર, તુંને વારૂ વીરા હે. ટેક.
 આરે આહાર લહે પામર જીવ અપાર;

- પેટ ભરાઈના પાપલારે, પણ બાણે નર ને નાર. તુને. ૧
 પોતાનો ભૂલી ફરેરે, જગમાં બેશુમાર;
 તે બણ્યાને આપીયોરે, તુને નરતનનો અવતાર. તુને. ૨
 તેજ વિદ્યાને બાણવા, વેદો મોકલીયા છે ચાર;
 સદ્ગુરુમાં પ્રગટી કરીને, છે પોતે શીખવનાર. તુને. ૩
 એ તાહાઈ છે કામ માટે, તેહને મનમાં તું વિચાર;
 વૈરાગાદિક સાધનેરે, તું કામાદિકને માર. તુને. ૪
 સદ્ગુરુથી બ્રહ્મ સાંભળી તેહને, શાંતપણે ઉર ધાર;
 માયિક ફલનો સંગ તણને, કર સધળો વ્યવહાર. તુને. ૫
 કાળ સીંચાણો ચોર છે રે, માટે ચોંપથી રાખી ખ્યાર;
 જો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને રે, તો તું સાત પેહડીને તાર. તુને. ૬

પદ ૫૨.

- પ્રભુ વ્યાપક રૂપ અપાર, નિશ્ચે બાણજે વીરા હે. ટેક.
 એ વણુ ધરણીને કોણુ ધરે રે, કો ધરણી કરનાર;
 અચણિત જડ આકાશ માંરે, તેનો કોણુ ઉપાડે ભાર. નિશ્ચે. ૧
 આરે ખાણોનાં પૂતળારે, ચૌદ લોકમાં એ ઘડનાર;
 બૂજવા રંગથી લેખવે રે, નહિ ટાળતાં વાર લગાર. નિશ્ચે. ૨
 એ ચૈતન ઘન એકલો રે, છે જડ માયા વિસ્તાર;
 જીવોને બાણે બૂજવા રે, તો પામે યમના માર. નિશ્ચે. ૩
 તે માટે ગુરુ સેવીયે રે, જે વ્યાપકનો જોનાર;
 તેજતણા ઉપદેશથી, થાશે માહાજનમાં પેશાર. નિશ્ચે. ૪
 કામ કોષાદિક ભાગશે રે, કરતાં નિત્ય સત્ય વિચાર;
 તે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને રે, તું તો પામીશ આપ મુગાર. નિશ્ચે. ૫

પદ ૫૩-રાગ જંગલો.

જગતપતિની કળા કોણ કળનાર વીરા હો. ટેક.
 સર્વ કરે ને સહુથી અળગો, વળગે નહીં લગાર. વીરાહો. ૧
 બ્યાપક ચિદધન સાક્ષી સકલનો, પ્રેરક શક્તિ અપાર. વીરાહો. ૨
 બાહ્યાભ્યંતર કરણુ ન બાણે, સહુનો એ બાણુણુહાર; વીરાહો. ૩
 હુંમાનીને સુખ દુઃખ દાતા, કર્મ તણો અનુસાર. વીરાહો. ૪
 નિજજન રક્ષાકર બહુરૂપે; રાત દિવસ તૈયાર; વીરાહો. ૫
 સચ્ચિદ આનંદ ભવ ભવતારણુ, ભૂલે તેજ ગમાર. વીરાહો. ૬

પદ ૫૪.

હરિને ભૂલી થયો જડે જડનો ગુલામ અંધા હો ટેક.
 બેલાની પેરે નાક ઘસણીયો,
 કરતો ફરછ ઠામો ઠામ. અંધા હો હરિને. ૧
 તુંજ બનાવછ તું શણુગારછ,
 તુંજ કરે છે ધુમધામ. અંધા હો હરિને. ૨
 હરિજનથી અવળ મુખે ભાખછ,
 જે પ્રભુ બાણુનું ધામ. અંધા હો હરિને. ૩
 પૂબારાને પૂજછ ભૂલછ,
 સદ્ગુરૂ જન વિશ્રામ. અંધા હો હરિને. ૪
 છતે ધણીયે થયો નીધણીયો,
 જડ નહિ આવે કોઈ કામ. અંધા હો હરિને. ૫
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદા જો, સાચો,
 પ્રગટ પ્રતાપી શામ. અંધા હો હરિને. ૬

પદ ૫૫.

જનમ ધરીને ન જાણ્યો શ્રુતિ સાર અંધાહો. ટેક.
 મંત્ર યંત્ર છલ તંત્ર ને જાહુ,
 કરતે ગયો અવતાર. અંધા હો જનમ. ૧
 નહીં સતસંગ ગમે મન ઢોંગી,
 વામી કુટિલ ખળ જાર. અંધા હો જનમ. ૨
 આયુષ જાશે અચાનક ખુટી,
 ખાઈશિ જમ તણા માર. અંધા હો જનમ. ૩
 ચેત ચેત સદ્ગુરૂ શરણે જઈ,
 ઈશ લજન ઉર ધાર. અંધા હો જનમ. ૪
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ સમ વ્યાપક,
 વણુ નહિ તારણહાર. અંધા હો જનમ. ૫

પદ ૫૬-રાગ ખુમાયચી.

ઘણું સારા લાગોછીજી હો જુઠં બકેરે. ટેક.
 હરિ ઈચ્છા વણુ કરિ ન થકે કોઈ, માનત કીધે જકેરે. ઘણું. ૧
 હરિ દે ને પરને કરગરવું, શાને અવળી લકે;
 પાછું દૂષણ હરિને દેવું, મેહેનત કરીને થકેરે. ઘણું. ૨
 દગલખાજનો ડોળ જોઈને, લુટાઓ છી થકે;
 જગ માયા ચકડોલે ફરતું, જોઈ નથી સકતા તકેરે. ઘણું. ૩
 માન્યા યોગને માની ન થકતાં, ત્રાંખા કેરે ટકે;
 ફોગટ ધન વાસે ધન ફેકે, મરશો ચમને થકેરે. ઘણું. ૪
 સાધન સદ્ગુરૂ શરણુ જઈને, જો કરશો મન પકે;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ તો મળશે, નહિતો જાશે નરકેરે. ઘણું. ૫

પદ ૫૭—રાગ ધોલ.

આવું નરતન ઉત્તમ આચિયું,	
વારે વારેરે નાવે જે નિરધાર, અવસર રૂઢો આજનો. ૧	
જડબુદ્ધિ છે સર્વે જનમાં,	
દાશ સુતનેરે ન્યાતિ પરિવાર. અવસર. ૨	
નહિ મોક્ષનો મારગ તે વિષે,	
માટે આશીરે ઝટપટ તૈયાર. અવસર. ૩	
સેવો સદ્ગુરુને સત્ શાસ્ત્રને,	
સત્મે વરતોરે તેહિનાં વચન મુઝાર. અવસર. ૪	
પ્રથમ શુદ્ધ કરે નિજ દેહને,	
નવ્ય પામેરે જેથી કલેશ લગાર. અવસર. ૫	
જેમ શાહુ ગણે સહુ લોકમાં,	
ત્યમ કરજોરે સઘળો વ્યવહાર. અવસર. ૬	
ઝોરી બારી લખાડિ ઠગપાણું,	
જોવા દુર્ગુણ રે, તજવા નિરધાર. અવસર. ૭	
મધમાંસાદિ વ્યસન ન રાખવું,	
પરહરવોરે રજતમનો આહાર. અવસર. ૮	
હિંસા મૂકિ દયા મન રાખવી,	
કામાદિકમેરે બાણી તજવા અસાર. અવસર. ૯	
ગુરૂ દેવની ભક્તિ ન ચુકવી,	
સેહેવો સઘળેરે પ્રભુ વ્યાપક સાર. અવસર. ૧૦	
જે છે કરતા ભરતા વિશ્વમો,	
જોતન ઘનરે જેહેની શક્તિ અપાર. અવસર. ૧૧	

સર્વ કાળે તે સઘળે જાગતો,	
જગસાક્ષીરે કલ્પનો દાતાર.	અવસર. ૧૨
સ્વામી બ્રહ્માદિક સર્વે દેવનો,	
તેહેનો પાળકરે હર સરજનહાર.	અવસર. ૧૩
બુદ્ધિ આદિ પ્રકાશક સર્વદા,	
જેવડીયેરે કરે સહુ નિજ કાર.	અવસર. ૧૪
એવા પ્રભુજીને બાણી પ્રેમશું,	
નિત્યે બજીયેરે કરી મન એક તાર.	અવસર. ૧૫
રવિ દેવળ કલ્પિત નાથનું,	
ત્યાંહાં નમીયેરે જારે થાય સવાર.	અવસર. ૧૬
વાયુ તેજ જલાદિક દેવતા,	
જગને છેરે જે મહદ કરનાર.	અવસર. ૧૭
તેહેને બાણી તે દેવળ નાથનાં,	
માનો ચિદધનરે પ્રકાશ કરનાર.	અવસર. ૧૮
એમ સઘળે તે સાક્ષી નાથનો,	
નિજ ગુરૂથીરે સમજે વિસ્તાર.	અવસર. ૧૯
નમો જ્યાંહાં ત્યાંહાં નમજે નાથને,	
બાણી સઘળે રે એહનો ઝળકાર.	અવસર. ૨૦
નિત્યે નામ જપો નિજ નાથનું,	
એ છે સઘળેરે સર્વે સુણનાર.	અવસર. ૨૧
મનમાં ન ધરો જડ વાસના,	
જેથી પામોરે ચિદ ધન ભંડાર.	અવસર. ૨૨
આસન વાળિને બેસો એકાંતમાં,	
ચિદધનનારે થાઓ ચિતવનાર.	અવસર. ૨૩

ખાલી કાળ ગમાવતાં,	
જુઠમાં વળી પાછારે કરો ઘટમાં પેસાર.	અવસર. ૨૪
નિજ રૂપ બાહેર ખોલિયે,	
જેહેનો ઘટમાંરે છે પ્રગટ ચમતકાર.	અવસર. ૨૫
તણ લેહ અલેહમાં ઝીલીયે,	
જડને જાણીરે માયાનો પરિવાર.	અવસર. ૨૬
આદિ અંતે છે માયા અણુછતી,	
બાકી ન રહેરે મુઠી એક છાર.	અવસર. ૨૭
માટે રાખીયે ચિદધન એકલો,	
મનમાંથીરે કાહાડી કૂડો ગુવાર.	અવસર. ૨૮
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ લેટશે,	
જે ગળશેરે મન મતિ અહંકાર.	અવસર. ૨૯

પદ ૫૮.

શ્રીકૃષ્ણ હૃદયમાં પ્રગટીયા,	
ખીજે એવણરે નહિં બોલણહાર;	
આનંદ આછવ આજનો.	૧
આપે આપ સ્વરૂપને આજખ્યું,	
શ્રુતિ કહેછીરે જે પરાને પાર.	આનંદ. ૨
જેથી શ્રવણ સુણે સ્પર્શે ત્વચા,	
દેખે ચક્ષુરે રસના લે સ્વાદ.	આનંદ. ૩
ગ્રાણુ ગંધ જાણે કર્મ ઈંદ્રિયો,	
કરે કારજરે ઉઠે પ્રાણુથી નાદ.	આનંદ. ૪

કરે મન સંકલ્પ બુદ્ધિ લહે,	
ચિત્ત ધારે રે સ્મૃતિ ભૂ દાતાર.	આનંદ. ૫
અહંતા અહંકાર કરે વળી,	
મમતાનોરે ઉપાડે ભાર.	આનંદ. ૬
જાગ્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિમાં જાગતો,	
તેહનો સાક્ષીરે ફલનો દાતાર.	આનંદ. ૭
દીસે જેવડીયે સહુ જીવતું,	
પોતે વ્યાપક રે જગ બાહાર મુઝાર.	આનંદ. ૮
રવિ ચંદ્રી આદિ ગ્રહો સહુ,	
જેવડીયેરે કરે દિવસને રાત્ર.	આનંદ. ૯
જેથી આકાશાદિક શોભતાં,	
પાંચે ભૂતો રે કરે કાજ વિખ્યાત.	આનંદ. ૧૦
જેથી રાજે વિરાટાદિક સદા,	
ચારે વેદોરે સાક્ષી શિક્ષા શુભ સાર.	આનંદ. ૧૧
હવે તે વણુ કાંઈ દીસે નહીં,	
મૃગજલ છેરે જડ ઘાટ અપાર.	આનંદ. ૧૨
હું માઈને તું તાહાઈને ગયું,	
એક વિલસેરે પોતે આતમારામ.	આનંદ. ૧૩
ઉડે શુષ્ક પરણુ સમ પૂતળાં,	
નાનાં મોટાંરે સહુ ઠામો ઠામ.	આનંદ. ૧૪
એની ઇછાયે વરતું ખરે,	
લિજ્જ સત્તારે માહારી નહિ નામ	આનંદ. ૧૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ કલ્લોલમાં,	
ડુબા ડુબારે હવે ચૌદે ધામ.	આનંદ. ૧૬

પદ પદ.

સ્થિત પ્રજ્ઞાનાં લક્ષણ સાંભળો,	
જે છે સાધનરે બ્રહ્મવિદ્યાનાં સાર;	
જતને તે ઝટપટ સાધીયે.	૧
મુખ્ય લક્ષણ મોહોટાં એજ છે,	
ગીતામાંરે પ્રભુ કહે નિરધાર.	જત. ૨
તજે સર્વ સંકલ્પ કામના,	
તુષ્ટિ રાખેરે, ચૈતન મુઝાર.	જત. ૩
દુઃખથી ઉદ્વેગ ન મન ધરે,	
નહીં લાલચ રે, મુખમાં લગાર.	જત. ૪
નહીં રાગ ક્રોધ ભય લોભમાં,	
કોઈક સાથેરે, બંધારણ મન.	જત. ૫
શુભ પામે આનંદ ન મન ધરે,	
બદ પામેરે, નહીં દ્વેષોત્પન્ન.	જત. ૬
ઈન્દ્રિયોના વિષયથી ઈન્દ્રિયો,	
પાછી વાળેરે, કછપાંગની જેમ.	જત. ૭
હઠે તપથી ભુખે અજ્ઞને,	
માટે વિષયોરે, પણ રહે મન પ્રેમ.	જત. ૮
બાણે બ્રહ્મને તેહે નામ થકી,	
શાંતિ પામે રે, વિષયોના ખ્યાર.	જત. ૯
સાધન કરતાં પણ વિદ્વાનને,	
ક્ષોભક ઈન્દ્રિયો રે, ખેચે મનને લાર.	જત. ૧૦
કરી વશ તેને સર્વને,	
હુપરાયણ રે, રહે યોગમાં લીન.	જત. ૧૧

સર્વે ઇંદ્રિયો જેને વશ થઈ,	
તે છે સ્થિરમતિરે, વળી અજ્ઞતાહીન.	જત. ૧૨
કરે વિષયનું ચિંતન તે થકી,	
આસક્તિ રે, તેથી કામના થાએ.	જત. ૧૩
કામ કુંઠિત થૈ ક્રોધને ચઢે,	
કૃત્યાકૃત્યનો રે, વિવેક પણ જાએ.	જત. ૧૪
ગુરૂ શાસ્ત્ર તણા ઉપદેશની,	
સ્મૃતિ કેરોરે, તેથી થાએ નાશ.	જત. ૧૫
સ્મૃતિયે સમજણ જાએ બુદ્ધિની,	
બુદ્ધિ વોણારે, જીવત છે લાશ.	જત. ૧૬
મન વશ ઇંદ્રિયે વશી કૃતમના,	
આવશ્યકરે, કરે વિષયનાં કામ.	જત. ૧૭
રાગ દ્વેષ વિના છે પ્રસન્નતા,	
તેતો પામેરે, ઉરમાં વિશ્રામ.	જત. ૧૮
જાએ દુઃખ સઘળાં મતિ સ્થિર થયે,	
ચિત્ત શુદ્ધિયેરે સ્થિતિ બ્રહ્મમાં હોયે.	જત. ૧૯
વણુ શુદ્ધિયે પ્રાદ્વી મતિ નહીં,	
આત્મ ચિન્તનરે, નબ્બ જાજે સોએ.	જત. ૨૦
વણુ ધ્યાને તે શાંતિ ક્યાંહાં થકી,	
વણુ શાંતિ રે, તેહને સુખ કેમ થાય.	જત. ૨૧
જેની ઇંદ્રિયો વિષય વાંસે ફરે,	
તેમાં મન પણ રે, તેને પાછળ ધાએ.	જત. ૨૨
તેની આત્મસંબંધી બુદ્ધિ હરે,	
વાયે ઉલટુરે, જેમ વહાણ તણાય.	જત. ૨૩

તેથી સમજણ નાવે જીવને,	
ભવો ભવમાંરે, બહુ ગોથાં ખાયે.	જત. ૨૪
માટે સરવ વિષય થકી ઈંદ્રિયો,	
જેની જીતલરે, તે સ્થિરમતિ જન.	જત. ૨૫
આત્મનિષ્ઠા નિશાવત્ લોકને,	
તેમાં જાગૃતરે, છે જીતેંદ્રિય પ્રસન્ન.	જત. ૨૬
છે વિષયનિષ્ઠામાં જાગતાં,	
લોકો તેહને રે, જ્ઞાની માને છે રાત.	જત. ૨૭
જેમ ઉલુક ન દેખે દિવસમાં,	
થાયે રજની રે, તેને થાય પ્રભાત.	જત. ૨૮
જેમ નદીયો આવી મલે સિંધુમાં	
નહિ ઉદધિ નેરે, તેહનો પોરસ લોલ.	જત. ૨૯
તેમ વિષય મુનિવર લોગવે,	
પ્રારબ્ધેરે, નહિ કામ ન લોલ.	જત. ૩૦
પામે તે જન શાંતિ કદી,	
નબ્ધ પામેરે જેને કામનું જોર.	જત. ૩૧
તજે જે નિરપૃહ સર્વ કામના,	
નહિ મમતા રે, તે છે શાંતિનો ઠોર.	જત. ૩૨
જે એ બ્રાહ્મી સ્થિતિ પામે ખરે,	
અજ્ઞતાથીરે, તે કદી ન મુંઝાય.	જત. ૩૩
અંતકાળે આવે જહોને એ સ્થિતિ,	
સઘ તે પણ રે, બ્રહ્મ માંહે સમાય.	જત. ૩૪
તજે સર્વ મનોહસલ વાસના,	
એ છે સઘળારે, સાધનનું સાર.	જત. ૩૫

લજતાં સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને,
એક તારે રે, ઉતરે લવપાર.

જત. ૩૬

પદ ૬૦.

કૃષ્ણ જગદ્ ગુરૂ માનો સાચે મનેરે.	વિશ્વાશી.	
તેથી સજ્જન કેહશે તમને ધન ધનરે.	વિશ.	૧
જેણે જન સાડૂ જગમાં ધરિયો નર વેશરે.	વિશ.	
આપ્યો અર્જુનને વિદ્યાનો ઉપદેશરે.	વિશ.	૨
જેહેનું જગમાં ગીતા પ્રગટ કહાવે નામરે.	વિશ.	
જે જાણેથી જન પામે ચિદધન ધામરે.	વિશ.	૩
જુઓ તેહમાં પ્રભુજી આપ કહે નિજ રૂપરે.	વિશ.	
કાંઈ પ્રકૃતિથી પર બ્યાપક શુદ્ધ અનૂપરે	વિશ.	૪
છે તે પ્રકૃતિ, બૂઝપ તેજ વાત રે.	વિશ.	
નલ મન બુદ્ધિ અહંકાર ભેદ વિખ્યાતરે.	વિશ.	૫
એ આઠ પ્રકાર લહે તેથી પર જેહરે.	વિશ.	
હરિ પ્રગટ રૂપ પ્રભુજીનું જ્ઞાની તેહરે.	વિશ.	૬
જુઓ એ રીતે ભગવાન કહે સિદ્ધાંતરે.	વિશ.	
કાંઈ જે રીતે કહેછે સર્વ વેદાંત રે	વિશ.	૭
તેમાટે જગમાં જ્ઞાની સદ્ગુરૂ આપેરે.	વિશ.	
ક્યાંઈ તે સેવાથી જાશે સઘળાં પાપરે.	વિશ.	૮
માટે સદ્ગુરૂ મનમાં આણી પ્રીતરે.	વિશ.	
જે કહે સત્શાસ્ત્ર કરો તે સઘળી રીતરે.	વિશ.	૯
છે પ્રગટ ગુરૂ ભવજલ તરવાનું નાવરે.	વિશ.	

તરશેા જો હોશે તમને પૂરણ ભાવરે.	વિશ.	૧૦
ગુરૂદેવતણાં છે વચન વિશેષ કલ્યાણરે.	વિશ.	
માટે પાળીજે મન કર્મ વચનથી પ્રમાણરે.	વિશ.	૧૧
કરો કર્મ ફલોની લાલચ મનથી દૂરરે.	વિશ.	
કરો પ્રદ્યાર્પણ જે હોએ શુભ કામ જરૂરરે.	વિશ.	૧૨
તજો પોરસ વાદ અહંતા મમતા કામરે.	વિશ.	
બહુ છલ બારી ચોરી ખૂન હરામરે.	વિશ.	૧૩
જડ બુદ્ધિ જન વિશ્વાસ ન રાખો લેશરે.	વિશ.	
તજો જગદ્ધૃતા રજ તમગુણીયો વેશરે.	વિશ.	૧૪
રાખો મનમાં એક પ્રભુજી પર વિશ્વાસરે.	વિશ.	
જણુ જણુના ઘર ઘરના નબ્ય થાઓ દાસરે.	વિશ.	૧૫
બાણો જગત કરતા પાળક પ્રભુજી હરનારરે.	વિશ.	
ઘટ ઘટમાં સાક્ષી વ્યાપક ચૈતન સારરે.	વિશ.	૧૬
એવડીયે કામ કરે મન બુદ્ધિ પ્રાણરે.	વિશ.	
અહ રાશિ શશી ધન વાયુ દિશાપતિ ભાણરે.	વિશ.	૧૭
નિરાધાર સદા નિરલેપ નિત્ય અવિકારરે.	વિશ.	
સ્થલાદિ રહિત સદોદિત જગદાધારરે.	વિશ.	૧૮
જેને નવ પોંહોએ મન બુદ્ધિ ને વાણરે.	વિશ.	
જેથી વિમુખ પણે ભટકે જણુ ચારે બાણરે.	વિશ.	૧૯
જે બાણે સઘળે સુણે સંભારે સર્વરે.	વિશ.	
કોઈ સાથે રાગ ન દ્વેષ કપટ નહીં ગર્વરે.	વિશ.	૨૦
એતો નિજ માયાથી રચે અનંતા ઘાટરે.	વિશ.	
જેના રોમ રોમમાં અગણિત છે વૈરાટરે.	વિશ.	૨૧
પુરૂષોત્તમ એક અજન્મા પુરૂષ પુરાણરે.	વિશ.	

જેહેનાં માયાથી ખહુરૂપે થાય વખાણુરે.	વિશ.	૨૨
એતો અમિત શક્તિ જેને કહેતા થાકે વેદરે.	વિશ.	
ધન્ય ભાગ્ય લહે જે ગુરૂથી એક અલેદરે	વિશ.	૨૩
એવા પ્રભુજીને દિન રેણુ ભળે એક તારરે.	વિશ.	
કરી વૈરાગાદિક સાધનને તૈયારરે.	વિશ.	૨૪
તણુ લેદ અલેદમાં ખેલો આનંદ રૂપરે.	વિશ.	
કરો ધ્યાન અખંડ સમાધિ સહજ અનૂપરે.	વિશ.	૨૫
જાહાંસુધી વૈરાગાદિક સાધન રાશરે	વિશ.	
પામો ત્યાંહાં સુધી એક ભળે અવિનાશરે.	વિશ.	૨૬
નિત્ય ગાયો સુણો પ્રભુ વ્યાપક કરિ સતસંગરે.	વિશ.	
મન વચન કર્મથી રાખો એહનો રંગરે.	વિશ.	૨૭
પ્રભુ જાણે સહુના મનનો ભાવ અભાવરે.	વિશ.	
ભાવિકને ભેટાડે સદ્ગુરૂ નાવરે.	વિશ.	૨૮
નિત્ય ભક્તો ઉપર છે નિત્ય કરૂણાવાનરે.	વિશ.	
ટાળી દુર્ગુણ આપે સદ્ગુણી રૂડી શાનરે.	વિશ.	૨૯
જ્યમ બાલકને હેતે સંભાળે માતરે.	વિશ.	
ત્યમ પ્રભુજી પાળે નિજ જનને દિન રાતરે.	વિશ.	૩૦
જ્યમ નવ પ્રસૂત ધેનુને પ્રેમનું પૂરરે.	વિશ.	
વત્સ ઉપર ત્યમ સન્નિહાનંદ હબૂરરે.	વિશ.	૩૧

પદ ૬૧.

એક અખંડિત પ્રહ્મનું મનમાં રાખો ધ્યાન,
જેથી ચૈદ લોકમાં સદ્ગુણે પામો માનરે.

- કૃષ્ણજી એણીપેરે ઓચરે, બ્યાસ વસિષ્ઠ શુકદેવ;
નારદાદિક મુનિવરની, સહુની એકજ ટેવ. ૨
- વેદવિદ્યા જે લાવીયા તેપણુ એને ગાય,
જે પ્રભુ બ્યાપક વિશ્વમાં, નવ આવે નવ જાય. ૩
- જે પ્રભુને લજવા થકી, નીચ ઊંચ કહેવાય;
ઊંચ ભૂલે અભિમાનમાં, નીચથી નીચા થાય. ૪
- જે પ્રભુ પાળે વિશ્વને, સાક્ષી પ્રકાશકરૂપ;
મન ઇંદ્રિયાં રાજ તો, સંગ વિના છે અનૂપ. ૫
- પ્રેરે પાળે સર્વને, યોગ્ય કરાવે કામ;
અળગો રહીરે વળગે નહીં, પૂર્ણ પ્રકાશક ધામ. ૬
- તનને મનને તાજગી, જે રાખે દિન રેણુ;
રૂપ દેખાડે નેણુને, વાણીને આપે વેણુ. ૭
- રવિ પ્રેરક થૈ અને, સાહે કરે છે જેહ;
દિક્પતિ પ્રેરી કાનને વેણુ મુણાવે તેહ. ૮
- વરૂણનો પ્રેરક જે થઈ, રસનાને દે સ્વાદ;
ભૂપ્રેરક થઈ ઘ્રાણુને, આપે ગંધ પ્રસાદ.
- ટાહું ઉનું દાખવે, ત્વગને પ્રેરી વાત;
કર્મેંદ્રીના દેવને, પ્રેરક તે વિખ્યાત. ૧૦
- ચંદ્રાદિકને પ્રેરણા હૃદય હ્રદયે કાજ;
કરિને ચલાવે એકલો, ચાહ લોકનું રાજ. ૧૧
- માયામય બહુ સૂર તો, નવલા નવલા ધાટ;
ઈછા માત્ર રમાડતાં, લેશ નહીં ઉચ્ચાટ. ૧૨
- અકળ કળા બાણી શકે, ઠે નહીં એનો કળનાર;
બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવાદિકને, નવ લાધે એનો પાર. ૧૩

- ચૈતન રૂપ ભરી રહ્યો, જગમાં બાહાર મુઝાર;
નજરે તો આવે નહિ, નભથી સૂક્ષ્મ અપાર. ૧૪
- બ્યાં સુધી લહે દેવને, પૃથ્વી કેરો વિકાર;
ત્યાં સુધી તેને નાથજી, ન કરે અંગીકાર. ૧૫
- માટે સદ્ગુરૂ સેવીયે, શરણુ જઈ તત્કાળ;
કૃષ્ણ વચન ઉર ધારીયે, કહે બ્યમ ગુરૂજી કૃપાળ. ૧૬
- જ્ઞાની ગુરૂજન ઓચરે, સત્ય વચન નિરધાર;
બ્યાપક ચિદધન નાથનું, ભજન બતાવે સાર. ૧૭
- દુષ્ટ ગુણો દૂરી કરે, શુભ ગુણુ શીખવનાર;
પામરતાને પાલટી, આપે વસ્તુ અપાર. ૧૮
- માટે સદ્ગુરૂ શીખવે, તેજ કૃષ્ણનો ભાવ;
તે પરમાણે ચાલતાં, ગીતા ભવજલ નાવ. ૧૯
- ગુરૂ ઉપદેશને પાળીયે, મ્હોટી સેવા એહ;
જેથી પાતક પાગરે આવે અનુભવનો છિહ. ૨૦
- પિંડ પૂજવે આપનો, ચિંધે પીતળ પાહાણુ;
એવા ગુરૂ શિષ્યને મળે, મહા નરકની ખાણુ. ૨૧
- ગુરૂ વચનેથી સાધીયે, સાધન પ્રથમ વૈરાગ;
બીજું નામ વિવેક તે, જડ ચૈતનનો ભાગ. ૨૨
- શમ અંતરની શાંતિ, દમ ઇંદ્રિય જય હોય;
ઉપરતિ વિષયો ઉપરે, મન નવ જાએ સોએ. ૨૩
- સુખ દુઃખ સહન તિતિક્ષા, શ્રદ્ધા ગુરૂ વિશ્વાસ;
સમાધાન મનમાં રહે, નિજ સ્વરૂપની ધ્યાસ. ૨૪
- મોક્ષની ઇચ્છા મુમુક્ષુતા, એ સાધન શુભ સાર;
ગુરૂ ચિંધે તે આવડે, મોક્ષ તણા હાતાર. ૨૫

માટે ગુરૂસમ કો નહિ, જગમાં બીજો અન્ય;
 જે જન ગુરૂ શરણે રહે, તે જનને ધન ધન્ય. ૨૬
 જ્યાંસુધી એ આવડે, અંતરંગ સાધન;
 ત્યાંસુધી હરિને લજે, શુદ્ધ કરે નિજ મન. ૨૭
 હુક નિષ્ઠા રાખે ખરી, ગ્રહે ન ચીજ હરામ;
 દાન દયા સત સંગતિ, અન્ય લજન નહીં નામ; ૨૮
 ચિત્ત સંતોષ પ્રસન્નતા, વિદ્યાનો અભ્યાસ;
 મદ મત્સર રાખે નહીં, ચોરી ન ચાપી ન હાસ. ૨૯
 ફેલી ન ફૂલણુ આલસુ દીર્ઘ નહીં નહીં ચોર;
 દુર્ગુણથી ઠરતો રહે, મનને રાખે ઠોર. ૩૦
 મૃત્યુતણે લય મનમાં, રાખી ન ગાફલ થાય;
 દિન દિન પ્રભુને પામવા પ્રેમ વધારે જાય. ૩૧
 સદુ સાધનમાં શ્રેષ્ઠ છે, સાચે પ્રેમે ધ્યાન;
 કરે સચ્ચિદાનંદ પ્રદાનું તો ઝટ શાએ પ્રદક્ષાન. ૩૨

પદ ૬૨.

આવોરે સબજન મળી હરિગુણ ગાઇયેરે,
 અવિચલ ગંગોદકે ઉર વિશે નાહિયેરે. ૧
 સુષ્ટિકાળે જેહેની ઇચ્છાયકી અહંકારરે,
 તેથી નભ વાયુ તેજ જલમાંહી સારરે. ૨
 તેથી બહુ આપધી ને તેથી તન થાયેરે,
 જૂજવા ઘાટો કોઈ થકી ન ગણાયરે. ૩
 સર્વે પશુ તન ધારી કરેછે સ્વકામરે,

જેહેની જેવી ઘટે તેવી હરિ આપે હામરે.	૪
સ્થાવર વૃક્ષાદિ જીવો બુદ્ધિ વોણા જેહરે,	
બોલી ચાલી કારજ ન કરી શકે તેહરે.	૫
બને થકી નર તન પૂરણ છે સારરે,	
સર્વે કામો કરવા જેહને શક્તિ છે તૈયારરે.	૬
કાને સુણે આંખે દેખે જીભે રસ જાણેરે,	
નાસિકાએ ગંધ સ્પર્શ ત્વચાએ પ્રમાણેરે.	૭
વાણે બોલે હાથે ગ્રહે પગે ગતિકારરે,	
ઉપરથે આનંદ કરે ગુદે મળ બાહારરે.	૮
મનથી સંકલ્પ બુદ્ધિએ જાણે વસ્તુ સર્વરે,	
ચિંતે તો સંભારે અહંકારે કરે ગર્વરે.	૯
જાત્રતમાં સ્થૂલ સૂક્ષ્મ સ્વપ્ન વિષે ભોગરે,	
સુષુપ્તિમાં આનંદ ભોગ તણો છે સંયોગરે.	૧૦
દુરદેશી જાણે ઘણી સમજી કરે કામરે,	
સંભારે ખજીને રાખે ઘણાં જાણે નામરે.	૧૧
સાર્થ વાણી બોલે ઘણી યુક્તિયો પ્રમાણેરે,	
ગુરૂ બોધ ગ્રહી શકે સાચું જીહું જાણેરે.	૧૨
દેવ યજ્ઞ બ્રહ્મા લોક વિષ્ણુ શિવ સાધેરે,	
પ્રભુજીને પામે કદી તેને જો આધારેરે.	૧૩
બહુ વસ્તુ લેખી કરે સઘળે સંભાળેરે,	
એ રીતે જાણે ને કરે સર્વે વ્રત પાળેરે.	૧૪
હાડયામમાંથી એવું નરતન કીધુંરે,	
નાથજીએ કૃપા કરી આપણને દીધુંરે.	૧૫
ઘણું સમરથ પણ અચાનક ભાગેરે,	

માટે સમઝે પશુ હરિ ભજનમાં લાગેરે;	૧૬
એવા તનને જો ફાગટમાં જોડોશેરે,	
યમતાણા માર વાગે તેતો ઘાગું રોશેરે.	૧૭
માટે આપણે અનાચાર તણ્યેરે,	
વળી મળીને સહ ચિદધન ભણ્યેરે.	૧૮
તણ્યે ચોરીને બરી ખળતા લખાડીરે,	
ખુન દગા ખાણ ફંદ રિંદગી ને ચાડીરે.	૧૯
રાખીયે સંતોષ દયા ક્ષમા સત્ય ધારીરે,	
શમ ને આર્જવ મદ વૃત્તિ ખરી ખ્યારીરે.	૨૦
તણ્યે ભીખારી પ્રેતો કુમતિનો સંગરે,	
રાખીયે ચૈતન ધન ચૈતનનો રંગરે.	૨૧
જે જગતપર રાજે અનંત અપારરે,	
અધો ઉર્ધ્વ મધ્ય સદા શુદ્ધ નિરાધારરે.	૨૨
જે અપાણિપાદા ગ્રહે ગતિ કરનાર રે,	
આંખ્યો કાનો વિના દેખે સુણે ઠારો ઠારરે.	૨૩
બુદ્ધિ ચિત્ત વોણો સર્વે જાણે ને સંભારેરે,	
અખંડ જ્ઞાન છે તે જેહનું કદી ન વિસારેરે.	૨૪
એહને કોણ જાણી શકે સહુનો એ જાણરે,	
નિત્ય જગદાદિ રાજે પુરૂષ પુરાણરે.	૨૫
ભક્તની સહાય કરે આપે લે ઉર ધારીરે,	
શુભ શુભ આપે પ્રભુ કામનાને વારીરે.	૨૬
સન્મુખ કરતાં તે પોતાના કરી થાપેરે,	
કોટી કોટી ભવ તણાં પાતકને કાપેરે.	૨૭
કોટિ અપરાધ હરિ ક્ષમા કરી તારેરે,	

શરણે આબ્યા જે તેહને કહી ન વિસારે.	૨૮
ઉરમાં પ્રકાશ કરે પોતે નિજ રૂપરે,	
સદ્ગુરુ રૂપે આપે બોધ તે અનૂપરે.	૨૯
સાધતા સાહેતા કરી અઘ સિદ્ધિ આપેરે,	
સ્વરૂપ પમાડી મૂલ અવિધાને કાપેરે.	૩૦
જગમાં જીવતાં યુધી બહુ સુખ રાશરે,	
આપે નાવે રોગ શોક દુઃખ કહી પાશરે.	૩૧
સર્વારંભ સિદ્ધ કરી શુભ ફળ આપેરે,	
જડ બુદ્ધિ હાથો જોડે દૂરે તેહને તાપેરે.	૩૨
એવા પ્રભુજીને નવ બુદ્ધીયે લગારરે,	
આનંદ ઉમંગે રહીયે ભજન મુઝારરે.	૩૩
કથા ને વિચાર વાતો પ્રભુજીની કરીયેરે,	
કરતાં ભજન કામ કરીને ફરિયેરે.	૩૪
ગાન તાન બાજી કરિયે તેમ હરિ ગુણકેરીરે,	
ખાતાં પીતાં તેહને સંભારી ફરિયે ફેરીરે.	૩૫
જેમ ઝાળગાએ પ્રપંચ ખાંડીરે,	
તેમ ભજીયે સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ દાહાડીરે.	૩૬

પદ ૬૩.

આહું રૂઢું નરતન પામી, ભજીયે ચિદ્ધન સ્વામીરે;	
ભુઠામાં ન જીવન ગમાવીયેરે.	૧
ક્ષણ પળ ઘડી દિન રાત્રી થાયે, આશ્રુપ ચાલ્યું જાયેરે;	
ચેતીને સદ્ગુરુને શરણે આવીયેરે.	૨

સાચે ભાવે ગુરૂ સેવીને, સુણીયે વચન પ્રમાણરે;	
જગવ્યાપક પ્રભુ અમિત શક્તિ ઉર ધારીયેરે.	૩
સાંજ સવાર બપોરે ભજતાં, કામાદિકને તજતાંરે;	
અખંડ આનંદ મનમાં લાવીયેરે.	૪
હરતાં ફરતાં પીતાં ખાતાં મનમાં હરિને ભજતાંરે;	
કામ ક્રોધાદિકને દબાવીયેરે.	૫
દુરીજન જડ જડ વાંસે ડોલે, મન ભાવે ત્યમ બોલેરે;	
તેહેનો કશેા ડર ન ધરાવિયેરે.	૬
ઘટ ઘટ વ્યાપક નાથ ભજતાં જડ બુદ્ધિને તજતાંરે;	
ખાખંડીયોના પક્ષને હરાવિયેરે.	૭
સમ્યક્દાનંદપ્રદ લેટી, કાલ તણો ભય મેટીરે;	
નરકથી નિજને બચાવીયેરે.	૮

પદ ૬૪.

આવું સુંદર ધામ શરીરનું, જહાં નાથ રાજે સરદાર. ટેક.	
વિશ્વતણા સહુદેવતારે, ત્યાંહાં છે સેવા કરનાર. આવું ૧	
દ્વિગપતીયો શ્રવણે રહીને શબ્દ પોહોંચાડણહાર,	
વાયુ ત્વચામાં રહીને અર્પે સ્પર્શ અનેક પ્રકાર. આવું. ૨	
ચક્ષુ વિષે આદિત્ય રહીને દાખવે રૂપ અપાર,	
રહી રસનામાં ને રસ પોખે વરૂણ બેશુમાર. આવું. ૩	
નાસિકાએ ભૂમિ રહીને ગંધતણી દેનાર;	
કર્મેદ્રિયમાં અગ્નિ આદિક રહી કરે બહુ પ્રકાર. આવું. ૪	
ચંદ્ર રહી મનમાંહે ચલાવે સંકલ્પોની ધાર;	

બુદ્ધિ વિષે બૃહસ્પતિ રહીને જણાવે સારાસાર. આવું. ૫
ચિત્ત વિષે ક્ષેત્રજ રહી સંભરાવે કરે વિચાર;
રૂઝ અહંતા પોષક રાજે સ્થાન કરી અહંકાર. આવું. ૬
જાત્રત સ્વપ્ન સુષુપ્તિમાં પ્રહ્લા વિષ્ણુ શિવ કરનાર;
સાહેતા દેહોહંતા શુદ્ધિ છે પોતે મંતાર. આવું. ૭
સદ્ગુરુ શરણે જઈને વિચારે ચિદ્ધન રૂપ અપાર;
દેહ બુદ્ધિને દૂર કરીને પોહોંચે પરાપાર. આવું. ૮
છે સમ્યક્દાનંદ પ્રહ્લાજ વાકી, ભેદ મતિ ન લગાર;
આનંદ રૂપ અભેદમાં ઝીલે નહિ તેહને સંસાર. આવું. ૯

પદ ૬૫.

તમે જય નૃસિંહ જય નૃસિંહ મન ધરો જો. ટેક.
ભવસાગરથી તારક છે જે ખરો જો. તમે જય. ૧
નિજ સેવકની સાહેતા કરે ઘણી જો;
બીજો એવો નહિ જગમાં ધીંગો ઘણીજો. તમે જય. ૨
એતો સઘળે દેખે સુણે જાણે સદા જો;
નહીં એથી છાનું જગમાં કદા જો. તમે જય. ૩
આદ લોક વિષે રાત્રિ દિવસ જાગતો જો;
એકે કાલ ન વિશ્વમાં એથી અણુછતો જો. તમે જય. ૪
જગ કરતા ભરતા હરતા ખરે જો;
નિત્ય મુક્ત અમિત શક્તિ ચાહે તે કરે જો. તમે જય. ૫
સમ્યક્દાનંદ પ્રહ્લા સદા રાજતો જો;
જે છે જ્ઞાનીના ઘટમાંહે પ્રગટ છાજતો જો. તમે જય. ૬

પદ ૬૬.

બોલો જે જે જે નિરંજન નાથની જો.	ટેક.
તજો સંગત સહુ કામના સાથની જો.	બોલો. ૧
જે કોઈ કામનાની જાલમાં બાંધ્યા બકે જો;	
તેતો અન્યને છોડવવાને કેમ શકે જો.	બોલો. ૨
પ્રભુ વ્યાપક છે ધરણી આકાશમાં જો;	
એતો નાવે કદી કામના પાશમાં જો.	બોલો. ૩
રવિ ચંદ્રાદિ ગ્રહ વિશે રાજતો જો;	
તેને ફેરવે ને રહે પોતે અણુછતો જો.	બોલો. ૪
ફેરવે જીવોને જુદી જુદી વાટમાં જો;	
કોઈ સમજી શકે ન એના ઘાટમાં જો.	બોલો. ૫
માયા માત્રથી રમાડે છે ચૌદે ધામને જો;	
તેને બાણી ન શકે સેવે કામને જો.	બોલો. ૬
એતો નરને છોડાવે માયાપાશથી જો;	
બાણે નાથને જે વ્યાપક વિશ્વાસથી જો.	બોલો. ૭
સાચે મને સદ્ગુણની સેવા કરે જો;	
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ તે બાણે ખરે જો.	બોલો. ૮

પદ ૬૭.

બોલો જે જે જે જે હરિ જગ ધણી જો;	
એતો દૂરકરણ જડ કામની જો.	બોલો. ૧
પ્રભુ બાણે છે જનતણા ભાવને જો;	
સઘ લેટાડે તે, સદ્ગુણ નાવને જો.	બોલો. ૨

ને કોઈ કૃષ્ણ તણી વાણીને અનુસરે ને;	
તે ઉપર કૃપા નાથતણી છે, ખરે ને.	બોલો. ૩
જે કોઈ આવે, શંકર તણા સાથમાં ને;	
આપે જગપતિ મુક્તિ, તેના હાથમાં ને.	બોલો. ૪
જે કોઈ શંકરના દાસની, સેવા કરે ને;	
તેહિનો વાસ વિષ્ણુતણા ધામમાં, ઠરે ને.	બોલો. ૫
આચા ભાવથી બ્યાપક ચૈતન ભજે ને;	
તેહિના ઉપર ન જોર, જમનું રજે ને.	બોલો. ૬
એવી અમતણા, નાથજીની રીત છે ને;	
જાણી આંવ જે શરણ, જેને મન પ્રીત છે ને.	બોલો. ૭
પ્રભુ ટાળી શકે પાતક, અનંતને ને;	
નિજરૂપ કરી શકે, હુદ્ર જંતને ને.	બોલો. ૮
સચ્ચિદાનંદ સમરથ, ધણી ને;	
ચારે વેદ ન કહી શકે, સત્તા તે તણી ને.	બોલો. ૯

પદ ૬૮.

સંતો આવો અમારા, દેશમાં ને;	
શાને ભટકોછો, ફોગટીયા વેશમાં ને.	સંતો. ૧
જ્યાં શોક રોગ મૃત્યુનો, ભય નહીં કદા ને;	
પ્રદ્યાનંદ સુખ વરતી, રહ્યું સર્વદા ને.	સંતો. ૨
કાયા કલેશ દોડ ધૂમ ન કરવી પડે ને,	
જ્યાં ભોધયે ત્યાં, સ્વામી સન્મુખ જડે ને.	સંતો. ૩
આધા વિશ્વમાં વિરાજે, નાથ અમતણા ને,	

રક્ષ કરવા નિજ જનની, ચંચલ ઘણાં જો.	સંતો. ૪
જેની પ્રદ્ધાદિક દેવતા આશા કરેજો,	
કામક્રોધ ચોર દૂરથી, નાહા કરેજો.	સંતો. ૫
એ છે સદા ચૈદ લોક વિષે જાગતો જો;	
જાણ્યાપછી કદી થાય નહીં, અણુછતો જો.	સંતો. ૬
મહાવ્રત તપ યજ્ઞ દાન, આદરે જો,	
તેથી નાથજી કમૂલ કદી નવ, કરેજો.	સંતો. ૭
સત્ય ધ્યાનથી જણાવે, નિજરૂપને જો,	
વણુ ધ્યાન ન જણાવે, મોટા ભૂપને જો.	સંતો. ૮
એવા દેશમાં આવવાની, આશા કરો જો,	
સદ્ગુરુજીને શીશ ચરણે, ધરો જો.	સંતો. ૯
ગુરુવચનેથી સાધન, આદરો જો,	
એ તો સદ્ય નિજદેશ, પમાડે ખરો જો.	સંતો. ૧૦
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ ધ્યાને, પામશો જો,	
તેથી જન્મ મરણ ભય, વામશો જો.	સંતો. ૧૧

પદ ૬૯.

પરમ ગુરુ પરમેશ્વર સ્વામી, કરતા ભરતા હર બહુનામી;
 ચૈતન રૂપ પ્રકાશ નિરંતર, બ્યાપક એક કૃપાકર શંકર. ૧
 તમ વડિયે રવિ આદિક મંડલ, તમથી વિધિ હરિ શિવ અખંડલ;
 દશ દિગપતિ વસુ તમથી રાજે, તમથી રૂદ્રાદિત્યો જાજે. ૨
 ઈન્દ્રિય દેવ વિષય રહે તમથી, આજ્ઞા લોપ કરાય ન થમથી;
 લોક ચતુર્દશ અલગ રમાડે, નિજજનને નિજરૂપ પમાડે. ૩

ચૈતન ભિન્ન ન તમથી લાધે, વિમુખ લયે નર ભટકે બાધે;
 હું મન વચન કરમથી શરણે, આવી નમ્યો પ્રભુ અંતઃકરણે. ૮
 પાદિ પાહિ ભવતાપનિવારક, સાત્ત્વિક મતિ દીજે તમહારક;
 રાજ હો ત્યમ રાખો જગમાં, મારે તમવણુ નહીં કો વગમાં. ૫
 નાથ સ્વરૂપ ન ચૂકું ઘડીયે, શ્વાસોશ્વાસ જપું તમવડીયે;
 હુદ્ર સ્વરૂપ થકી મન ફેરો, યો વિશ્વાસ ચિદાનંદ કેરો. ૬
 વ્યાપક રાખું મનમાં ધારી, અન્ય ન વાદ કરે મતિ માહારી;
 નાથ પ્રતાપ વધારો જનમાં, વાત્ર સદા આપો સજ્જનમાં. ૭
 જડ બુદ્ધિને જેર કરીજે, અભય દાન નિજ જનને દીજે;
 પાપમતિ મનમાંથી કાઢાડો, કામાદિકને શાંતિ પમાડો. ૮
 દૃઢ વેરાગ વિવેક વધારો, શમદમ ઉપરતિ આપી સધારો;
 સહન શક્તિ શ્રદ્ધા પ્રભુ દીજે, સમાધાન સ્વરૂપમાં કીજે. ૯
 શુદ્ધ મુમુક્ષુપણું પ્રભુ આપો, મૂલ અવિદ્યા બંધન કાપો;
 ઘટમાં નાથસ્વરૂપ નિહાળું, પ્રમામૃતથી હૃદય પખાળું. ૧૦
 જ્યાં જઈ પ્રભુ તમને દેખું, જડ ઘાટો મનમાંહે ન પેખું;
 ચૈતન આનંદ ધનમાં ભમતો, દિન પ્રતિ રાખો સુખમાં રમતો. ૧૧
 કુર કટાક્ષ ન સ્વપ્ને ભાળું રિઝ મોઝ દેતાંજ નિહાળું;
 સર્વ સૌમ્ય શક્તિથી પેખો, મુજને અંગીકૃત કરી લેખો. ૧૨
 ઘટઘટથી ભર પ્રેમ નીહાળો, જે જે વચન કહું તે પાળો;
 જ્યાં જ્યાં મુજકને કર્મ કરાવો, ત્યાં ત્યાંથી શુભ લાભ અપાવો. ૧૩
 ઉત્તમ ચાલ અહર નિશ આપો, સમજણ દઈને કવેશજ કાંપો;
 જે જે પ્રેરક પ્રેરો અમને, તે તે ઉત્તમ દોષ ન તમને. ૧૪
 રાજ જ્યમ જમ આપ ચલાવો, જગપતિ પર નહીં કોનો દાવો;
 પણ નિજજન તો કરૂણા માગે, મુશકલ કાંઈ નહીં તે આગે. ૧૫

નાથકૃપાથી આનંદ પામું, લેહમતિ બ્રાંતિ સહુ વામું,
 સર્વસિદ્ધિ મુજ આગળ સ્વામિ, રાખો અનુચરવત્ શિર નામી. ૧૬
 જય જય અશરણ શરણ દયાકર, ઇચ્છા માત્ર વિરાટ અલર ભર;
 જય જય નિદ્રા રહિત ઉન્નગર, અમિત કોટિ શશી ગુણસાગર. ૧૭
 જયજય જ્ઞાનસ્વરૂપ પ્રકાશી, જય જય અતિવ્યાપક અવિનાશી;
 જયજય અનિર્વાચ્ય રહિતોપમ, જયજય નિત્યપ્રકાશ અલગતમ. ૧૮
 જય જય પૂર્ણ પ્રકાશ અલયકર, જય હૃત્કમલનિવાસ કુમતિ હર;
 જયજય ઇશાધીશ સનાતન, જયજય સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સનાતન. ૧૯

પદ ૭૦—રાગ સૌરઠ.

તમે હઈડામાં વિચારોરે,	
પાંજરીયે પ્રભુ કેમ પડેરે તમે.	ટેક.
ભૂ જલાદિમાં બાહારે સલંગ બિરાજે,	
વળગે નહીં રહે ન્યારોરે.	પાંજરી. ૧
આવરણોથી પર જગમાં ભરિયો,	
ઘટઘટમાંહે ને બાહારોરે.	પાંજરી. ૨
નર દેવાદિ એના વશ વરતી,	
રહે કેમ રોકેલો તમારોરે.	પાંજરી. ૩
પરવશ જડ તેને નાથજી કેહેવો,	
જુડી ડગ બાજીનો એ ધારોરે.	પાંજરી. ૪
તરવું હોય તો મનમાં દઢ કરી રાખો,	
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ખ્યારોરે.	પાંજરી. ૫

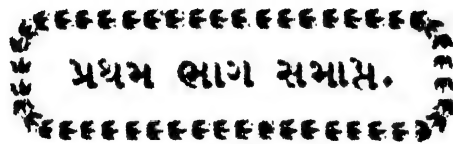
પદ ૭૧.

તમે મુંઢર મતિને સંભારોરે, દિવાની કરી કાં મારો.	ટેક.
જડે જડ વાસે તેહને બહુ રઝળાવી, નરતન નહીં એ શાને હારોરે.	દિવાની. ૧
જમના અપેરામાં જો પડ્યો અચાનક, તો નહીં પામો કદી આરોરે.	દિવાની. ૨
વેદ વચનનો તમે કરીને ભરોસો, અહગુરૂ શિરપર ધારોરે,	દિવાની. ૩
સ્થિર મન કરી હરિને જગ વ્યાપક, લહિ અભિમાન નિવારોરે.	દિવાની. ૪
ભેદરહિત સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મને ભેટી, પોતાને તમે તારોરે.	દિવાની. ૫

પદ ૭૨.

તમે આવો રૂડો અવસર પામીરે, ભજોને પ્રભુને શિર નામી.	ટેક.
તન મન બુદ્ધિનો જે પ્રેરક પાલક, જગતણો અંતર ભરીરે.	ભજોને. ૧
તનાદિક પ્રત્યે બહુ બુદ્ધી બુદ્ધી શક્તિ, યુક્તિયે લખાવે નહિં કામીરે.	ભજોને. ૨

નબ્ય જાણે તેને ન મળે કદાપિ, જાણે તે રહે છે નિત્ય પામીરં,	લજ્જેને. ૩
સદુને એ દેખે એહને કોઈ નવ દેખે, ટાળે ભવ તણી બેઆરામીરં.	લજ્જેને. ૪
સેવક તણા તે સર્વે કારજો સધારે, સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સ્વામીરં.	લજ્જેને. ૫



મનહર પદ.

ભાગ ૨ જો.

હિંદુસ્તાની.

રાગ જંગલો.

- એક નિરંજન સખ જગ સ્વામી સચ્ચિદાનંદ. એક. ૧૬.
- જાકી શક્તિ પ્રતાપતેં રચત ગિરંચી લોક;
- ગિજ્જુ પાલત હરત શિવ, આપે સદા અશોક. એક. ૧
- સૂર્ય પ્રકાશત સકલકોં, અમૃત પોળત અંન;
- મેઘ વૃષ્ટિ બહુ કરતડે, સખકો દેત અનંત. એક. ૨
- પવન જીવાવત પ્રાનકોં, અગ્નિ પચાવત અંન;
- પાન કરાવત જલ અવનિ દેત વિવિધ ભોજન. એક. ૩
- જાકિ અબિધા શક્તિમેં, દેવ મનુજ પશુ જાતિ;
- આવાગમન કરતે સખે, ખિલસતડે બહુ ભાતિ. એક. ૪
- દેખત બોલત સુનત સખ, સમજ કરત બહુ કામ;
- પાવત સખ શુભ અશુભ ફલ, ભટકત હે બહુ ધામ. એક. ૫
- આપ સદા નિર્લેપ હે, સખકો સાક્ષી રૂપ;
- સચરાચર વ્યાપક અજર, અમર અનંત અનૂપ. એક. ૬
- સો સ્વરૂપ જો સમજહી, ભેદ રહિત અબિનાશ;
- મનહર ખેલત મગ્ન હો, છૂટત માયા પાશ. એક. ૭

પદ ૨.

એક અલેહ લહે સોઈ જોગી પૂરણ કામ.	એક. ટેક.
લેહ ગયે બિન કામના, મિટે નાહિ લવલેશ;	
કામ ગયે બિન યોગકો, કૂટત નાહક કલેશ.	એક. ૧
ત્યાગ કરે સખ બસ્તુકો, આપે અન્ન ન ખાય;	
લેહ બુદ્ધિ સાધન કરે, પુનિ જગમે' લપટાય.	એક. ૨
સહેજનનંદાદિક સકલ, ત્યાગી લેખ બનાય;	
શિખાસૂત્ર બંધન પરે, લેહ પ્રપંચ લગાય.	એક. ૩
મુક્તિ એક અલેહમે', લેહ બંધકો મૂલ;	
પ્રગટ શ્રુતિ યોં કહતહે, લેહ તહાં સખ શૂલ.	એક. ૪
વ્યાપક એક અખંડ હૈ, અમિત શક્તિ લગવાન;	
મનહર જો સાધક લહે, સો પાવે નિરવાણ.	એક. ૫

પદ ૩.

રે નર દેવ ભિન્ન ક્યોં દેખો ચિદધન રૂપ રે નર.	ટેક.
રૂપ ચક્ષુકો વિષય હૈ, ચૈતન વિષય ન હોય;	
શ્રાત લહતહે શબ્દકોં, કિન ભરમાયો તોય.	રે નર. ૧
સકલ ઇંદ્રિયે વિષયકોં, સજત હૈ મનબુદ્ધિ;	
તાબિપર અનુમાન કરિ, કરત જ્ઞાનકી શુદ્ધિ;	રે નર. ૨
તીન કાલમે' ઇંદ્રિ સખ, ચૈતન લહે ન કોય;	
બિન જાને અનુમાનકી, બુઠ કલ્પના હોય.	રે નર. ૩
કોઈ કલ્પત સો દેવ હૈ, પિંડ કપૂર સમાન;	
કોઈ કલ્પત ધૂત મૂર્તિ સખ, ચિદધન હૈ લગવાન.	રે નર. ૪

દોષરૂપી દૃશ્ય ઇહ, ચિદ અદૃશ્ય અનૂપ;
 રૂપારૂપ સમાનતા, કરત પરત અંધ કૂપ. રે નર. ૫
 અવનિ આદિ ત્રય મૂર્ત હૈ, વ્યાપિ હૈ પુનિ સૌય;
 પવન ગગન બિન મૂર્ત સો, વ્યાપક સખમે હોય. રે નર. ૬
 દોષ મૂર્તિમૂર્તકો, ચિદધન રૂપાધાર;
 નભ કારણકો મૂર્ત લહે, બડે અંધ બકવાર. રે નર. ૭
 મૂર્તિમૂર્ત અસત્ય હૈ, ચૈતન સત્ય અભેદ,
 તર્કગમ્ય નહિ બ્રહ્મ હૈ, પ્રગટ પ્રકાશત બેદ. રે નર. ૮
 અનુભવગમ્ય સ્વરૂપ ઇહ, છાંડ ભેદ બકવાદ;
 મનહર લહત મુમુક્ષુ જન, હરિ ગુરુ કૃપાપ્રસાદ. રે નર. ૯

પદ ૪.

રે નર ધામ ધામ કયા હુંદે આપ બિચાર. રે. નર. ટેક.
 દેહાદિકે સંગતે, બાહ્ય વિષયકી આશ;
 કરત લયા તું બાવરા, નિશદિન ફિરત ઉઘાસ. રે નર. ૧
 કબહુક આહત સ્વર્ગસુખ, કબહુક હોલત માલ;
 કબહુક સ્ત્રી ઘરબાર સુખ, કબહુક ગાન રસાલ. રે નર. ૨
 કબહુક આહત રાજકો, કબહુક ગામ ગરાસ;
 કબહુક આહત સિદ્ધિ સખ, કબહુક પ્રિય બનબાસ. રે નર. ૩
 કબહુક આહત દેવકું, કબહુક ભૂત પિશાચ;
 કબહુક સાધન શાસ્ત્રકું, કબહુક રસમય વાચ. રે નર. ૪
 એસે અગણિત કલ્પના, કહત ન આવત પાર;
 કરત ફિરત ભવસિંધુમે, કષ્ટ નહિ લહત સુમાર. રે નર. ૫

ઇહ જહ જૂઠી દુખમયી, માયા જ્યૈં દેખાત;
 સમજત નહિં કયૈં આવરે, દેખતહી મિટજાત. રે નર. ૬
 માયાપતિ ભગવાન હે, બ્યાપક ચિહ્નન રૂપ;
 અમિત શક્તિ અવિનાશી અજ, અદ્વય અનંત અનૂપ. રે નર. ૭
 બિષય ખૂતિકેં છાંડકે, લેહ રહિત અવિનાશ;
 ભજહુ તજહુ જડભાવ સખ, તો છૂટે ભવપાશ રે નર. ૮
 જ્ઞાનેન્દ્રિય કર્મેન્દ્રિય જડ, વિષય સખે જડ હોય;
 મન બુદ્ધિ જડ પ્રગટ હે, તો બિન ચિહ્ન નહિ કોય. રે નર. ૯
 એસેમેં ચિહ્ન બનકે, છાંડ અવસ્થા તીન;
 તુરીય રૂપ ભગવાનમેં, રહો સદા લયલીન. રે નર. ૧૦
 લેહ રહિત ભય છાંડીકે, કરો પ્રકામેં વાસ;
 મનહર તખ મિટજાયગી, સકળ જૂઠકી આસ. રે નર. ૧૧

પદ ૫.

રે નર કૃષ્ણ શરીરી કેસે ખેલત લાજ. રે નર કૃષ્ણ. ટેક.
 જો સચરાચર ઇશ હે, જગહ ગુરૂ અવિનાશ;
 બાકે બચન બિચારતેં, છૂટત હે ભવપાશ. રે નર કૃ. ૧
 જગરક્ષનકો હોત હે, પ્રગટ બિષ્ણુ અવતાર;
 આગમમેં સખહી લિખે, દશ ચોવિશ સુમાર. રે નર કૃ. ૨
 જ્યૈં નિશિમેં બહુ વેષ ધર, ખેલત નટવા એક;
 લેખ રૂપ નટકો લહે, સો કહિયે અભિવેક. રે નર કૃ. ૩
 તેસે લીલા માત્ર ઇહ, લેખ બિષ્ણુકે બન;
 આપે બ્યાપક એક અજ; એસે કહત પુરાન. રે નર કૃ. ૪

દેહીકોં અજ્ઞાનતોં, દેહકોં મમતા માન;
 સોઘ મિટાવત જિન કહી, ગીતાપ્રગટ પ્રમાન. રે નર કૃ. ૫
 જો હરિકે ઉપદેશતોં, તીન અવસ્થા પાર;
 રહત સદા આનંદમેં, જીવન મુક્ત અપાર. રે નર કૃ. ૬
 સો હરિકો અજ્ઞાનતોં, ભોખરૂપ ઠહરાય;
 પુનિ તાકી પ્રતિમા કરિ, ખેડત તૂત લગાય. રે નર કૃ. ૭
 પ્રભરૂપ હરિ ભૂલકેં, અન્ય ભુલાવન વાય,
 કહત ચલાવત પંથ પુનિ, ફૂલત ઉદર પિશ્ચાય. રે નર કૃ. ૮
 કાલ રહિતકોં બાલ કહિ, ધરત ખીલોનાં પાસ.
 ઉલટી અજ નડ હરિ લહે, ધન્ય ભાવ તવ હાસ. રે નર કૃ. ૯
 દેહ ભાવતોં એકતા, દશકી કબૂ ન હોય;
 હોવે ચૈતન ભાવતોં તાકી ખખર ન તોય. રે નર કૃ. ૧૦
 બિખુ બ્યાપક સકલમેં, સાક્ષી ચિદ્ધનરૂપ;
 લેદબુદ્ધિતોં ક્યોં બને, ચૈતન જ્ઞાન અનૂપ. રે નર કૃ. ૧૧
 બિન બને બિખુ બૃથા, બેખુવતા અભિમાન;
 માલા તિલક બનાયકે, નાહક ફૂંકત કાન. રે નર કૃ. ૧૨
 બિખુભક્તિકો ચાહે તો, ભિન્ન ભાવ વિનિવાર;
 બાદ્ય વૃત્તિકોં છાંડિકે, પ્રત્યક્ રૂપ બિચાર. રે નર કૃ. ૧૩
 જનિ ભરમાવહુ લોકકોં, વિષય વસ્તુકે લાર;
 પંથિ સહજની રૂબરૂ, રૌરવ નરક મુખાર. રે નર કૃ. ૧૪
 અજરૂં ચેતિ તજ કપટ ભજ, બિખુ સકલ ઘટબાસ;
 મનહર ખેલહું મમ હોય, કાટી માયા પાશ. રે નર કૃ. ૧૫

પદ ૬.

અદ્રય અમિત શક્તિ અવિનાશી સોઈ હમારા. અદ્રય. ટેક.
 બ્રહ્મા બિખળુ સોઈ હૈ, શિવ સનકાદિક ચાર;
 શક્તિ ગજાનન પડવદન, ઇંદ્ર વારિ સરદાર. અદ્રય. ૧
 સર્વ દેવ ઋષિ મનુ શશિ, રવિ રતિપતિ પુનિ સોય;
 સોઈ બ્રહ્મગણ નક્ષત્ર પુનિ, તારાગણ સો હોય. અદ્રય. ૨
 સોઈ યજ્ઞ ગાંધર્વ પુનિ, કિન્નર દેવારાતિ;
 ભૂત મનુજ જલચર સખે, ભૂચર ખેચર જાતિ. અદ્રય. ૩
 અધો ઊર્ધ્વ અરૂ મધ્ય સમ, જગકે વ્યાપક સોય;
 આદિ અંત પુનિ મધ્ય સોઈ, ઐર ન દૂજ કોય. અદ્રય. ૪
 અનાધાર નિર્લેપ હૈ, અમીત વિશ્વાધાર;
 કષ્ટ નહિ કારજ કરતહૈ, સખ કારજ કરવાર. અદ્રય. ૫
 વાકોં કોઈ ન જાનહિ, ઓઈ સકલકો જાન;
 સકલ જીવકો જીવ સોઈ, સકલ પ્રાણકો પ્રાણ. અદ્રય. ૬
 માયાકૃત નાટક જગત, અગણિત નાના રૂપ;
 તામેં ચિદમ્બર લેહબિન, ખેલત શુદ્ધ અનૂપ. અદ્રય. ૭
 તેહિ બિન જાને લટકહી, મમતા ઓજ ઉઠાય;
 જાનત સોઈ અલેખમેં, ખેલત આપ મિટાય. અદ્રય. ૮
 હમ નહિં તો હમ ક્યા કહે, કિનકોં કહે પુકાર;
 મનહર માયા પારતેં, આપે ખોલનવાર. અદ્રય. ૯

પદ ૭.

તજ બિરોધ સમાન કોન જાને સકલ પુરાન ટેક.
 ત્યાજિ બિના બિરોધકેં, બાંચત બિખળુ પુરાન;
 સો માનતહૈ બિખળુ સોઈ, બ્રહ્મ ન દૂજે આન. તજ. ૧

ਸ਼ਿਵਪੁਰਾਨਤੇਂ ਲਛਤ ਸ਼ਿਵ, ਘਰਾ ਕਰਤ ਲੱਭ ਸੋਧ;	
ਸ਼ਕਤਿ ਸ਼ਕਤਿਪੁਰਾਨਤੇਂ, ਘਰਾ ਲਛਤਫੈਂ ਭੋਧ.	ਤਯ. ੨
ਭੋਧ ਕਛਤ ਯੇ ਘਰਾਫੈ, ਗਨਪਤਿ ਕਛਤ ਪੁਰਾਨ;	
ਭੋਧ ਕਛਤ ਰਵਿ ਘਰਾ ਸੋ, ਆਗਮ ਕਰਤ ਯਯਾਨ.	ਤਯ. ੩
ਭੋਧ ਰਾਮ ਭੋਧ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਛਿ, ਕਰਤ ਯੁਕਤਿਕੇ ਅੰਧ;	
ਐਸੇ ਨਿਯ ਅਜਾਨਤੇਂ, ਭਾਨਤ ਨਾਨਾ ਪੰਥ.	ਤਯ. ੪
ਚਕ੍ਰਾ ਐਕ ਪੁਰਾਨਕੋ, ਭੁਝੀ ਨ ਯਗ ਲਰਮਾਧ;	
ਸੋ ਨ ਯਿਚਾਰਤ ਮੂਢ ਧੀ, ਆਪ ਆਪਕੀ ਗਾਧ.	ਤਯ. ੫
ਲਿਖ ਲਾਧ ਲਛਿ ਫੇਵਮੇਂ, ਅਗਰਤਫੈ ਯਛੁ ਲਾਤ;	
ਥਾਪਨ ਭਿਥਾਪਨ ਕਰਤ, ਅਨਯੋ ਅਨਯ ਕੁਯਤ.	ਤਯ. ੬
ਸਯ ਪੰਥੀ ਲਵਸਿੰਧੁਮੇਂ, ਮੇਂਮੇਰੀਕੀ ਲਾਰ;	
ਭੁਯਤ ਸਫ਼ੁਰੁ ਸਰਨ ਯਿਨ, ਭੋ ਨਛਿਂ ਤਾਰਨਵਾਰ.	ਤਯ. ੭
ਨਿਯ ਮਮਤਵਕੋ ਛਾਂਡਿਕੇਂ, ਫੁਰਿਗੁਰੁਪਰ ਯਿਸ਼ਵਾਸ;	
ਕਰਤ ਤਯਤ ਤਨ ਲਾਧ ਤਯ, ਭੋਤ ਭੇਛ ਸਯ ਨਾਸ਼.	ਤਯ. ੮
ਐਕ ਰੁਪ ਤਯ ਯਿਯੁ ਸ਼ਿਵ, ਆਫਿ ਸਕਲ ਘਟ ਵਾਸ;	
ਯਿਫਧਨ ਐਰ ਨ ਭੋਧ ਯੈਂ, ਭਾਨਤ ਮਨੁਹਰਫਾਸ.	ਤਯ. ੯

ਪਦ ੮.

ਏ ਨਰ ਸ਼ਾਂਕਰ ਯਿਨ ਭੋਨ ਭਾਨੇ ਸਾਰ ਪੁਰਾਨ	ਏ ਨਰ. ਟੇਕ.
ਵਿਧਾ ਘਰਾ ਸ੍ਵਰੁਪਕੀ, ਪ੍ਰਗਟ ਕਛੀ ਨਛਿ ਭਾਤ;	
ਤਾਤੇਂ ਸਕਲ ਪੁਰਾਨਮੇਂ, ਗੁਪਤ ਕਛੀ ਸਯ ਯਾਤ.	ਏ ਨਰ ਸ਼ਾਂਕਰ. ੧
ਫੇਛਾਫਿਕ ਯਛੁ ਭੇਛਕੇ, ਪਰਫਾ ਐਟ ਸ੍ਵਰੁਪ;	
ਕਫਾ ਸਕਲ ਯੇ ਫੈ ਸਫਾ, ਯਾਪਕ ਐਕ ਅਨੂਪ.	ਏ ਨਰ ਸ਼ਾਂਕਰ. ੨

ઇતિહાસ ઢોઈ કિયે, દો નવ કિયે પુરાન;
 તામેં રૂપ અરૂપકે, બહુ વિધ કિયે બખાન. રે નર શંકર. ૩
 બિખલુ શંકર ગજવહન, ઇત્યાદિક બહુ નામ;
 રૂપાદિક આયુધ સકલ, લિખલિખ સખ ધામ. રે નર શંકર. ૪
 પુનિ તામેં બહુ વિધિ કિયો, શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રકાશ;
 સમગ્રત સોઈ બિબેકસેં, જો શંકરકે ઢાસ. રે નર શંકર. ૫
 લિખ ઉપાધીસેં કહત, આપે શુદ્ધ અભેદ;
 એસેં લહત મુમુક્ષુ જન, જેસે બોલત બેદ. રે નર શંકર. ૬
 દેહભાવતેં લિન્ન ગ્રહી, લરત પરસ્પર મૂઠ;
 લહત ન નિજ અજ્ઞાનતેં, ખ્યાસ બચન અતિ ગૂઢ. રે નર શંકર. ૭
 જોઈ બિશેષણ લિખ હૈ, સોઈ ઉપાધિ કે જાન;
 જો સર્વત્ર અલિખ હૈ, સોઈ બ્રહ્મકો માન. રે નર શંકર. ૮
 એહિ શંકર ઉપદેશ હૈ, ગ્રહહુ તજહુ અભિમાન;
 ભેદ વિશેષણ ત્યાગકે, બ્રહ્મ રૂપ પહેચાન. રે નર શંકર. ૯
 ચાથે પદકો પહોંચકે, ચિદધન આનંદરૂપ;
 લહહુ સકલ વ્યાપક અજર, અમર અનંત અનૂપ. રે નર શંકર. ૧૦
 સોઈ સાર પુરાનકો, સકલ શ્રુતિ ઉપદેશ;
 મનહર માનહુ માન તજિ, કાટહુ સખ લવકલેશ. રે નર શંકર. ૧૧

પદ ૯.

જગ વ્યવહાર તજે સોઈ જુઠા ચોર લખાર. જગ. ટેક.
 બહુશ્રમકે ધર્મ સખ, સ્મૃતિમેં કહે બિચાર;
 તાકોં જો ત્યાગત સોઈ, પાપી હોત અપાર. જગ. ૧

વ્યાપારાદિક કર્મ સખ, ઉઠર ભરન વ્યવહાર;	
તાકોં કેસેં ત્યાગહી, પેટ લગ્યો સખ લાર.	જગ. ૨
હરત જગતમેં કહત પુનિ, હમ ત્યાગ્યો વ્યવહાર;	
જૂડ ન બોલત લાજહી, તાકો કોન બિચાર.	જગ. ૩
ત્યાગ કરનકોં ચાહે તો, વિષયવૃત્તિકો ત્યાગ;	
કરહિ ભજહિ ભગવાનકોં, જાકે હે બડભાગ.	જગ. ૪
જાકોં બેઈ વરનમેં, દિયો ઇશ અવતાર;	
ચલત તાહિકિ ચાલમેં, હરિભજિ ઉતરત પાર.	જગ. ૫
વાર્ણાશ્રમ મરજાહકો, તોરત નીચ કુળતિ;	
ડોલત નાના ભેખ ધરિ, ઘરઘર ભીખ બરાતિ.	જગ. ૬
ઉઠર પિશાચી છાંડિકેં, ગુરૂશાસ્ત્ર વિશ્વાસ;	
કરિ મનહર સાધન કરે, તો છૂટે યમત્રાસ.	જગ. ૭

પદ ૧૦-કવિત રાગ ખિસાવલ.

પ્રહ્લ્લપ ગુરૂનર મુખસેં કહત પુની,	
કમ્પુ ન લહત કેસો ગુરૂપ્રહ્લ માનિયે.	ટેક. ૧
આપ ભિન્ન પ્રહ્લ લહે પ્રહ્લ સો બતાવત હે;	
એસો ગુરૂ જીવ અનુભવ હીન બનિયે.	પ્રહ્લ. ૨
આપતો અલેહ લહે, શિષ્યનકોં ભિન્ન કહે;	
એસે દગાબાજહીંકોં, જ્ઞાનિ ન બખાનિયે.	પ્રહ્લ. ૩
જ્ઞાતા જ્ઞેય ભિન્ન લહે, જ્ઞેય રૂપ તાકો નહી;	
પ્રગટ પ્રમાન એસો, કેસે ન પ્રમાનિયે;	પ્રહ્લ. ૪
ત્રિવિધ વૃત્તિકો જ્ઞાન, વિષય મેં હે પ્રમાન;	

તેસે ચિહ કહે વાકેં, બુઠો પહેચાનિયે.	પ્રહ્મ. ૫
ત્રિપુટીકો જ્ઞાન પશૂ, આદિ સખ જીવનમેં;	
તામેં ગુરૂતાર્થ ન કાહૂકી મન આનિયે.	પ્રહ્મ. ૬
સોઈ ગુરૂ પ્રહ્મ લહે, પ્રહ્મસેં અલેહ આપ;	
ચિહધન બ્યાપક લહીયે જાકી ખાનિયેં.	પ્રહ્મ. ૭
લયકોં મિટાવે માયા પાશતેં છુડાવત હે,	
મનોહર એસો સહગુરૂ શિષ્ય જાનિયે.	પ્રહ્મ. ૮

પદ ૧૧.

કોઈ કહે જ્ઞાની જે સકલ વ્યવહાર જાનેં,	
કોઈ કહે સખ શાસ્ત્ર જાને સોઈ જ્ઞાનીહૈ.	કોઈ. ૧
કોઈ કહે જ્ઞાની કાલ ભૂત અરૂ ભાવી જાને;	
કોઈ કહે જ્ઞાની કરામતહૂકી ખાનીહૈ.	કોઈ. ૨
કોઈ કહે જ્ઞાની જ્યેં સકલ જગ માને સોઈ,	
બોલત વિવિધ એસે મિથ્યામતિ ઠાનીહૈ.	કોઈ. ૩
પ્રહ્મકો લહે અલેહ જેસે બોલે ચારો બેઠ,	
મનોહર સોઈ સત્ય જ્ઞાનીકી નિશાની હે.	કોઈ. ૪

પદ ૧૨.

ભજ મન હોરે નિત્યનાથ નિરંજન.	
નીજપદ કમલ ભવભાજ ભંજન.	ભજ. ૧
આમકરૂપ અનૂપ અમલ ભજ,	
તમહર કામદિક મદ ગંજન;	ભજ. ૨

શ્રીવર શેષ મહેશ રટન કરી,

નિજ મન મુકર કરત નિત્ય મંજન.

ભજ. ૩

મનોહર એક રટહુ એકાક્ષર,

આર તજહુ સખ સ્વર અરૂ વ્યંજન.

ભજ. ૪

પદ ૧૩—રાગ કાફી.

કોન દેવ તોય પાલત હે નર કોન દેવકોં ધાવતહૈ. ટેક.
નાથ વિમુખ નિત્ય ફિરત દિવાને, કલિપત ઘાટ બનાવત. કોન. ૧
સકલ ઇંદ્રિકો આનપતિ સોઈ, વાયુરૂપ શ્રુતિ ગાવતહૈ;
સકલ ઇંદ્રિકે દેવ વાયુસેં, ઉપજત વાંહી સમાવતહૈ. કોન. ૨
સોઈ વાયુ સખ જગમેં બ્યાપક, હરિકો આન કહાવતહૈ;
સોઈ હરિ સખ જગકો પાલક, સખકો સાક્ષિ સોહાવતહૈ. કોન. ૩
બાહેર બીતર સખ ઘટ બ્યાપક, સકલ વસ્તુ ઉપજાવતહૈ;
સકલ જીવકા જીવ સોઈ પ્રભુ, સખકોં સોઈ જીવાવતહૈ. કોન. ૪
તાબિન કોઈ દેત નહિં તોકું, લે ન કોઈ નહિ પાવતહૈ;
ઉદર પિશાચ મૂઠ લહી તોકું, જડકી લાર જમાવતહૈ. કોન. ૫
દેવદત્ત ધન તનકોં કેસેં, કરી પાખંડ ગમાવતહૈ;
મનોહર મનુજ જન્મ બેકીંમત, બેરબેર નહિ આવતહૈ. કોન. ૬

પદ ૧૪.

છાંડહુ ફંદ ફંદ દુનિયાહા, બૂઠ ઠાઠ નહિં રહેનેહા. ટેક.
અંધ પંશુ બ્યોં ધરત અહંકૃતિ, નાહક બીજા વહેનેહા. છાંડ. ૧
બુદ્ધિ વૃત્તિ દિગપાલ સવન મિલ, શબ્દ શુભાશુભ લેહેનેહા;
સ્વમ વૃત્તિ વાસુ તિહુ મિલકે, સ્પર્શ સકલ હે સેહેનેહા. છાંડ. ૨

વૃત્તિ ચક્ષુ રવિરૂપ રસન મીઠી, વરૂણ વૃત્તિ રસ ગ્રહેનેદા;
 ભૂવૃત્તિ નાસા લહે ગંધહી, તું કરતા હૈ કહેનેદા. છાંડ. ૩
 બિન ત્રિપુટિ કષ્ટ હોત ન કારજ, તું સાક્ષી સખ લહેનેદા;
 સખમેં વ્યાપક સખસેં ન્યારા, સુખદુઃખખડુ ન સહેનેદા. છાંડ. ૪
 ભવય વૃત્તિ તજ ભજ નિજ પદકોં, ઔર કષ્ટ ન કહેનેદા;
 સમ્યક્દાનંદ પ્રજ્ઞા રૂપ લહિ, સદા મગનમેં રહેનેદા. છાંડ. ૫

પદ ૧૫.

ક્યા પોથી લે પદત દિવાને, નિજ સ્વરૂપ નહીં જાનતહૈ. ટેક.
 પ્રાદ્યન હોકર ઠગત જગતકોં, લંબા ટીકા તાનતહૈ. ક્યા પોથી. ૧
 પંથ પંથમે પેટ ભરનકોં, જુડી જુકતી બખાનતહૈ;
 ઉત્તમ તનુ ગુરૂ શાસ્ત્ર વિમુખ હોય, નટ મરકટસી ઠાનતહૈ;
 ક્યા પોથી. ૨

પૂજા પાઠ ભજન જપમાલા, ધન ઉપાય કાર માનતહૈ;
 પ્રેત પિતર પર કરત ગુજારા, પાક આપકોં જાનતહૈ. ક્યા પોથી. ૩
 હાડ ચામકી મમતાહંતા, સો ચાંડાલ પ્રમાનતહૈ;
 સમ્યક્ આનંદ પ્રજ્ઞા લહે સોઈ, પ્રાદ્યન બેઠ બખાનતહૈ. ક્યા પોથી ૪

પદ ૧૬.

ક્યોં કર લહું તેરી કુદરત, સાંઈયા કોઈ પાર નહિં પાચાહૈ. ટેક.
 બોલત બિચારત મનમેં ધારત, આપહી આપ ભુલાયાહૈ. ક્યોં કર. ૧
 કુદરતસેં આકાશ તાહિમેં, અજબ બાયુ ઉપજાયાહૈ;
 તાતેં તેજ તેજતેં પાની, તાતે ધરની બનાયાહૈ. ક્યોં કર. ૨

તાતેં ચૌદ લોકાદિ રચના, અદ્ભૂત ડાલ દેખાયાહે;
ચાર આણસેં પવન થંભદી, નાના ચિકલ નિપાયાહે. ક્યૌં કર. ૩
કોટિ બુગતતેં એકના બન્યાહે, બિનકર કોટિ બનાયાહે;
ચંદા સુરજ મેઘ મલાયક, જતન કિયે બિનુ બનાયાહે. ક્યૌં કર. ૪
સૂરત ખૂઝત પાર ન આવત, જહાં તહાં તેંડી માયા હૈ;
સકલ બિલાવત સખસેં ન્યારા, સખજડને કહુ બનાયાહે. ક્યૌં કર. ૫
તુંઘ ચેતન સચરાચર બ્યાપક, તે તોકેં સમજાયાહે;
સચ્ચિત્ આનંદ પ્રહ્લ લહ્યા જખ, પાર સમજદા આયાહે. ક્યૌં કર. ૬

પદ ૧૭.

દેહ ભાવસેં કહુ ન બડાઈ, જો ચિદ જાનત સોઈ બડા. ટેક.
હાડ ચામદી દેહ સકલદી, ક્યા પ્રાણણુ ક્યા બેલ બડા. દેહ. ૧
રેનદિનાંભર ધોવત પોછત, જ્યૌં પાનીમેં ધરત મડા;
સ્વસ્વરૂપા દિવાતના જાનત, સ્વાનબુસાસા બેદ પડા. દેહ. ૨
ફિરત કામવશ કરત શુભાશુભ, ઈંદ્રાસનપેં જાયે અડા,
જાગ જાગ નેહેચે કાર જાનહુ, હંસ નહોવત પાહાડ ચડા. દેહ. ૩
કામક્રોધવશ ઇંત ઉત ધાવત, તબલોં જીવત નરક પડા;
સચ્ચિત્ આનંદ પ્રહ્લ લહે બિન, દામ ચામદા સખ ઝગડા. દેહ. ૪

પદ ૧૮.

તું ચેતન જડતન ક્યા દૂંદત, ક્યૌં જરમાયા બાજમેં. ટેક.
તું હે પ્રાણણુ ક્ષત્રી વૈશ્યમેં; તું મુહાં તું કાજમેં. તું ચેતન. ૧
તું હે મનુજ દનુજ દેવનમેં, તું હે માત પિતાજમેં;

તું જલચર થવચર પશુ પક્ષી, તું ઇ સકલ ગજ વાજમેં તું ચેતન. ૨
 સખજગ વ્યાપક સખસેં ન્યારા, ખોજ દેખ લીલકાજમેં;
 સ્વસ્વરૂપ ઇત તિત કિત દૂંઢત, ક્યૌં પાવે ખુત સાજમેં. તું ચેતન. ૩
 પંચકોશતેં પાર ખુજકેં, જલહું જ્ઞાન ગંગાજમેં;
 સખહૂં સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્યમેં, મત રહે માયા પાજમેં. તું ચેતન. ૪

પદ ૧૯.

ક્યા જુદ્દેઈંઠા તાવ સમારે, ઘાસ ભૂસ ઉડ જાવેગા. ટેક.
 જોખન ચંદ રોજકા ચટકા, દેખત હી દુરિ જાવેગા; ક્યા જુદ્દેઈંઠા ૧
 પાંચ ભૂતલી તેંડી ટીયાં, છિનમેં કાલ મિટાવેગા;
 દોલત દુનિયાં માલ ખજાના, કોડી સંગ ન આવેગા. ક્યા જુદ્દેઈં. ૨
 કરત શ્રુતિદા ખરા ભરોસા, ગુરુ ચરનિ શિર નાવેગા,
 તેંડી દોલત તૂંધ પ્યારે; સદ્ગુરૂ સઘ જતાવેગા. ક્યા જુદ્દેઈં ૩
 ત્રિપુટી ટંટા દૂર ડારકે, ધ્યાન અખંડ લગાવેગા;
 સચ્ચિદઆનંદ પ્રદ્ય રૂપ લહી, આવાગમન ગમાવેગા. ક્યા જુદ્દેઈં ૪

પદ ૨૦.

પાયાખજત તેંડા કાહે ગમાવત, ચંદ જાંઘી દુનિયામેં ટેક.
 જલથલચર જે તે પશુ પક્ષી, ગુરૂ ઉપદેશ નહીં તામેં પાયા. ૧
 ચારખાંણુદી ગંઢિ સુરત, હીરા મનુજ જનમ ચામેં;
 ભટકત ભટકત પાયા કેસેં, ગાફલ ફિરત ગમાયામેં. પાયા. ૨
 જોખન ખાન પાન મસ્તીમેં, ખોવત માલ કમાયામેં;
 ખુરા ખુદાપા રોગ શોગમેં, ગુજરીકે પસ્તાયામેં. પાયા. ૩

અજહું ચેત ખોજ દિલ અપના, મત ભૂલહું નિજ સાયામે;
સચ્ચિદ્આનંદ પ્રદ રૂપ તુંહી ઐર સકલ જડ માયામે. પાયા. ૪

પદ ૨૧-રાગ ખિહાગ.

સમજ બુજ ખોજહું દિલ અપના. ટેક.
તેરા કલિપત તોય બ્રમાવત, તૈસા બગૃત જૈસા સ્વપના. સમજ. ૧
ન કછુ ગયા નહીં બનેદા, ચૌદ લોકમેં કછુ નહીં અપના;
સ્વ સ્વરૂપસેં વિમુખ હોય જડવૃત્તિ સંગ સદા જલપનાં સમજ. ૨
જેવર ખાંનખાંન પોશાકી, જખલોં બગત તખલોં જપનાં;
જીવનદા છીન નાહીં ભરોસા, બૂઠા જોખન દેખ મલપના. સમજ. ૩
તું નહિ વિષય ઈંદ્રિ મન બુદ્ધિ, ચિત્ત અહંકૃતીકા હૈ વિલપનાં;
સચ્ચિદ્આનંદ પ્રદ રૂપ તુંહ સમુગી તજહૂ સખ કામ
કલપનાં. સમજ. ૪

પદ ૨૨.

નાથ વિમુખ ભય ભવ ભટકૈયા. ટેક.
નિજ અજ્ઞાનસેં માનત મનમેં, મેરા તાત તનય અરુ મૈયા. નાથ. ૧
કરત કુકર્મ લોલકે લીને, ઈશ શીખ નહીં માનત ભૈયા;
દુઃખ પાવત જખ દેવ પિતર પુની, પ્રેત પિશાચહી લાંચ
ભરૈયા નાથ. ૨
મિટી ન સકહી કોઇ દુખ પલકો, તો પુનિ નિશિ દિન ચૌંહિ કરૈયા;
બાકી રબ્બ બિન પાંત ન ડોલહી, તાકી ઐર ન નેક ન મૈયા નાથ. ૩
કામ વિવશ સબહિપેં ચાચત, જહાં દેખત પાખાંન પુજૈયા;

મંત્ર ચંત્ર બહુ તંત્ર બતાયકે, ધૂતિ લેત ધન ચોર ઠગેયા. નાથ. ૪
 સખકો સાક્ષી સકલમેં વ્યાપક, કર્મ શુભાશુભ ફલકો દેવેયા;
 સચ્ચિત્ આનંદ પ્રદા ભુલીકે, બૂખહી હુંદત ભીખ મગેયા નાથ. ૫

પદ ૨૩.

અલખ નિરંજન સાંઈ હમારા ટેક.
 જે સર્વદા સકલમેં વ્યાપક, સખકા સાક્ષી સખસેં ન્યારા. અલખ. ૧
 ત્રિગુણ રૂપ ધરી સૃષ્ટિ નિપાવત, પાલત હરત ન લગત બિકારા,
 સ્થાપન ધર્મ સાધુ રક્ષનકોં, માયા મનુજ ધરત અવતારા. અલખ. ૨
 બુદ્ધિ ઉપાધિ અનેક લેહસેં, રૂપ લખાવત અગણિત ન્યારા;
 આપે એક દોય કબુ નાહિં, અમિત શક્તિ ન લહે કોઈ પારા. અલખ. ૩
 પ્રદ્યાદિક સખ ચલત બરાબર, એસા ગેળી હુકમ પસારા;
 દ્વૈત ભાવસેં લહી ન શકત કોઈ, ખોજત ચૌહલોક જે સારા. અલખ. ૪
 પંચકોશપર ઈશિક મસ્ત નિજ, રહત નિરંતર બિન આધારા;
 સચ્ચિદ્આનંદ પ્રદા લહત સોઈ, જિનકોં લાગત પ્રેમ કટારા. અલખ. ૫

પદ ૨૪-રાગ સોરઠ.

દુશ્મન બુજેણ કપટી કામ. ટેક.
 પાંચો ઇંદ્રિ અકલ હિલ સખમેં, હૈ નિત્ય ઉનકો મુકામ. દુશ્મન. ૧
 કુંઠિત હોત સોઈ જખ હોવત, કોધ ઉનહીકો નામ. દુશ્મન. ૨
 ગરબાવરન કરત ઉર જેસેં, ધુમ અનલકો ધામ. દુશ્મન. ૩
 બ્યૌં આંહર શાવર ન હોત મલ, તેસોઈ ઉનકો કામ. દુશ્મન. ૪
 જ્ઞાનાબરન રૂપ હોય રાખત, નિજ વશ ભવ તમામ. દુશ્મન. ૫

મૂઠમતિ લહી પ્રેરીત ઉનકે, દોડત બિન આરામ. દુશમન. ૬
અહિત લહત સોઈનિજ સ્વરૂપ લહિ, મેટત ઉનકો કામ. દુશમન. ૭
તનસેં પર જાનેંદ્રિય તાતેં, હૈ પરમનકો મુકામ. દુશમન. ૮
મનપર બુદ્ધિ બુદ્ધિ પર જાનહું, નિજ સ્વરૂપ સુખ ધામ. દુશમન. ૯
એસે આપહિ આપ બુજકે, હતહું કામ બદ ગામ. દુશમન. ૧૦
જ્ઞાન સચ્ચિદાનંદ પ્રદાકો, પ્રેરત કૃષ્ણ મુકામ. દુશમન. ૧૧

પદ ૨૫.

કહા કૂલ બેઠે હોજી તકીયા લગાય. ટેક.
છહ તન સુંદર થીર ન રહનકો, છિન છિન છિજત બાય. કહા. ૧
સી ધન પુત્ર મિત્ર ચમસુખતેં, કો નહિ સકત બચાય. કહા. ૨
રથી અતિરથી સખ દ્વાર રહિ ઠાડે, ચાતેં કષ્ટુ ન બસાય. કહા. ૩
હરિ બીનહરિ ન સકત ભય ભવકો, સકલ દેવ સુર રાય. કહા. ૪
તનધનકો અભિમાન વિચારહું, ચિદ બ્યાપક ઉર લાય. કહા. ૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રદા સમ જાનત, તાકેં કાલ ન ખાય. કહા. ૬

પદ ૨૬—રાગ ધન્યાસી.

બેર બેર કયા કહું સમજ મન બાવરે. ટેક.
સાગર અપાર જગ માયાકો બનાવરે;
હરિકો શરન તામેં તરનકો નાવરે. બેર. ૧
કૃષ્ણસા કરનધાર બકો બઠો ભાવરે,
ઉત્તમ શરીર તેરો એસો બન્યો દાવરે. બેર. ૨
કોટી કલ્પનામેં નહી કોટીકો બચાવરે,

તોળી નઈ નઈ યુરો તેરો યા સ્વભાવરે.	બેર. ૩
સંગ તેરે આવે ના બદામ એક પાવરે,	
નાહક કરત બદનામીકો ઉઠાવરે.	બેર. ૪
શીશ નહી કંઠ તેરે હાથ નહી પાવરે,	
માનતહૈ મેરો મુઠ જેવર બનાવરે.	બેર. ૫
જિંદગીકોં એક દમ ખાલી ન ગમાવરે,	
આવત ન ફેર પીછા બડા ઉમરાવરે.	બેર. ૬
કૃષ્ણકે બચન માની ઇશકોં ઉઠાવરે,	
ધ્યાન સમિચદાનંદ પ્રદાકો લગાવરે.	બેર. ૭

પદ ૨૭.

કમ્પુ નહિ શરમ ધરત જિયા મનમેં હો.	ટેક.
નાહીં તેરો સંગી કોઈ ઘરમેં ન બનમેં હો,	
નાહીં તેરો સંગી કોઈ દનુજ દેવનમેં હો.	કમ્પુ. ૧
માતતાત સુત જન સખ હૈ ભુવનમેં હો,	
કાહુકો ન કોઈ દુઃખ લેતહૈ બદનમેં હો.	કમ્પુ. ૨
હાથકી ન પાઝી માને, પાઝીકી ન મનમેં હો,	
મનકી ન કાન માને, એસે સખતનમેં હો.	કમ્પુ. ૩
પૃથિવ્યાદિ ચારોં બેસલુકહૈ અપનમેં હો,	
છીન છીન છીજત ન બુજત જતનમેં હો.	કમ્પુ. ૪
તોળી મેરો મેરો માની રહત મગનમેં હો,	
એસી મૂઢતા ન દેખી ચોહહુ ભુવનમેં હો.	કમ્પુ. ૫
છાંડ બેંગી સંગત બેગાનેકી ખાતનમેં હો,	
રહે સમિચદાનંદ પ્રદાકે ભજનમેં હો.	કમ્પુ. ૬

પદ ૨૮-રાગ.

સો નર હેવાનસા, જિને નાહિ સુન્યો વેદાંત. સો નર. ટેક.
 ધાગા ઠાર્યા કંઠ મેરે, લીયા પ્રહ્લ ઉપદેશ,
 પુનિ યાચતહે ભોમ પેરે, કરકે નંગે કેશ. સો નર. ૧
 અંતરયામી ઇશ હૈરે, મન બુદ્ધિકે પાર;
 ઉલટા હુંઠત અંધ નરરે, મન બુદ્ધિકે લાર. સો નર. ૨
 સંગ રંગકો ઇશ કરરે, વાપર મુંડે કેશ;
 બ્રહ્મ કરનકો મૃષ્ટીમેરે, ડોલત દેશ વિદેશ. સો નર. ૩
 શિખા સૂત્રકો ડારકેરે, શિખા સૂત્ર પુનિ ધાર;
 ડોલત નર લહી ઇશકોરે, જ્યૌં મરકટ નટલાર. સો નર. ૪
 કનક કામની છાંડકેરે, કનક કામની પાસ;
 કરત ગુલામી નોકરીરે, લયે બ્રહ્મિકે દાસ. સો નર. ૫
 સખ જગ વ્યાપક સાંધ હેરે, સખ જગકો આધાર;
 સખ જગ પાલત હરત સખરે, તોહિ ન ભજત ગંવાર. સો નર. ૬
 ખંડિત લહત અખંડકોરે, સોધ હોવત શત ખંડ;
 જ્યૌં સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લકોરે, તજત કંદ લીયે ખંડ. સો નર. ૭

પદ ૨૯.

સમજનાં સાંધકું, સખ છાંડ જૂઠ જંબલ. સમજનાં. ટેક.
 હાડ માંસકા ઘર કીયારે, આંતહિ બંદ લગાય;
 ચાપર મોહ લગાયકેરે, બેઠત કાહે કુલાય. સમજનાં. ૧
 કામ ક્રોધ આરુ લોભસેરે, ચોર બસત સખ સંગ;
 કોન કોર આરામકોરે, કરહુ બેગી સત સંગ. સમજનાં. ૨

તાપર ઘેરો કાલકોરે, લગો રહત દિનરેન;
 પકરી જાત પલ એકમેરે, ક્યૌં સોવત સુખ ચેન. સમજનાં. ૩
 સાજ સમાજ ન જગતકોરે, છિનભર આવત કામ;
 એક હરિ બિન સખ હરીરે, સૂકી લગત મુદામ. સમજનાં. ૪
 દૂર નહીં સો હુંદનારે, નહીં સો રખનાં પાસ;
 એસી આંધી વ્યાપકોરે, રહેના કાહે ઉદાસ. સમજનાં. ૫
 ગેળી જર ધરમે ધરાદે, ધર ધર ફિરનાં કાહે;
 સચ્ચા સદગુરૂ ખોજીયેરે, જાફૂં બેઠ સરાહે. સમજનાં. ૬
 આપા મેટી આપફૂંરે, ચીનહુ નહિ કહુ દૂર,
 સો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહેરે, સાક્ષી સદાયે હજૂર. સમજનાં. ૭

પદ ૩૭-રાગ કાફી હોરી.

એસા નાથ ખેણારીરે, અહંકારી ન પાવે. ટેક.
 હાજર નાજર થાહદ સખકા, પ્રેરક ગતિ અતી ન્યારીરે;
 પુનિ નજર ન આવે. એસા નાથ. ૧
 બાહર બીતર સખ જગ વ્યાપક, કોઈકી કરત ન ચારીરે;
 પુનિ સખકું ખેલાવે. એસા. ૨
 દેશ કાલ નહિ ચા બીન કોઈ, જનત સખકી સારીરે;
 અપુની ન બતાવે. એસા. ૩
 પાલત હરત સકલ જગ કોઈ, વસ્તુ ન દ્રેષ્ય ન ખ્યારીરે;
 વે અલેપ કહાવે. એસા. ૪
 નાના અહુત રંમ બનાવત, આપ સદા અવિકારીરે;
 બે રંમ સોહાવે. એસા. ૫

સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ સોઈ પાવત, જીવત અહંતા મારીરે;
તાકું કાલ ન આવે. એસા. ૬

પદ ૩૧.

ખેલત કામકી લારીરે, નહિ ચેતત લેયા. ટેક.
વાકી આયુષ્યહે પ્રહ્લાલોં, તેરી ઉમ્મર ગઈ સારીરે;
નરદેહ ગમૈયા. ખેલત. ૧
વે જીવત તન બિન તું દેહી, તૂંટીસી તટીયાં તિહારીરે;
પીછે કાલ ચઢૈયા. ખેલત. ૨
બાજી બિરાની સંગ ન આવત, ખાલી મહેનત લારીરે;
હોખેગાર બઠૈયા. ખેલત. ૩
તું ચેતન જડ સંગી ન તેરે, બેઠહુ આપ બિચારીરે.
બની લેહ મિટૈયા. ખેલત. ૪
મન બુદ્ધિસેં પાર પોંહોંચકે, તજહુ કામકી ચારીરે;
ઓછ સખકો લુટૈયા. ખેલત. ૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લમય કરહુ બાકીકી ઉમર ગુબારીરે,
તો તું બાજી કરૈયા. ખેલત. ૬

પદ ૩૨.

ખેલત કૃષ્ણ પુકારીરે, કેસે કાન ન ધરહુ. ટેક.
લહત રમેગુણી પ્રતિ શરીરમેં, ચેતન ભિન્ન બિચારીરે;
એસે કબહુ ન કરહુ. ખેલત. ૧
બિન વિચાર પ્રતિભામેં તમે ગુની, બેઠત ચેતન ધારીરે;

એસે નીચસે' ડરહુ. બોલત. ૨
 ભિન્ન ઉપાધિમે' વ્યાપક ચૈતન, સત્વગુણી લહે ધારીરે;
 એસી વૃત્તિકું કરહુ. બોલત. ૩
 જગદુત્પત્તિ સ્થિતિ લય કરતા, આપે નિત્ય અવિકારીરે.
 સોઈ એક સમરહુ. બોલત. ૪
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહિ નિશ્ચલ, મે'તે' મતિ દેહુ ડારીરે.
 લવસાગર તરહુ. બોલત. ૫

પદ ૩૩.

તું કહાં જાને હમારીરે, તોફું ખખર ન તેરી. ટેક.
 મનકી વૃત્તિ ઈંદ્રિ વિષયનમે', જોવત અંદગી સારીરે;
 કરીકે મે' મેરી. તું કહાં. ૧
 થાકીકે લેટત નીંદ બેહોશમે', જાગત વિષયકી લારીરે;
 મતિ કામમે' ઘેરી. તું કહાં. ૨
 ગરજ લીયે બહુ જડકે આગે, રોવત પધડી ઉતારીરે;
 એસી અકલ અંધેરી. તું કહાં. ૩
 જો પ્રભુ વ્યાપક નિજ માયાસે' ખેલાવત આલમ સારીરે;
 સો ન દેખત હેરી. તું કહાં. ૪
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન લેહસે', ખૂંજત આપા મારીરે;
 સોઈ જાનત હેરી. તું કહાં. ૫

પદ ૩૪.

સંતસમાગમ કીજેરે, સો તો હરીકું મીલાવે. ટેક.

- ઐર રંગ તન વસ્ત્ર બિગાડત, યા રંગસેં મન લીજેરે;
કામ ક્રોધ મિટાવે. સંત. ૧
- શ્રુતિકે બચન ગુલાલ ઉડાવત, હરીકે લાલ બનીજેરે;
ઊર અંધી છુડાવે. સંત. ૨
- જાકે ગુલાલસેં અખીયન દુખત, તાસેં દૂર નટીજેરે;
વે બેહોશ બનાવે. સંત. ૩
- ધામ ધૂમકો ખેલ છાંડીકે, ચૈતનમેં ચીત દીજેરે;
જાકો રંગ ન જાવે. સંત. ૪
- સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞ સમ સંતહી, દિન પ્રતિ જાય નમીજેરે;
લવ બંધ દુરાવે. સંત. ૫

પદ ૩૫.

- દેખો ખેલત ઇશ અપાર, કેસી બાજી બની. ટેક.
બિન ધાગેકા દોર બનાયકે, બાંધત તન બિસિયાર;
મુક્ત ન દોડત પેંડ બરાબર, બંધ સો દોડનવાર. કેસી. ૧
- થાવર જંગમ ચૌદ લોકકા, એકતાર આધાર;
તાનેં સખ જગ આપ ખીલાવત, સંગ બિના સૂત્રધાર. કેસી. ૨
- નેનકા નેન શ્રવનકા શ્રવન પુનિ, મનકા મન નિરધાર;
પ્રાણકા પ્રાણહે જીવકા જીવ, અલેપહે બાજીકર. કેસી. ૩
- કોઈકું નચાવત કોઈકું લડાવત, કોઈકું કરત ખીમાર;
કોઈકું બાગમેં કોઈકું ફાગમેં, કોઈકી ઉડાવત છાર. કેસી. ૪
- માયા મય બહુ ઠાઠ બનાવત, લખહી કોઈ લખવાર;
બાહર ભીતર આઈ ખીલાડી, ઐર, ન વસ્તુ સાર. કેસી. ૫

કહુ નહીં ક્રીયા ક્રીયા સખ એસા, અલખ ગતિ દિલહાર;
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ બિન કોઈ, નાંહિ ન કોઈ હોનાર. કેસી. ૬

પદ ૩૬.

એસે બાળગરકું બીયાર, બાળમેં કાહે ફીરે. ટેક.
બાકો પ્રહ્લા વિષ્ણુ શિવાદિક, ધ્યાન ધરત નિરધાર;
ધંદ્ર મુનીંદ્ર શેષ સનકાદિક, પલ નહીં બૂલનવાર. બાળમેં. ૧
બાકે પલબર ભજન બરાબર, તુલે ન યજ્ઞ અપાર;
એસે નાથહિ બૂલી ફિરત શઠ, ઘરઘર હાટ બજાર. બાળમેં. ૨
મેં હોં કોન કહાંસે આયા, કો પેઢા કરનાર;
બાનાં કહાં લેબાનાં ક્યા, ન બિચારત હેતુ ગંવાર. બાળમેં. ૩
તું ચેતન મન બુદ્ધિકે પાર, ન જડ કોઈ તેરે યાર;
બ્યાપક નાથ બિના નહિ તેરા, ઓર ઠરનકા ઠાર. બાળમેં. ૪
સાયેમેં નાંહિ ન આપહિ પાવહુ, ઉન્મનીકું દહ ધાર;
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ એક બાકી, ફાની સખ સંસાર. બાળમેં. ૫

પદ ૩૭.

એક હમકા ભરોસા ન હોય, કહા બરસોંકી સુને. ટેક.
નહીં તન તેરા માનત મેરા, ખૂબી કરત દિન દોય;
સુકૃત પૂંજી ગમાવત આબર, છાર હોત પુની સોય. કહા. ૧
સાહંકાર કર્મમેં પૂંજી, ગમાયકે બેઠત રોય;
સાત્વિક વૃત્તિસેં સુકૃત હરિકે, નામ ન સૂઝત તોય. કહા. ૨
કૃષ્ણ બચન આચાર્યસેં ઉલટી, જડ મતિ સકત ન ધોય;

બિન ખેરાગ વિવેક સંપત્તિ, હરિ નહીં પાવત કોય. કહા. ૩
 ચેત ચેત આચાર્ય શરણુ મહી, ઈશમે ચીત્ત પરોય;
 ચૈતન વૃત્તિ એક હઠ કરહુ, જ્યૈં પ્રવાહ મહા તોય. કહા. ૪
 નિદધ્યાસમે પ્રાપ્તિ હોતહે, જો કહિ પૂછહુ મોય;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ બિન બિન જાને, નરતન તું જ નિગોય. કહા. ૫

પદ ૩૮.

એસે ખેલિયેં નાથકે સંગ, રંગ અલેહ મિલે. ટેક.
 બાહર ભીતર એક હરી લઘ, જડ મતિ કરિયે ભંગ;
 ચૈતન વૃત્તિ અખંડ ચલાધયેં, જ્યૈં પ્રવાહ જલ ગંગ. રંગ. ૧
 રંગ પતંગ ગુલાલકી ધૂરી, ઉઠાવત બહુ બેઠંગ;
 નાથકો રંગ ન થાકે ઉરમેં, ખેલત ખર ભૂમી જંગ. રંગ. ૨
 એસે નીચકી પ્રીતિ મીટાયકે, કરિયે બેગી સત સંગ;
 બિન વ્યાપક પ્રભુ બાત ન ઉરમેં, આયે કરે ભૂમિ ભંગ. રંગ ૩
 ફેંકિકે ડારિયે દૂર ઉઠાયકે, કામ કૌંધકા રંગ;
 દૂધ મિટાયકે એક રંગ હોય, ભૂતિયેં કાલ અભંગ. રંગ. ૪
 આપા મેટીકે ઇશ બિચારિયેં, વ્યાપક એક અસંગ;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ યા બિધિસેં, કરીયે પ્રીતિ ઉછરંગ. રંગ. ૫

પદ ૩૯.

એસે હમ હરિકે ખેલ વાર, લેહ મતિ ક્યૈં લહે. ટેક.
 કાજ કરે હમ લેહ બતાયકે, બોલેં વિવિધ પ્રકાર;
 ઉરમેં એક અલેહ હરીદૂં, ધારે હમ નિરધાર. લેહ. ૧

અસ પ્રગટ તન રૂપ લહે, હમ ખેલત ત્રીતન પાર,
 એક હરી બિન સૂકીસી તટીયાં, માને સખહી અસાર. લેદ. ૨
 ચિહાકાશમેં તકીયા લગાવે, ખરખત અમૃત ધાર;
 શીથ કટે સોઈ ખેઠ ન આવે, સુનહિ નાહ બિન તાર. લેદ. ૩
 તન ધન બિન કષ્ટ સૂઝત નાહી, સો કહા કરહી ગંવાર;
 કૂદત કૂદત તાલ ન હોવત, બિનકર મન જપનાર. લેદ. ૪
 લોક કાલકે બાહર ભીતર, વ્યાપક રૂપ અપાર;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ય જો જાનત, સોઈ જાનનહાર. લેદ. ૫

પદ ૪૦.

એસે ખેલિયે હરિકે લાલ, લાલ ગુલાલ બની. ટેક.
 જ્ઞાન સત્ય હમ તપકે રંગમેં જીલિયે પ્રેમ રસાલ;
 મત્સર રહિત અખંડ પ્રદ્યમેં, લગે ધૂન એકતાલ. લાલ. ૧
 લજ્જા અનસૂયાસેં લોકમેં, કીજે, જરૂરી ખ્યાલ;
 જેસે ન નટે નાથ ન તૂટે, બિન કર મન ઉરમાલ. લાલ. ૨
 કામ લોભ ખેહાલ કીજીયે, ડારી તિતિક્ષા ગુલાલ;
 યજ્ઞ જ્ઞાનસેં કરિયે નિષાવર, વિષય બૂઝિ ખેમાલ. લાલ. ૩
 ધીરજસેં હરિ એકમેક ગ્રહી, પાઇયે શાંતિ વિશાલ;
 એક હરિ બિન આર ન કોઈ, એસા બનાઇયે હાલ. લાલ. ૪
 વિષયી કૂસ વિષય મસ્તાને, દેખી બિચારીયે હાલ;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્યમેં કેસેં, મસ્ત ન બનીયે બાલ. લાલ. ૫

પદ ૪૧.

હમ ખેલત નાથકે સંગ, આપ ન દૂર કહ્યુ. ટેક.
 કબહુ સંયોગમેં કબહુ બિયોગમેં, કબહુ બને એકરંગ;
 કબહુ ખીયાલમેં કબહુક હાલમેં, મસ્ત બને બેઠંગ. આપ. ૧
 નિકટ ન યોગમેં દૂર બિયોગમેં, સમ વ્યાપક હે અલંગ;
 જાંહાં દેખે તહાં આંધ બિરાજત, કરત ન સંગ ન જંગ. આપ. ૨
 રંગ બેરંગમેં લંગ અલંગમેં, વ્યાપક ચોર અસંગ;
 ચૌદલોકકું આંધ ખિલાવત, સબકું દેત ઉમંગ. આપ. ૩
 સાત્વિક વૃત્તિસેં સંત લહતહે, જાકું પ્રીતિ ઉછરંગ;
 અજ પશુ કબુ જાનત નાંહી, જેસે કીટપતંગ. આપ. ૪
 એસે નાથસેં બાજી કરેં હમ, જ્યૌં જલ ચોર તરંગ;
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં આપા, મેટીકે ખોવે અંગ. આપ. ૫

પદ ૪૨.

કીયા ગુરૂને બ્રહ્મ ઉપદેશ, તું ધાગા લે ભાગા. ટેક.
 જગ કરતા વ્યાપક પ્રભુ પાવન, હૃદય બતાયા દેશ;
 સો સુનિકે નહિ બૂઝન લાગા, સાધન કહાસે લેશ. તું ધાગા. ૧
 કલ્પિત ઘાટ બનાવત દિનપ્રતિ, ઠાનત નાના વેશ;
 કબહુક વ્યાસ કબહુ પુનિ ભિક્ષુક, કબહુ બઢાવત કેશ. તું ધાગા. ૨
 સ્વગુરૂ દેવસેં વિમુખ બની પુની, પંથમેં કરત પ્રવેશ;
 બાંચી કહાની ભુલાવત ચોરકું, વ્યાપક જો વિશ્વેશ. તું ધાગા. ૩
 રખહુ માદ હરિ વ્યાપક લેત, હીસાબ ન બૂલત રેશ;
 ડારહિ વિમુખ કુમારગ ગામીકું, હે જહાં ચમકા દેશ. તું ધાગા. ૪

બેઠ બચનસેં ઉલટી ચલે સોઈ, આશ્વસ્ય પાવત કલેશ;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ય બિન જાને, બચત ન કોઈ હમેશ. તું ધાગા. ૫

પદ ૪૩.

યા જગમેં તેરી પુતલી કામકી,	
કીની જડ મતિ બનીકે દામકી.	ટેક.
ત્યાગીહે જગમેં રૂપ હરિકા,	
તાસેં દુરત લહી દેહ ચામકી.	કીની. ૧
દોડી પાખાનકે પાણમેં લેટત,	
જ્ઞાન નજર ગઈ રહિ હરામકી.	કીની. ૨
ચેતન ચુતમેં હરિ નહી દેખત,	
હે પ્રતિમા તો જડ તમામકી.	કીની. ૩
જા ઘટ વ્યાપક નાથ બિરાજત,	
સોતો પ્રગટહે મૂર્તિ શામકી.	કીની. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ય તજકેં શઠ,	
દૂંઢત ગલિયાં ગામ ગામકી.	કીની. ૫

પદ ૪૪.

યા જગમેં બહુ પુતલી ખેલાવે, નાથ આપ કબુ નજર ન આવે.	ટેક.
કેક ગુલાલકી ઝોરી લીયેં ફીરે, કેક આંઝ ડહ બેન બજાવે;	
પામર સખ મીલી ખેલ મચાવે.	યા જગ. ૧
કામ વિષયકે કીરતન ગાયકેં, પરત્રિયાપર બહુ નેન ચલાવેં;	
લાગ બને તો નેહ લગાવે.	યા જગ. ૨

સૂત્રધારપર સુરત ન કરહી, કામ વિવશ જહાંતહાં ઉઠિ ધાવેં;
ત્યાગિફું દેખી નેન દુશવેં. યા જગ. ૩

એસે નીચકો સંગ મિટાયકે, સદગુરપેં જાથ શીશ નમાવેં;
સાત્વિક ભક્તિ જિનહી મન ભાવેં. યા જગ. ૪

સાધન ચાર સિદ્ધ કરી મનમેં, વ્યાપક નાથકો ધ્યાન લગાવેં;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદક્ષ સોઈ પાવેં. યા જગ. ૫

પદ ૪૫.

ખૂઝે સાત્વિક જનકે કામકી, ઘટઘટ વ્યાપક મૂર્તિ શામકી. ટેક.
કામી રજેગુની સુસ્ત તમોગુની, દોઈકી હે મતિ ફૂટી દામકી;
ખખર નહી તુરીયા મુકામકી. ખૂઝેં. ૧

સાત્વિક કર્મોદિક નહીં હોવત, એસીયા વૃત્તિયાં દામ ચામકી.
જાનત કધુ ન અખંડ રામકી. ખૂઝેં. ૨

સાત્વિક જન લહે સુરત લગાયકેં, બોલી હમારી અજબ ફાંમકી;
ચિદધન રૂપ અપાર ધામકી. ખૂઝેં. ૩

યા બિન કોઈપેં નજર ન ડારિયે, ગરજ ન હમકું જડ તમામકી.
હે નહીં તો કહા પૂછે નામકી. ખૂઝેં. ૪

સચ્ચિદાનંદ પ્રદક્ષમય બોલિયેં, આર ગીને સબ કાફો લામકી.
બોલે નજર ભાકી હે હરામકી. ખૂઝેં. ૫

પદ ૪૬.

બોલતહે હમ અજબ ફામકી, ખૂઝહી કહા મતિ દામ ચામકી ટેક.
બિનહિ પાઉંકા પંથ હમારા, નેન બિનાં દેખે મૂર્તિ શામકી;

- ગરજ નહીં રવિ આદિ ધામકી. ઓલત. ૧
 બિન આધારમેં હારિયેં તકિયા, જહાં તિહુ લોકકી જન કામકી;
 અલગ રહી લહે કૂટી દામકી. ઓલત. ૨
 સત્વાદિ શ્વેતાદિ આકૃતિસેં પર, જનકી સત્તાસેં સત્તા તમામકી;
 જો કહેં સો સખ ઉનકે નામકી. ઓલત. ૩
 બાહ્યાભ્યંતર કરન ન જનત, ખૂઝતહે સોઈ સકલ ધામકી;
 મરતી હમારી ઓઈ જામકી. ઓલત. ૪
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ લહે સો લહે, બાનીં અગમ અપાર ધામકી;
 ઓર ન ચીનહીં યા કલામકી. ઓલત. ૫

પદ ૪૭.

- સમજ હમારી હરિકે તરફકી,
 ઓર ન ખૂઝીયેં એક હરફકી. ટેક.
 બ્યાપક ચિદ્ધન નાથ બિનાં નહિં,
 મતલબ જન અરૂ માલ ખલફકી. ઓર ન. ૧
 નાંહીં બાતાસા હમ પહેચાનત,
 મશક કરેં હમ ફક્ત અલફકી. ઓર ન. ૨
 યામેં ખેલિયે બોલીયે ગાઇયે,
 હે નહીં ગરજ જાંઝ અરૂ ડફકી. ઓર ન. ૩
 બની એકરંગ અલેહમેં જીલીયેં,
 લીતિ ન હમકું વિષય ખરફકી. ઓર ન. ૪
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લમય વૃત્તિ કીલીહે સો અજ્ઞાન કુલફકી.
 ઓર ન. ૫

પદ ૪૮.

પ્રગટ નાથ બૂઝત ઘટઘટકી, કાહે મરત ઘરઘર શિર પટકી:
બહાર ભીતર સખ જગ બ્યાપક, જા બિનુ એક પાંત રહે અટકી. કા. ૧
જ્યો પ્રભુ કે ઢિંગ શ્રીધર શંકર, શેષ ખડા જેસે છોટીસી વટકી કા. ૨
જાંકે હુકમસે જગત હોત પુનિ, બાકી રહત નહીં કૃતિસી મટકી. ૩
સો પ્રભુ કબહુ ન પુતલીસા હોવે, લાલચમેં કયૈં અકલ ગઈ કટકી. ૪
સો સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્મ લહે બિન, મૂઢ જરત લવલવમેં ભટકી. કા. ૫

પદ ૪૯.

નરતન ધરી સતસંગ ન જાને,	
જ્ઞાની તિનહી પશુ બદ સમ ડાને.	ટેક.
કરત ભરત પુનિ હરત જગતદૂં,	
બ્યાપક નાથ સો મનમેં ન માનેં.	જ્ઞાની. ૧
જડ તન ધનકી મમતાહંતા,	
કામ ક્રોધ છલ મદ મસ્તાને.	જ્ઞાની. ૨
બ્રાંતિ લીયે કહે ઈશ અનીશહીં,	
કામ શાસ્ત્ર કહી ભક્તિ બખાને.	જ્ઞાની. ૩
કૃષ્ણ બચનસેં બિમુખ બની પુનિ.	
પંથ પ્રયોગમેં રહે લલચાને.	જ્ઞાની. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્મ સુની ભાગત.	
કાયર જ્યૈં સુમશેર ડરાને.	જ્ઞાની. ૫

પદ ૫૦.

નિજ ઘટમેં પ્રભુ શાસ્ત્ર બતાવે,	
કાહેકું ઘર ઘર હુંદન ધાવે.	ટેક.
મન બુદ્ધિ પર આપ બિરાજત,	
અલગ રહિ સખ જગકું ખેલાવે.	કાહેકું. ૧
ઔર રાહકી શ્રતિ નાં બોલત,	
વિષયકી વૃત્તિસેં ઉભટીકેં પાવે.	કાહેકું. ૨
નેનસેં કબહુ ન ચેતન દેખહુ,	
હગકી કહાની તોય બહોરાવે.	કાહેકું. ૩
હેચ હવચ્કી લાલચમેં ચઠ,	
આયુષ અકલકું નિજ તું ગમાવે.	કાહેકું. ૪
સમિચદાનંદ પ્રદા બિનુ બિશ્વમેં,	
કાલકે કેહસેં કોઉ ન છુડાવે.	કાહેકું. ૫

પદ ૫૧.

ચેત ચેત જગ મતિ ન કામકી,	
વૃત્તિ વિષયકી ન એક દામકી.	ટેક.
પાંચ ભૂતમય સખકી આકૃતિ,	
દેખિ બિચારહુ સકલ ધામકી.	વૃત્ત. ૧
સૂક્ષ્મ શરીર સકલ દેવનકા,	
તિનહિ ન દેખહિ ચક્ષુ ચામકી.	વૃત્તિ. ૨
શુદ્ધ સત્વકી સાત્વિક જન લહે,	
મૂર્તિ અજબ તિહુ દેવ શામકી.	વૃત્તિ. ૩

સ્થૂલ વ સૂક્ષ્મસેં આવાગમન રહે,	
સત્વકી વૃત્તિ હે ધિર મુકામકી.	વૃત્તિ. ૪
સંગ ધાતુ લહી ઈશ બતાવત,	
જાકી મૂઠ ઠગ મતિ હરામકી.	વૃત્તિ. ૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ મય વૃત્તિસેં,	
રહત સો મૂર્તિ અપાર ધામકી.	વૃત્તિ. ૬

૫૬ ૫૨.

બૂઝત હમ ગિરિધર ગોપાલકી,	
માને નહી કોઈ ઓર કાલકી.	ટેક.
જ્ઞાની સકલ હરી રૂપ બિરાજત,	
વે તો બની દેહ જન્મત પાલકી.	માને. ૧
સો કહે પર સ્વરૂપ જો ન જાનત,	
સો કહા જાને હમારે હાલકી.	માને. ૨
જેસી દેહ ધરે વેસેહી હમકું,	
ઠાનતહે મતિ મૂઠ બાલકી.	માને. ૩
સકલ ભૂતમેં હમ સબ વ્યાપક,	
સોહોબત નહી કોઈ દેશ કાલકી.	માને. ૪
એસેહી હમકું જો લહે સો લહે,	
સંગ લહે સો તો કછુ ન માલકી.	માને. ૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ ઉપદેશકી,	
બોલી બનીહે કનૈયે લાલકી.	માને. ૬

પદ ૫૩-રાગ હોરી.

સખ સંત કહતહે પુકારી, ન માનત કેસી ચા બુદ્ધિ તિહારી ટેક.
 ઇશ સકલ જગ આપ બનાવત, બાનત સખકી સારી;
 બિન મેહેનત અરૂ મદદ ખેલાવે, આલમ ગતિ અતિ ન્યારી. ન. ૧
 સખકો યાદ હિસાબ હમેશહે, પરકી ન દક્તરદારી;
 દેત સખ આર જબ ન કોઇકી, વાકું શરાકત યારી. ન માનત. ૨
 વિનયુ શિવાદિક જનકે હુકમ બિન, પેચ ન સકત સમારી;
 તિનસેં વિમુખ પુરૂષકી કહા ગતિ, હોવેગી દેખ વિચારી. ન. ૩
 આપ મિટહી સોઈ ઉનકું ચિનહી, ન લહત સાહુકારી;
 બને બિન કેસેં પ્રતિમા બનાયકે, ખેડત બનિ ગુરૂ ભારી ન. ૪
 હેચ વિષય મુખ ભોગકે લીને, ખોવત જાંઠગી ખ્યારી;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ ભજ ચેતિકે, છાંડ હુંકંદ ખુમારી. ન માનત. ૫

પદ ૫૪.

દેખો અંધકી બુદ્ધિ અંધેરી, રહે નિત્ય કોધ વ કામમેં ઘેરી. ટેક.
 ભોમ ન સુનહીં ન ખોલહી તિનપેં, અરજ કરે ફેરી ફેરી;
 સાક્ષી નાથ જો સખકી લહતહે, તાહિ ન દેખત હેરી. રહે નિત્ય. ૧
 બેદ સકલ ફલ દાયક જગમેં, વાકી સુને નહી ટેરી;
 ઢાંગિકી સુનત કહાની ઇમાનસેં, ધર્મ ભુલાવનકેરી રહે નિત્ય. ૨
 જા ઘટમેં પ્રભુ અખંડ રહે તાકું, પામર દેખત હેરી;
 ખેલ લીયે લહી ભાંડહી કૃષ્ણ જી, પૂજકે ઘેરી જગેરી. રહે. ૩
 જગત ગુરૂમેં ન ઇશતા ખૂઝહી, દોલત બીચ લહેરી;
 સુનત ન શ્રવન વેદાંત ભુપાલકી, નોખત આર નહેરી. રહે. ૪

પાયકે નરતન પશુ સમ રહેનાં, હેફે તેહિ બહોતેરી;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદા ઉપદેશકી, મનમે' નાંહી ધરેરી. રહે નિત્ય. ૫

પદ ૫૫.

એસા નર તોફૂં હરીને બનાયો, કામબશ બિમુખ ફિરત બહોરાયો ટેક.
સાક્ષી સકલ ઘટ નાથ બિરાજહીં, તાફૂં ન દૂંઢન ધાયો;
મૂરખ રંજન ઘાટ બનાયકે, પંથ ચલાયે કુલાયો. કામવશ. ૧
નિજ સ્વરૂપ પ્રતિમામે' જગતમે', કોઈ સુન્યો નહિ પાયો;
આપ શૂદ્ર બનિ સબકૂં બિગાડે, પૂર્વ તંત્રહુ ગમાયો કામ. ૨
કલિયુગરૂપ આપ બનિ બેઠો, વેદકૂં ચહત કુબાયો;
લોગ સદોષ ચપલ જીવન લીયે, મહા અપરાધ કમાયો. કામ. ૩
ભૌમકૂં ઇન્દ્રિય અકલ ખરકી લહે, કૃષ્ણ જી શ્રીમુખ ગાયા;
તેસેંહી બનિ પુની વેસેંહી લોગકૂં, કરિકે ચામ પૂજયો. કામ. ૪
શંકર શરન બિના કોન ખૂઝહીં, ઉપનીષદ જ્યોં બતાયો;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદા સોઈ ઉલટીકે, નાહક દેહ બહાયો. કામ. ૫

પદ ૫૬-રાગ કાફી હોરી.

બોલી પદ પંડિત બનિ આયો, આયોરી;
અમીત અભિમાન બહાયો. બોલી. ટેક.
કામ ક્રોધ જીતનકી બિધા, ખૂઝત કામ બહાયો;
ધનકે કારન કરત ખુશામત, નર સૂકરપેં ધાયો,
શામકો નામ લખયો. બોલી પદ. ૧
નારીકો તન ચૌવન દેખત, મરકટ જ્યોં બોહોરાયો:

નેનનિ જરે નાચત કૂદત, બોધ બચન બિસરાયો,
કરત ઉનકો મન ભાયો. બોલી પદ. ૨

લોગ મિલાય વ્યાસ બનિ બેઠો, મૂછહી તાબ ચઢાયો;
સબહી રિઝાયકેં ધામધુમસેં, પુનિ તેસોઈ ઘર આયો,
નેક નહી મન સમુઝાયો. બોલી પદ. ૩

ત્યાગીકો નામ સુનત મુખ મોડત, હોડત જહાં લલચાયો;
નાથ સ્વરૂપ ન આવત ઉરમેં, હામ ચામ લપટાયો,
જેસો બગધ્યાન લગાયો. બોલી પદ. ૪

બેઠબચન બિચાર કરી મનમેં, સદગુરૂ ચરણ ન આયો;
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ બિન જાનેં, સમજ બૂઝ લટકાયો,
કાલકે પાશ બંધાયો. બોલી પદ. ૫

પદ ૫૭-હોરી.

નાથકી નહિ માનત બાની. બાની.

સુનત સબ કૂડ કહાની. નાથકી. ટેક.

કામ, ક્રોધ, અરૂ, લોભ લબાડી, કરત ફિરત મન માની;
જોબન જાત દેર નહિ લાગત, જ્યૈં મોતીકો પાની,
દેર નહિ રહત નિશાની. નાથકી. ૧

માટીકા દેવ માટીકા પુજારી, પૂજન કૂલ વ પાની;
આસન બાસન બબ બનાઈકે, જૂઠ બન્યો બડ જાની,
અકલ તેરી જોક મિલાની. નાથકી. ૨

ચાંદ લોક સબ કાલ ચમેનાં, બાંચત પ્રગટ પુરાની,
ચંદત સુનત કેતેઈ દિન બીતે, તો પુનિ નેક ન માની,
એસી દહ લાલચ ઠાની. નાથકી. ૩

સદગુરૂ હરીકા રૂપ જગતમેં, ઉનકી સેવા ન જાની;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન જાને, આજે દુઃખકી ખાની.

ચેત નર મૂઢ ગુમાની,

નાથકી. ૪

પદ ૫૮.

જાને બિન નર આપ ભુલાયો. ભુલાયો.

ફીરત જ્યૈં બેલ ખગાયો.

જાને. ટેક.

જેસે મૃગજલ દેખ કોઈ નર, બિન સમુજે લક્ષ્યાયો;

હોડત હોડત પાંઉં થકે પુની, બુંદ હાથ નહિ આયો.

ફેર દિલમેં પછતાયો.

જાને. ૧

જેસે તોતા ખ્યાલ કરતહી, લકડી ફીરત ઉલટાયો;

પાંઉં ન છોડત લયકે લીને, આપહી આપ બંધાયો.

પુરૂષને આન જુડાયો.

જાને. ૨

તેસે નિજ સ્વરૂપસેં ઉલટી, વિષય વૃત્તિપર ધાયો;

ચાર ખાણુમેં ભટકત ભટકત, અજહુ પેટ ન ભરાયો;

પંથકો પાર ન આયો.

જાને. ૩

તો પુનિ સદગુરૂ શરણુ ન આવત, નહિ કછુ મન શરમાયો;

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મસેં ભડકત, જ્યૈં હેવાન હરાયો.

ફેર ઘર અપુને ન આયો.

જાને. ૪

પદ ૫૯—હોરી.

બ્રહ્મ લહે બિન જનમ ગમાયો. ગમાયો.

ભજનકો કાલ ન પાયો.

બ્રહ્મ. ટેક.

ઉત્તમ કુલ ગુલાબસી સૂરત, ઝોરત ખૂબ બિહાયો;

- ધન, યૌવન પરિવાર આખરૂં, પાય ફિરત બહોરાયો.
જેસો ગજ મદમે' છકાયો. પ્રહ્લ લહે. ૧
- સખ જગ વ્યાપક નાથ નિરંજન, અંજન પાય ન પાયો;
કામ ભોગ દેવનપે' યાચત, નાચત બિનહી નચાયો.
આપકો તોલ બહાયો. પ્રહ્લ લહે. ૨
- જ્યૈં પાયો પુની યાચત સો સખ, કાલ ચખેનાં બનાયો;
માલ બિરાનાં બુઝકે અપુનાં, નાહક મોહ લગાયો.
એસે સુખ કોઈ ન પાયો. પ્રહ્લ લહે. ૩
- કામ કલપના તજ ભજ નિજ પદ, જ્યૈં ચાહત મન ભાયો;
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ બિન કોઈ, નાહિ ન સકત બચાયો.
એસો શ્રુતિ સ્મૃતિમે' ગાયો. પ્રહ્લ લહે. ૪

પદ ૬૦—હોરી.

- બૂઝે બિનાં બને સંન્યાસી. સંન્યાસી.
મતી જડ સંગકા ખ્યાસી. બૂઝે બિના. ટેક.
- બિન જૈરાગ વિવેક સંપત્તિ, ક્યા ગંગા અરૂ કાશી;
કોઈ મુમુક્ષુ હોત ન જ્યો કદી, હોય બડા બનવાસી.
દેખો સખ શાસ્ત્ર તપાસી. બૂઝે બિનાં. ૧
- પીછે શ્રવનાદિક કરિ સાધન; હોવત પ્રહ્લ બિલાસી;
બિન સાધનકા બેષ બનાવત, કરત દેવ સખ હાંસી.
બની ક્યા સુરત ખાસી. બૂઝે. ૨
- ધ્યાન ધારના ખાન પાનકી, નિંદ સમાધિ ખુલાસી;
ઝોરહીં દેખીકે' પ્રહ્લ વારતા, બોલત દોય ટપાસી.

નહીં ઉર અંતર બાસી.

ખૂંજે. ૩

મન દિન રેન વિષયમેં ડાલત, જેસે સાપકી માસી;

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નહીં ચિન્હત, મિટત ન કામ ખવાસી;

ન છૂટત કાલકી ફાંસી.

ખૂંજે. ૪

પદ ૬૧.

હરીને મુનીમ બનાયા, પાયા મનુજ શરીર દુકાન. ટેક.

હુકમ બડા શિર તેરેઇ ઉપર, બાંચત નાહીં બેલાન;

બાંચત તો મુની સમુજત નાંહી, નેક નહીં ઉર આન. હરીને. ૧

બખી કરન દુકાન સમારત, નાંહી ખરચ અનુમાન;

સોઢા કરત ન કૌણી ભરકા, પેટ ભરનકા ભાન. હરીને. ૨

શેઠકે નામ કરજ ઘર ઘરકા, કરત ફિરત બેસાન;

ખોવત સબ રંડી બાજમેં, કોઇકી સુનત ન કાન. હરીને. ૩

ચોરી કિયેસેં કોન કાયદા, ફિર નહીં પાવહુ માન;

કીટ પતંગમેં કરત મજૂરી, નિકલ બચગે પ્રાન. હરીને. ૪

અંતરબાની લહત તન મનકી, તહાં નહીં ચલત શુમાન;

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ફિર તેરી, કબુ ન સુનેગા કાન. હરીને. ૫

પદ ૬૨.

ભયે ધર્મ ઠગોરે અપાર, કલીમેં ચેતકે રહેનાં;

ટેક.

પેહલે પરમહંસ બની બેઠે, ભવન મુક્ત ઝુઝાર;

પીછે પામર ભવ દાસ બને, એસે ચોર લખાર.

કલી. ૧

આગે શુરૂ બેઠાંત બતાયો, પીછે નિંદા પુકાર;

એસે અશ ભવકું અંધ મીઠી, કહત કૃષ્ણ અવતાર. કલી. ૨

એસેઈ જ્યો વિષયી ઘરબારી, હોત પંથ સરદાર;
 કૃષ્ણ બચનસેં બિમુખ લાલચી, નહીં તાકો ઉદ્ધાર. કલી. ૩
 ત્યાગી બેષ બનાયકે મૂરત, પૂજત વિવિધ પ્રકાર;
 દેવકે નામ સબનપેં યાચત, વિષય ભોગ ઉપચાર. કલી. ૪
 ભૂખ લીયે બહુ બેષ બનાવત, નીચ અનેક પ્રકાર;
 ઉંચ બૂઠ કોઈ કરત ન એસા, જ્યોં જાનત વ્યાપાર. કલી. ૫
 મૂલ ખરીદ ખાલ લઈ ચેલા, કરત લોગ ઠગવાર;
 બદ્ધ ટોનાં સીખકે છૂંછાં, કરત ફિરત બિસીયાર. કલી. ૬
 જ્ઞાન કાંડકા એક ગુરૂ હે, શંકર પરમ ઉદ્ધાર;
 બકે શરણ ગયેતેં અગણિત, પામર ઉતરે પાર. કલી. ૭
 સન્નિધાનંદ પ્રદામય વૃત્તિ, રાખત બિન આધાર;
 એસે ગુરૂકે શરણ ગયેસેં ઉતરતહે ભવ પાર. કલી. ૮

પદ ૬૩—રાગ હોરી.

કોહો તુમ કાંહાં દૂંઢત લેયા, સખ ઘટમેં બેલત કનૈયારી. ટેક.
 બાહર ભીતર સખ જગ વ્યાપક, સખમેં બેલત તાયૈયારી;
 દિલકી ફૂટત ભયે દિવાને, સો ઘરઘરમેં ભટકૈયારી. કોહો. ૧
 રયામ ન શ્વેત ન પ્રીત ન લાલ ન, તેજ અતેજ તાત લેયારી;
 સખહી રંગમેં રંગ આપકા, સખકો તાત જ્ઞાત મૈયારી. કોહો. ૨
 સખ સૂરત બેસૂરત ભીતર, આવત ભવત ખસવૈયારી;
 સો ખૂઝત જ્યો સદગુરૂ સંગતિ, સેવા નિશિ દિન કરવૈયારી. કોહો. ૩
 મન બિન ધ્યાન નેન બિન દેખત, બિનહિ પાઉંકા ચલવૈયારી;
 સન્નિધાનંદ પ્રદા સોઈ પાવત, જ્યો સખ મેટિકે ભુવૈયારી. કોહો. ૪

પદ ૬૪-રેખતા.

તેરી અકલસેં બૂલકે દીદાર ગમાયા,
 દુનિયામેં બઠા બનકે ચલા ધૂલ કમાયા. તેરી. ૧

હર સંગો કાગળેકે, બુતહાકું બનાકે;
 હર જામેં શુભ રહીકા તૂફાન જમાયા. તેરી. ૨

ઇસ દોર ફના મ્યાને, કમહે હયાત તેરી;
 થક નાંન લીયે બોહોતકું, દોજખમેં પઠાયા. તેરી. ૩

નૂરી વગેરે આલમ, હીકમતસેં જિસ્કી હોવે;
 ઉસકી બલેગાહકું બુઝકે, દિલકું ન નમાયા. તેરી. ૪

જયો પાલતાહે તુજકું, ઉસકું નહીં તું માને;
 કયા હેય હવસને તુજે, દેવાના બનાયા. તેરી. ૫

જુતાહે જુરકે દમસેં, દમ યાદ ઉસ્કી નાંહી;
 હેફત માદરતકું જો જમ, ધર ન ચલાયા. તેરી. ૬

દિદાર જિસકા બ્રહ્મા, શિવ વિષ્ણુ ન પાવે;
 સો કહાંસે લ્યાકે, એહેમક, તેં ઘરમેં બિઠાયા. તેરી. ૭

તોખા તું કરતો બંદે કું સકતાહે બચાના;
 તકસીરસેં સમિચદાનંદ બ્રહ્મકા સાયા. તેરી. ૮

પદ ૬૫.

એબારી ખોદા હાજરો, નાજર તુંહે મેરા;
 સકતાહું અદા કરનેકું, હકમેં કબી તેરા. એબારી. ૧

હરદમમેં શુકર દમ જો, હયાતીકા દીયાહે;
 ઉસકા સો અદા હો ન સકે, નીંદનેં ઘેરા. એબારી. ૨

હરદમ હરજાદિલ ખિરવદ, જહાંન જાનાહે;
 હરઅઝલ દીયા હવસૂને વસ, જોરસેં દેરા. એખારી. ૩
 રહે ખરન કોઈ એસા જો, મકદસસેં મિલાવે;
 બનૂરાહમેં બુલાતાહે, ગફલતકા અધેરા. એખારી. ૩
 બુજતો બેઓશિજદે બિકુનદ, બંદેચે ચારે;
 ચક માફકા સુખન તેરા દિલ, કરતાહે હેરા. એખારી. ૫
 નામતહે જુરમ્ બખશો ખતા, પોશવ રહેમાન;
 ઉસકે લીયે રખ બંદે, આજજકું તું નેરા. એખારી ૬
 તુંઈ મુરશદો માલકહે મેરા, અબતો કરંગા;
 હરરોજમેં સન્નિયદાનંદ, પ્રદાકું દેરા, એખારી. ૮

પદ ૬૬.

એકાદરે મુતલક તુઈ, દાદાર જહાની;
 દાની તો હમેરા વતુરાનીજતો દાની. એકાદ. ૧
 આલમ હમે નાખૂદ, જ તો ખૂદનુંમાયદ;
 હર મુર દેરા તો મેકુની, છ રૂહ વફાની. એકાદ. ૨
 ચક જરેં જર હેમત બિકુની, બંદે હજૂરી;
 અજ જરેં કમતર શવહાં, રાકે તોરાની. એકાદ. ૩
 દિલહા હમે બેહુકમત વાનહન ખયાલે;
 જિંદે શુદે અજ હુકમ કુનદ, કારર રવાની. એકાદ. ૪
 હર અજમને સુલસેન તુરાગમ વ મશક્કત;
 પાક જહમેં વાસી, અગરચે હરહ મેમાની. એકાદ. ૫
 બેસૂર તો બેહદ તુઈ, ઈબંદે ચુરસદ વાસદ;

વાસલ સવમ્ વતો મગર, જરહેમરસાની. એકાદ. ૬
એકરદી બસા કામલો, પેગંબરો વાસલ;
દાની સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ, બંદે રહાની. એકાદ. ૭

પદ ૬૭-રાગ જંગલો.

માયાકા ગુમાની વે ગબડૂ ચાર, મસ્તીકું કયા કરનાં જી વે. ટેક.
જેખન ચમન ફૂલ, ચંદ ઘડી ઇસ્કા મૂલ;
દુનિયાં દેખત ધૂલ, બનીકે ગુજરનાં જી વે. માયા. ૧
ઉમર ગમાઈ જોડી, ધન બાકી રહિ થોડી;
નજર ન દૂર દોડી, સંગ કાંઠાં ભરનાં જી વે. માયા. ૨
પ્રભુકી પેહેચાન આવે, સંગતાસેં સુખ પાવે;
મત ભૂલીકેં ગમાવે, સાંઈકા સમરનાં જી વે. માયા. ૩
ગુરૂકે શરન જાએ, ચિત્તમેં સમઝ લ્યાયે;
બાકીકી તું લે બચાએ, સીખ્ય મૃત્યુ તરનાં જી વે. માયા. ૪
છાંડિદે સકામ શ્રમ, કર તું વિદ્યામેં શ્રમ;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ, પાયસેં ઉગરનાં જી વે. માયા. ૫

પદ ૬૮-રાગ ખુમાચ તિલાના.

નિપટ નીરંજન નાથ ન જાને,
મનકલ્પિત બહુ ઘાટહીં ઠાને;
સખ મિલિ માનત બોહોત સયાને. નિપટ. ટેક.
લેત તાન મિલ્લી તનનનનનનન,
લોક રીઝાવન નચત દીવાને. નિપટ. ૧

ત્યાગી બનકે પખાજ બબલવત,	
કીડકીડઝાં કીડકીડઝાંમેં મસ્તાને.	નિપટ. ૨
ખાન પાન રસ લોગમેં રાતે,	
ધિક્તાં ધિક્તાં તેહી મૃદંગ બખાને.	નિપટ. ૩
આપ બબલવત આપ ન બનત,	
જેહિ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નેરાને.	નિપટ. ૪

પદ ૬૬.

ગોપી જન નાયકા બનાવે પુરુષોત્તમહિં જર કહી ગાવે,	
ગાન તાન કરી લોક રીઝાવે.	ગોપી ટેક.
પરમહંસકો ખેષ બનાયકે,	
તુમ્ દરદાની તુમ્ દરદાની તાન મીલાવે.	ગોપી. ૧
મેંડક જુમી અજ્ઞાનકે કીચમેં,	
છુમ છનનનનન ઘુઘરૂ બબલવે.	ગોપી. ૨
વ્યાપક નાયકી બાત ન ખુઝહી;	
કિડ કિડ તામ કિડ કિડ કિડ તાલ ચલાવે.	ગોપી. ૩
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મસેં વિમુખ સો,	
કૃષ્ણકી ભાંડ લવાઈ મચાવે.	ગોપી. ૪

પદ ૭૦.

ભલ કટ્ટીયુગમેં ભાંડ લવૈયા, પરમહંસ બની બેઠત લૈયા;	
કુત્છીત નરકૂં કહત કનૈયા.	ભલ. ટેક.
બ્રહ્મવિદ્યાકી બાત ન બનત,	
જુમ જનનન હુમ ઇનનન બજૈયા.	ભલ. ૧

તોતે ભુમિ પહો કાગકીનાંધ,	
કીવી કીવી કીવી કીવી કીવી કી કરેયા.	ભલ. ૨
દૂના કંઠી ગલેમહું ડારિકે,	
પામર નરકે ધનહી હરેયા.	ભલ. ૩
મૃગ જિમી રાગ રસિક જન આગેં,	
નાહર દાની તુમ દર દાની તુમ દર દર ગવેયા.	ભલ. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રહસેં ઉલટીકેં,	
થનગન થનગન નાચ નચેયા.	ભલ કલી. ૫

પદ ૭૧-રાગ કાફી હે:રી.

તોફૂં લાજ ન આધરે ખેલેયા, પ્યારી બાજ મનોજકી લેયા. ટેક
 શ્વાનખકાદિમેં ફિરત સદા, દુઃખ બિનહિ સુમાર ઉઠેયા. તોફૂં ૧
 યા તનબી પશુકે સમજેં ચહી, ગુરૂ બીન કો ન ખચેયા;
 બેગી શરણુ ગ્રહી વ્યાપક સાંધ, બન્ય મન લ્યાયે ભજેયા. તોફૂં. ૨
 દેખ્ય જરત દિનરેન દિવાને, લવલવકે ભટકેયા;
 ચેત બેગાનેકી દેખ્ય બલા, તેરો બન હીન કાલ ચબેયા. તોફૂં ૩
 પ્રીતિ અખંડ પ્રભૂ સંગ જયેરી, ત્યાગહુ કામ ઠગેયા;
 શાંતિ હમાદિક સાધનસેં, બન્યહો ચિદ ભેદ મિટૈયા. તોફૂં. ૪
 સાક્ષી રહી જગદીશ બિચારી, સૂરત સખહી નચેયા;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહસમય બાશી, યા જગ બીચ બસેયા. તોફૂં. ૫

પદ ૭૨.

તું તો ભજહો નાથ એક રંગી, મત બન્ય હો બેગાનેકો સંગી. ટેક.
 બ્યાકે લીયે દુઃખ નાંહી કદા, નટિ બાયે સદા મતિ જંગી. તું તો. ૧

ઊઠત બેઠત સાંઈ સંભારહુ, બની દિન રેન ઉમંગી;
 પ્રેમ મમ ઉર લમ લગાયકે, જીતહુ કામ અભંગી. તું તો. ૨
 દઢ વૈરાગ વિવેકસેં ખૂઝહુ, વ્યાપક ઇશ અનંગી;
 શમ હમ આદિક સાધનસેં, હત હુતિહુ ભેદ ભુજંગી. તું તો. ૩
 આપા મેટીકે ઇશહી ભેટહુ, બેઠહુ જડસેં અસંગી;
 દ્વષ મિટાયકે ચિદ ધનનાથમેં, શીખહુ દીપ પતંગી. તું તો. ૪
 કામ જરૂરી અકામ બની કરી, રહહુ સદા ઉછરંગી;
 સમ્યક્દાનંદ પ્રહ્લ મય જીવન, પાયકે તજ દિલ તંગી. તું તો. ૫

પદ ૭૩.

કાંહાં અકલ ગમાઈરે ખેલારી, બાજી કામકી લાગત ખ્યારી. ટેક.
 કામસેં હોવત નેન શ્રવનમેં, વૃત્તિ વિષયકી જ્યારી. કાંહાં. ૧
 તાતેં દુપાદિક બહુ રંગકે, હુંઠત જિંદગી સારી;
 ચેતનતાઈ અચેતન પીછે, ભટકત મારી મારી. કાંહાં. ૨
 માયાકો ઠાઠ સમે જડ બતી, દેખહુ મનમેં બીચારી;
 તું તોફૂં ન સંભારત નર પશુ, કહા ગતી પીછે હોનારી. કાંહાં. ૩
 ચેતચેત આચાર્ય શરણુ ગ્રહી, જડ મતી ઠારહુ વારી;
 વૃત્તિ અખંડ અલૌકિક કરહુ, ચિદધન નાથ બિચારી. કાંહાં- ૪
 કામમહાદિક ચૈરકી સંગતિ, છાંડી રખહુ હોશીચારી;
 સમ્યક્દાનંદ પ્રહ્લમય હોયકે, બાકીકી ઉમર બચારી. કાંહાં. ૫

પદ ૭૪.

તોફૂં સમજ ન આઈરે ખેલારી,
 ખાલી ઉમર ગમાવત ખ્યારી.

ટેક.

પાંચડીં ભૂતકા ઠાઠ સખે કોઈ,
વસ્તુ ન ઉનસેં ન્યારી.

તોફું સમજ. ૧

તાતે રંગ રંગકી સૂરત,
થાવર જંગમ સારી;
તાહિફું દ્રેખ્ય પ્રિયે કહી ધાવત,
લાલચ દામ ફસારી.

તોફું સમજ. ૨

વિષય શરીર કરમ મન બુદ્ધિ,
સખ જડ રૂપ વિકારી;
તું અવિકારી અરૂપી ચેતન,
ખેડહું આપ બિચારી.

તોફું સમજ. ૩

તેરી સંગતિસેં સખ જીતે,
ભાસત જડ વ્યભિચારી;
તો બિન સખડીં અચેતન તું તો,
વ્યાપક ચિદ્ અવિકારી.

તોફું સમજ. ૪

સદગુરૂસેં લહી આપ બિચારી,
છાંડહું જડકી ચારી;
એક રંગ સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મફું,
લેટહું મમતા મારી.

તોફું સમજ. ૫

પદ ૭૫.

હેખો હેખો બિચારીકે લેયા, તુમ કોનકે બનત પૂજૈયા. ટેક.
પૂજન ચોગ્ય સોઈ પ્રભુ રાજત, જ્યો સખ જગ કરવૈયા. હેખો. ૧
જૂ જલ તેજ અનિલ નસ રવિ શશિ, તારાગન ફિરવૈયા;
અષ્ટ વસુફું આઈ બનાવત, એસોહો અજબ ખેલૈયા. હેખો. ૨

બારે માસ એકાદશ રૂંદ્રે, ઇંદ્રકું ઓઈ થપૈયા;
 તેતીસ કોટિ પ્રજાપતિ મીલકેં, ચૌદ લોક બસવૈયા. દેખો. ૩
 સખ કોઈ ઉનકું પૂજત પાવત, ઇછિત લોગ મગૈયા;
 સખમેં વ્યાપક સખકી જાને, કબહુ ન કોઈસેં લગૈયા. દેખો. ૪
 એસો પતિ તજિ પ્રતિમાપેં કાહા, માંગત લીખ મગૈયા;
 મત સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લહિં ભૂલિકેં, બન્ય હો લવ લટકૈયા. દેખો. ૫

પદ ૭૬.

સાચી વાની નેક ન માને લૈયા,
 તેરો કેહિ બિધિ કાજ સરેગો. ટેક.
 જડ ચૈતનકો ભેદ લહે બિન,
 નાહક લટક મરેંગો. સાચી. ૧
 ઘર જર આદિ સખેં જડ કોઈ; હમરાહી ન કરેગો;
 પાપ જમાયકે જમકી આગમેં, આપે તુંઈ જરેગો. સાચી. ૨
 લિંગ લિયે બહુ આવન જાવન, ફંદસે ના ઉભરેગો;
 તિનસેં લિન્ન બિચારત તૂંઈ, ચૈતન શુદ્ધ ઠરેગો. સાચી. ૩
 જ્યોંલોં નાંહિ બિચારત તોંલોં, કામ ક્રોધ પકરેગો.
 દરદ દિલિસેં દિવાનેકી નાંઈ; ઘર ઘર શિશ ધરેગો. સાચી. ૪
 સમઝી સત્ય ઇશકી બાની, શુરૂકે પાય પરેગો;
 લજત સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ હીં, દોઈ લોક સુધરેગો. સાચી. ૫

પદ ૭૭.

ઇશકી ન બિચારી, સુને કહા બુઠ લખારી. ટેક.
 વ્યાપક ચૈતન નાથ શ્રુતિ કહે, એક અલેપ ખેલારી;

સોઈ ન માનત કલ્પિત ઠાનત, કહાંસેં લગાઈ બહારી. સુને. ૧
જડ ચેતનમેં લેદ પરસ્પર. ખૂઝત ભાસત ભારી;
તાકી ઓર ન નેક નિહારત, જડકી લાર લગારી. સુને. ૨
બેગી ન ચેતત જડપેં લેટત, નરતન જૈય હું હારી;
કીટ પતંગમેં જરત મરત પુનિ,કહા. ગતિ બન્યહિ તિહારી. સુને. ૩
નિત્ય સુપુસિમેં જાવત આવત, અંધકી નાંઈ ખરારી;
સદગુરુસેં લહી ધ્યાનકી રીતિસેં, પોંહોચીકે આપ બિચારી. સુને ૪
ચેતન વૃત્તિ અખંડ મિલાયકે, જડ મતિ દેહું બીસારી;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ મય હોયકે, કામ જરૂરી ચહારી. સુને. ૫

પદ ૭૮.

આવરી મતિ તેરી, ન દેખત નાથહીં હેરી. ટેક.
મનમેં મનસી તનમેં તનસી, ઇંદ્રિમેં તેસેંઈ હેરી;
નાથ બરાબર શક્તિ લખાવત, કોઈસેં નાંહી લગેરી. ન દેખત. ૧
ભૂ જલ આદિમેં ભૂ જલ જેસી, રવિ શશિ સમ તિન મેરી;
સખમેં સખસી ભાસત તાતેં, અમિત શક્તિ શ્રુતિ કેહેરી. ન દેખત. ૨
કર્તા ક્રિયા કર્મ તિહુ લેહસેં, મૂરખ ભિન્ન લહેરી;
બિના ઉપાધિ લહત નહી કોઈ, કેસેં ઇશ બસેરી. ન દેખત. ૩
તાતેં ઘર ઘર ભટકત ડાલત, નીંદસેં નાંહિ જગેરી;
ધ્યાન યોગસેં સાધત તેરી, અજ્ઞતા દૂર ભગેરી. ન દેખત. ૪
ગુરુ બેદાંતસેં એક હરી લહિ, લેહમેં જની તું ફસેરી;
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ નહિ ચીનત, તાહિકું લોક હસેરી. ન દેખત. ૫

પદ ૭૯.

સોઈ બિન ન નાથ અશરનકો શરન,
 દેખો શ્રુતિકે વેન, વાકૂં તજિકે ફિરહુ જનિ સારે ઘરઘર. ટેક.
 જ્યોઈ અકર્તાહે જ્યો પુનિ કર્તાહે,
 બિનકે કુરખ ધુજેં સુર થર થર. સોઈ બિન. ૧
 દાતાહે ઓઈ પુનિ જ્ઞાતા બી સખકો,
 બુદ્ધિકું ખેલાવે ન્યારી ન્યારી સર સર. સોઈ બિન. ૨
 જ્યો સખ જગમેંહે સખસેં અલગમેં,
 સખકું નચાવે ન્યારે ન્યારે કર કર. સોઈ બિન. ૩
 ઓર ન દેતહે લેઈ ન સકત કોઈ,
 ખૂઝત નાહિ સો મરત ડર ડર. સોઈ બિન. ૪
 ભજહિ સો પાવહી ઓર મૂઢ મરે,
 તજ સમિચદાનંદ પ્રદ્ય જર જર. સોઈ બિન. ૫

પદ ૮૦.

જનિ તજ્યોરે સંત કોઈ હરિકો ભજન,
 જ્યાસેં બનહે બહાંન, ઘેર ઘેર ન બિસારો;
 છાંડો ખાલી બકબક. જનિ. ટેક.
 જ્યો સખમેં રહી સખકી લહતહે,
 ભૂલે ન કાહુકી પલક પલક. જનિ. ૧
 નજર ન આવહિ, ખૂબ સુહાવહી;
 ખૂઝનવારે કહત છક છક. જનિ. ૨

યાબિન હેત ન હેત કોઈ કછુ,	
સખકી સુનનકું રહત તક તક.	જનિ. ૩
ઝોરહિ ભજત ન કાજ સરત કછુ,	
કાહેકું મરત શિર પટક પટક.	જનિ. ૪
જયો સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહત સોઈ,	
તરત મરત બાકી સારે થક થક.	જનિ. ૫

પદ ૮૧-રાગ મલ્હાર.

જગતપર પતિ પાલક પ્રભુ મેરા.	ટેક.
ભનકી ઇછાસેં જલ બરખત,	
અમિત પ્રબલ ધન ઘેરા;	જગત. ૧
રવિ શશિ અનિલ અનલ જલ ભૂમિ,	
ઇછાસેં સખ ડેરા;	
કરહીં સ્વકાજ ન પલભર બૂલે,	
ફિરહી યંત્ર ભૂમી ફેરા.	જગત. ૨
ઋતુ ઋતુ ભાગ પ્રગટ ભન કીને,	
સુખ દુઃખ સાંઝ સબેરા;	
વ્યાપક આપ અખંડ અકર્તા,	
ફર નહીં નહીં મેરા.	જગત. ૩
એસેં હરિ જયો ભજત નિરંતર,	
તાકો હોત નિવેરા;	
સુખ પાવત દુઃખ સ્વપ્નેહું નાહીં,	
મિટત અખૂઝ અધેરા.	જગત. ૪

જ્યો ભૂલત સોઠ ડૂબત લવમે,
 ઘર ઘરકો બની ચેરા;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ નહીં પાવત,
 કેદીહે ચમકર કેરા.

જગત. ૫

 પદ ૮૨.

હરિ મેં તો થકીકે શરન તબ આયો.

ટેક.

સામ્ય કૃપા બરખા સમ દેખત,

જગપતિ મો મન ભાયો;

હરિ મેં તો. ૧

ઘર ઘર જડપેં ફિરત દિવાનો;

કપટિનકો ભરમાયો;

ચમકે હાથપર નકીરી બેરીયાં,

સાહક કોઈ ન ધાયો.

હરિ મેં તો. ૨

તોર દીયો મન ઓરકો માની,

બહુપેં શીશ નમાયો;

બહુ ધન દેત ન ફિરકે કીયો જબ,

સાક્ષીનેં મોયે સમુઝાયો.

હરિ મેં તો. ૩

તુમ બિન કોઈ કછુ કરી ન સકત યૌં,

શ્રુતિસેં સત્ય બતાયો;

સમઝ પરી અબ તોયે ન તજહુ,

જીવનકો ફલ પાયો.

હરિ મેં તો. ૪

આહહુ કરુણા દુષ્ટિ સવરી,

બિન પ્રહ્લાદ બચાયો;

સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ લયે પ્રેરક;
તેમોઈ ચહહુ નિભાયો.

હરિ મેં તો. ૫

પદ ૮૩.

અખ નહીં જડપેરી ધાઉં,
વિષય ઇન્દ્રિ મન બુદ્ધિકો પ્રેરક,
તણ તોફૂં કહાં બાઉં.

હરિ મેં તો. ૬

માયામય જગ બુઠીરી બાણ, સુનાડીં નિનહિ સુનાઉં;
ચેતન તુંઈ અપાર નિરંતર, પ્રેરક પાલક ગાઉં. હરિ મેં
સદ્ગુણે સખ ઘટમેં બતાયો, તેમોઈ મેં તોએ ધ્યાઉં;
પિંડ પ્રહ્લાંડકી લિન્ન ભાવના, ઉરસેં દૂર ઉડાઉં. હરિ મેં
જડકી બૂઠ પ્રશંસા ન સુનહું, કુકવિન મંગ મિટાઉં;
વિદ્યાકે ઉપજીવ્યકી બાની, જલમેં દૂર બહાઉં. હરિ મેં
તુમ બિન એર ન મન મેરી રાણુ, નાંહિ ન દૃષ્ટિ ચલાઉં
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ નહિ બાનત, તિનસેં નેન દુરાઉં. હરિ મેં.

પદ ૮૪.

તિહારે શરણુ અખ આયો, હરિ હે મેં તો.

તિહારે શરણુ અખ આયો.

ટેક.

બોહોત પુકાર કિયે બોહોતનકૂં,

ભવજલ કોઈ ન તરાયો.

હરિ હે મેં.

મેઘ મહી પિતુ માતુ ચતુરધાં,

અગ્નિમેં મોયે જરાયો.

તન છુટત પુનિ જારી અનલમેં,
ધૂમકી રાહ પઠાયો.

હરિ હે મેં. ૨

સળ દેવન મિલી સ્વારથ લીને,
યૌં બહુ મોચે ભટકાયો;
પશુવત સેવા પુની હોમાદિક,
મોપેં બોહોત કરાયો.

હરિ હે મેં. ૩

સ્ત્રી સુત જ્ઞાતિન મોચે બુલાકે,
પાતકમેં બિલગાયો;
શોભા પોરસમેં ધન બોયો,
હીન ગતિ અતિ પાયો.

હરિ હે મેં. ૪

ઇંન સળ કપટિનસેં ફિરકે તવ,
લજનમેં ચિત્ત લગાયો;
સમિયદાનંદ બ્રહ્મ તુમ મોસેં,
ચેયહુ લેહ મિટાયો.

હરિ હે મેં. ૫

પદ ૮૫.

બહુ અપરાધીરી તેરો.
કામાદિક વશ પરત હી માન્યો,
સળ જગમાંહીં અધેરો.
છિનમેં માંત્રિક બનીકે જમાયો,
લોક ઠગનકોરી ડેરો;
સુત પિત આદિક લોભ બતા કે,
ધન ધૂત્યો બહુ કેરો.

હરિ હે મેં તો ટેક.

હરિ હે. ૧

હરિ હે. ૨

- બોહોતહિ સંગ દરખતકે બંદે,
કરિ તુમસેં ચિત ફેર્યો;
બોહોતહી ભૈરવ ચક્ષ બતાયકેં,
બની કુપથીનકો પુજેરો. હરિ હે. ૩
- અફલ ધૂલકારિ દેવ બનાકે,
ફલ બેકયો બોહોતેરો;
જૂઠહી યાચન, જૂઠહી વાંચન,
તન જૂઠનકોરી ઢેરો. હરિ હે. ૪
- કાહાજી કહું કછુ ગિનત ન બન્યહો,
અમિત પાપનેરિ ચેરો;
પાહિ પાહિ અબ પાહિ દયાનિધિ,
રૂખત એંચહુ નેરો. હરિ હે. ૫
- કામાદિક રિપુ દર કરનકું,
વૈરાગાદિક પ્રેરો;
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લા અબ ગીનહુ,
નિજપદ કેરોરિ ચેરો. હરિ હે. ૬

પદ ૮૬.

- ઘટવામેં આઓ ભૈયારે, લજનછી બૃખ્યારે;
બકહુ ન ડાલે જ્યો ફિરવૈયારે. ઘટવામેં. ૧ ટેક.
- એક તો મરત જંતુ સબહી બાટમેં,
ફૂલ્યો બને મન ભટકૈયારે. ઘટવામેં. ૨
- છિનમેં મિટત વિષય નહીં કબહુ,
સોબત બનીકે ઠહેરૈયારે. ઘટવામેં. ૩

જમાં તો કરત પુંજી જગમેં ભટકકે,	
તું કાંહાં તક બસવૈયારે.	ઘટવામેં. ૪
બેગીસેં બેગાનેહુકી લાલચ તણકેં,	
બન્ય ગુરૂ પદ ભજવૈયારે.	ઘટવામેં. ૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ બિન સખ કોઈ,	
દિલસેં હો દૂર મિટૈયારે.	ઘટવામેં. ૬

પદ ૮૭.

મનવાકું એંચો ભૈયારે, હરિકો ભજન હોવે;	
ખાલી ઘટ બદ બસવૈયારે મનવાકું.	ટેક.
એક તો કરતા વૃત્તી દૂસરિ હે જાતા,	
વિષયકે પીછે ભટકૈયારે.	મનવાકું. ૧
તિનસેં બદત કામ કોધ લોભાદિ,	
હરિસેં જો વિમુખ કરૈયારે.	મનવાકું. ૨
ઇનકૌં કરન બશ બન્ય અભ્યાસી,	
દદ વૈરાગ જમૈયારે.	મનવાકું. ૩
ગુરૂકો શરણ ગહી ચેતન સમુઝીકે,	
હો નિત્ય ધ્યાન લગૈયારે.	મનવાકું. ૪
બ્યાપક સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધહીં વિચારી,	
બન્યહુ અલોહ ખેલૈયારે.	મનવાકું. ૫

પદ ૮૮.

બહિ દિશિ ઘટા ઉઠે, વાહિ દિશિ દેખો ભૈયા;
 બીનાં જગદીશ એસી કોનસેં બની આવે ખારે. બહિ. ટેક.

છિનમેં ઝરખી ભારી, અલમ ભરત સારી;
 દેખત દેખત વાહિ છિન મિટ જાવે. પ્યારે જાહિ. ૧
 ગેબસેં લે આવે પુનિ, ગેબમેં લે જાવે સોઈ;
 પવન સિપાહીકું ચાહ વેસેંહીં ચલાવે. પ્યારે જાહિ. ૨
 અભર ભરત પુની, ખાલીહું કરત ઝાડી;
 પાનીકે બિછાને પર ઓઠ જમિકું બિછાવે. પ્યારે જાહિ. ૩
 રંડિયા રોનાં પુકારી, ગાનેમેં શરમ ભારી;
 પાલક અજબ કરામાતી ક્યોં ન ગાવે. પ્યારે જાહિ. ૪
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ સન, વિનહીં મીલાયે મન;
 નરકકે દ્વારમેંસેં કોઈ નાં છોડાવે. પ્યારે જાહિ. ૫

પદ ૮૯.

પ્રભુ આનંદ ધન શીર ગાજેરે. પ્રભુ.
 જગતકે પાલમેકું, શ્રુતિ જલ ઝરખત રાજેરે. પ્રભુ. ટેક.
 બહુ વિધિ ફલ જ્યાસેં પાવત ઇમાની,
 કૃષિ જિમિ સાંચકે ઇલાજેરે. પ્રભુ. ૧
 કામના નિવારી ભારી પ્રેમસેં જો ઝીલત,
 સોઈ મુખ્ય મુમુક્ષુમેં બ્રાજેરે. પ્રભુ. ૨
 તત્વમસી પૂરમેં જો ભોલહિ કુખાવત.
 જીવત અલેદમેં સોઈ છાજેરે. પ્રભુ. ૩
 માને જો સકામ દુઃખ સોઈ મુખ જૂઝે,
 નાહિ સો દુકાલી જીમી નહિ લાજેરે. પ્રભુ. ૪
 સોઈ સચ્ચિદાનંદ અલમ પ્રકાશી,
 કૃતકે સમાન તાહિ નિવાજેરે. પ્રભુ. ૫

પદ ૯૦.

પ્રભુ બાની ઘન બરખાવેરે, પ્રભુ.

સખ જા સમાન લેયા, તાલસેં સુખુદિ પીકે અધાવેરે. પ્રભુ. ટેક.

ક્ષેત્રસેં નરમેં સખ વિદ્યા ફલ પ્રગટે,

ઉસરસેં ઉસર બઢાવેરે.

પ્રભુ. ૧

કામી કોધી બાહિ સખ, ગંદીસી જમીસે;

ગંદગી બુખારહી મચાવેરે.

પ્રભુ. ૨

તાતે દિલ રૂપ જમી બુખ સમારીકે,

ગુરૂ વચનામૃત પીલાવેરે.

પ્રભુ. ૩

કૃષિ સાધન વત સાધન શમાદિક,

કરી ધ્યાન ખેતીહી પકાવેરે.

પ્રભુ. ૪

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સમ રસ પ્રાપ્તી,

રૂપ પ્રગટ ફલ સોઈ પાવેરે;

પ્રભુ. ૫

પદ ૯૧.

ચૌદશ વટા ઉઠે જગ પતિ કૃપાકી.

ટેક.

બરખત બહુ શબ્દ ધાર, અમૃતમય વાકી;

સજ્જન સમ બાગ ખીલત, કરત પાન છાકી.

ચૌદશ. ૧

જ્ઞાનીન દરીઆવ ભરે, ઉઠત મોજ તાકી;

કામ કોધાદિક પેહલ સખ, દેખી રહત થાકી.

ચૌદશ. ૨

ચતિયન માહાતાલ ભરે, ફટત નેહરે બાકી;

કુપશીન લધુ ગાઠનકી, રહત જડ ન બાકી.

ચૌદશ. ૩

સત સંગી બુલબુલ બપૈયા, મોરનકી આવાળ;
સુનત શોભા ધનસેં લાગત, ઝીંગર ઘુઘુ સમાળ. ચૌદશ. ૪
ગરજત મહા વાક્ય ભેદ, કાલહી પટાકી;
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિરાજત, ઝોર ખાક પાકી. ચૌદશ. ૫

પદ ૯૨—રાગ જેજેવંતિ.

હરિકે સમાન સોઈ હરિજન રાજહીરી.	ટેક.
બરે જીન અઘ ઝોઘ, પ્રગટાયે પુણ્ય અમોઘ;	
સગુણકો લક્ષિત યોગ, કીને ભલ જાજહીરી.	હરિ. ૧
શ્રુતિકે પ્રમાન જીન, તિહુ લોક ત્યાગ કીને;	
એક બ્રહ્મ ઉર ચિન્હે, છાંડે સખ કાજહીરી.	હરિ. ૨
દશ વિધિ હિંસા પુની, વસુધા મૈથુન ત્યાગે;	
શમદમ તોષ પાગે, ધ્યાન લીન છાજહીરી.	હરિ. ૩
ચૈતનમય વૃત્તિ કાને, એકહી અલેદ માને;	
એકહી સુનાવે કાને, સકલ સમાજહીરી.	હરિ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મરૂપ, સોઈ મુક્તહે અનુપ;	
એસે બોલે બેદ ભૂપ, મેઘ જીમિ ગાજહિંરિ.	હરિ. ૫

પદ ૯૩—રાગ ખુમાયચી.

બેઠકી અલૌકિક વાની તું તો કહા જાને.	ટેક.
મન બુદ્ધિ આદિ સબેં જાનત ઉનસેં,	
જ્ઞાતાકો સ્વરૂપ સો તો ક્યોંકર પ્રમાને.	બેઠકી. ૧

જ્ઞાનકી નજર પાવે જોઈ સદ્ગુરુસેં,	
ચિદ્ધ ધન વ્યાપક સો નાથહીં બખાને.	બેદકી. ૨
વિના દષ્ટિ પાવે બુદ્ધિ જોરસેં જ્યો ધાવત,	
સોઈ સંગ રંગ દેખી બનત દિવાને.	બેદકી. ૩
બુદ્ધિ લપટાની જ્યોલોં જ્યાકી ઘર જરમેં,	
તોલોં સો દિવાને સંગ નાઈ બહોરાને.	બેદકી. ૪
બુઝે જો સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ સોઈ શ્રુતિલિ,	
બુઝે ન તો સમ જડ મતિ લલચાને.	બેદકી. ૬

પદ ૬૪.

ઇશકે બસીલે વીના ચોર નાં બચાવે.	ટેક.
જો જગમેં રહી જગકી જાને,	
માયાકે ઇશારે સખ જગહી નચાવે.	ઇશકે. ૧
કરત ભરત પુની હરત સકલકું,	
અમીત તેજ બલ ઠાઠહીં મગાવે.	ઇશકે. ૨
સોઈ સ્વતંત્ર ન કોઈ પ્રહ્લાદિક,	
ઉનકે હુકમ સખ બોજહિ ઉઠાવે.	ઇશકે. ૩
જ્યો પાવે સોઈ ઉનસેં પાવે,	
હગ મિલી તોકું જડપેં લલચાવે.	ઇશકે. ૪
સો સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લાદિ વિસારી,	
નાહક ઘર ઘર ધૂમહિ મગાવે.	ઇશકે. ૫

પદ ૯૫.

ઇશહિ લજત સોઈ સખ ફલ પાવે.	ઇશ. ટેક.
વાપિ કૂપ બને બોહોતેરે,	
ધન બિન પુરણ ન સુખ ઉપજાવે.	ઇશહી. ૧
દીપ પ્રકાશ કાંઠાંતક પોંહોંચત,	
રવિ પ્રગટત સખ તમહી મિટાવે.	ઇશહી. ૨
ત્યોં વ્યાપક પ્રભુ સખહી બનાકે,	
કૃત સમ ફલ શુભાશુભહિ દિલાવે.	ઇશહી. ૩
ઉનકે બશહે સખ એક દેશી,	
પરબશ જગતકું ક્યોંકર નીલાવે.	ઇશહી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ નિજ જનકું,	
જ્યો ચાહત સોઈ તુરત મિલાવે.	ઇશહી. ૫

પદ ૯૬.

જગપતિ તજ કાંઠાં ફિરત દિવાને.	ટેક.
ઇશ હુકમસેં આખર હમકું,	
કિસિકું ન કોઈ કબી સકત જીવાને,	જગપતિ. ૧
બોહોતહી પશુ તન હેત સોઈ તાંઠાં,	
કોઈ દેવ ઉનહીં ન આવત બચાને.	જગપતિ. ૨
સખ કોઈ આપ પ્રભુ સન ચાચત,	
બૂખનસેં ભીખત કાહે લલચાને.	જગપતિ. ૩
પ્રગટ કહે શ્રુતિ ઇશહી તજકે,	
યજન લજન હમ કિનકોરિઠાને.	જગપતિ. ૪

અહીં ઉપદેશ લજહુ ચિદ બ્યાપક,	
ચહહુ જ્યો નકરસેં નિજહિ બચાને.	જગપતિ. ૫
ખિન સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞહિં બને;	
અકડ ચલત બહુ ખાકમેં મિલાને.	જગપતિ. ૬

પદ ૯૭.

સખ ઘટ ચિદ ધન જગપતિ રાજે.	ટેક.
ઉનસેં શ્રવન સુને શ્રવન ન બનેં,	
ઉનહી અશબ્દ જ્યો આનંદ ધન બાજે,	સખ ઘટ. ૧
તેસેં સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધકી આહક,	
ત્વક ચક્ષુ જિન્હા ઘ્રાણુ ઉનસેંઈ છાજે.	સખ ઘટ. ૨
મન બુદ્ધિ આદિ કોઈ ઉસકું ન પોંહોંચત,	
જિનસે ફિરત નિજ કામકે ધલાજે.	સખ ઘટ. ૩
અલગ રહત પુની સખહી ખિલાવત,	
સોઈ અબાદિક દેવન શિર ગાજે.	સખ ઘટ. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞ સોઈ બનત,	
ભુજીકેં અખંડ ખંડ મતિસેં જ્યો લાજે,	સખ ઘટ. ૫

પદ ૯૮.

પ્રગટ બુદ્ધાઈ જડ ચેતનકી લેયા.	ટેક.
ચેનન તો જ્ઞાનીહે અબન અચેતન,	
પૃથિવી જલાદિ સખે સમહી થપૈયા.	પ્રગટ. ૧
મન ચક્ષુ આદિ તન પુનિ જડ બનત,	

પૃથિવ્યાદિ ભૂતકે વિકારસેં બનૈયા.	પ્રગટ. ૨
બુદ્ધિ અહંકાર લાસે ચેતનસેં જીતે,	
અનલ લોહાદિ વત શ્રુતિ સુનવૈયા.	પ્રગટ. ૩
તામેં બિનસમજ અપનપો માની,	
બાદી સખ બની રહે ભવ લટકૈયા.	પ્રગટ. ૪
જાહર અચેતનપે લેટત સો નર,	
જડસેં જ્યો કમતર ચિદહિ લખૈયા.	પ્રગટ. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ પર અહંકૃતિસેં,	
વ્યાપક લહત બિન લેહ જ્યો ખિલૈયા.	પ્રગટ. ૬

પદ ૯૯.

ચિદ્ધન પતિ કેસે પર ઘેર પાવે.	ટેક.
શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસ ગંધ બિના કછુ,	
જ્ઞાનકે કરન તોડું કળી ન લખાવે.	ચિદ્ધન. ૧
કાજકે કરન સખ ભૌતિક બનાવત,	
ઢોઇડું મદદ મનૌદિક પોંહોંચાવે.	ચિદ્ધન. ૨
નહિ શબ્દાદિ સમ ચિદ અતિ વ્યાપક,	
મનાદિ પ્રકાશક સો અલખ કહાવે.	ચિદ્ધન. ૩
રૂપાદિ સમાન નહીં, ચેતન કબહુ;	
નાહક લટક કાહે, શીશહી પકાવે.	ચિદ્ધન. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઈ પાવત,	
સદગુરુ શરણુ જ્યોં મનહી નમાવે.	ચિદ્ધન. ૫

પદ ૧૦૦.

બાવરી ભઈરે મતિ ખુઝત ન તેરી.	ટેક.
જનકે પ્રકાશ કરત સખ કારજ,	
તીનકી તરફ કવી દેખન હેરી.	બાવરી. ૧
રવિ ગયે શશી, વન્હી શશીકે ગયેસેં,	
વન્હિ ગયેં બાની પર કારજ ચલેરી.	બાવરી. ૨
તાકે ગયે ચેતન પ્રકાશક સખકો,	
જ્યાકે લીયે જીતે રવિ આદિક સખેરી.	બાવરી. ૩
સો તો પર સ્વપ્ન લીયે જાગ્રતસેં ભાસે,	
સુષુપ્તિ લીને પર સ્વપ્નસેં લગેરી.	બાવરી. ૪
સુષુપ્તિસેં ભિન્ન તાતે સ્વપ્નમેં આવે,	
તાતેં હે અલેપ ચિદ શ્રુતિમેં કહેરી.	બાવરી. ૫
એસેહી અલેપ લહિ ઈશહિ ભેટત,	
ધર ધર ફીરત ન કાજ સરેરી.	બાવરી. ૬
સચ્ચિદાનંદ પ્રજ્ઞ સોઈ પાવત,	
બાકી પશુ પામરમેં મરત ફીરેરી.	બાવરી. ૭

પદ ૧૦૧.

મૂઢ હો કનૈયા જાસેં ભેદ કેસે માને.	ટેક.
ક્ષિતિ જલ તેજ વાયુ નભ મન બુદ્ધિ,	
અહંકૃતિ ઇતિ વસ્તુ પર સ્વયં જાને.	મૂઢ હો. ૧
અહંકૃતિ પર પુનિ હે તુંઈ ચેતન,	

દેખે બિનાં લેદ ખાલી ક્યૌંકર પ્રમાને.	મૂઠ હો. ૨
દોષ હે પ્રત્યક્ષ તાકો લેદહુ ભાસે,	
ભાસે અપ્રત્યક્ષકો સો સુન્યો નહીં કાને.	મૂઠ હો. ૩
ગીતાકે કહેસેં જ્યોઈ સાધન સાધત,	
ચાથે પદ કૃષ્ણસો અલેદ પડેચાંને.	મૂઠ હો. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તન ધારી,	
સોઈ કહે કૃષ્ણ ન તો સમ બોહોરાને.	મૂઠ હો. ૫

પદ ૧૦૨.

સખમેં હરી રાજત દેખે ક્યૌંનરી,	ટેક.
જાગ્રતમેં મનાદિકહિ પ્રકાશત,	
સ્વપ્ન લખાવત મદદ કરી.	સખમેં. ૧
રહત સુષુપ્તિમેં ભાન ન તોફૂં,	
સોઈ જાગત દિન રેન ભરી.	સખમેં. ૨
તાતેં તું ફિરી જાગત દોડત,	
આહકકું ચાદ ન કરત ધરી.	સખમેં. ૩
સંગ સુષુપ્તિમેં જો નહીં આવત,	
નિનહિ તું પૂજન ગિરત મરી.	સખમેં. ૪
આખર દમકું સોઈ કાંહાં પોહોંચત;	
નાહકકી છાંડ તનદરદસરી.	સખમેં. ૫
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભજ ખારે,	
તો બાકીકી હમે સુધરી.	સખમેં. ૬

પદ ૧૦૩.

સખહિ હરિ બૃજત, કાહે મંગનાં.	ટેક.
તનકી મનકી સકલ જનમકી,	
લહત સુરંગહી નાંહી રંગનાં.	સખહી. ૧
બિન માગે સોઇ દેત શુભાશુભ,	
સખકું આસૂદે પાઉં ક્યોંરી લગનાં.	સખહી. ૨
સખ જા દેખત સુનત બિચારત,	
પ્રેરત સકલકું કરત સંગનાં.	સખહી. ૩
કબહુ ન કોઇકું પલભર ભૂલત,	
ઉનકે લજન સુખમેં ઉમંગનાં.	સખહી. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રહલકે દિયે પર,	
કરકેં સખુરી દિલહી ન ટંગનાં.	સખહી. ૫

પદ ૧૦૪.

સંગ છાંડી મેં તો, મો મન તોમેં દિયો.	ટેક.
લેહ મતી દહ લેહ મતીકું,	
એક અલેહ ઉઠાએ લીયો.	સંગ છાંડી. ૧
ચેતન તુંધ સકલ જગ બ્યાપક,	
શ્રુતિ સ્મૃતિ ગુરુસેં યોં ખચિત કીયો.	સંગ છાંડી. ૨
આકાશાદિક ઘાટ અચેતન,	
દેખત ન દેખું ચિદ્ કેદ્ પીયો.	સંગ છાંડી. ૩
જાંહાં તાંહા તોયે નજર ભર દેખું,	

દેકેં જીયા અખ નિત્ય જીયો. સંગ છાંડી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય ખેલહું,
ફર ગયો દિલસેં કજીયો. સંગ છાંડી. ૫

પદ ૧૦૫.

સાંઈ તોફૂં સરજીયો વ પાલત,
સાંઈ તું ખિસારી ધાવે વિનાં સાન. ટેક.
અમુઝાયે શ્રુતિકે તું નેકહું ન માનત,
તનકો જીયામેં બહુ અભિમાન. સાંઈ તોફૂં ૧
જગમેં જીયો હોત બોહોત કબહુ ન ઠેહરત,
સ્વપને મિલેકો કેસોહિ ગુમાન. સાંઈ તોફૂં. ૨
છિનમેં તો ન્યારે ન્યારે રંગ લખાવત,
જીવન જમાને જર જોર માન. સાંઈ તોફૂં. ૩
એસેકી જીયો ચારી કરી, બોધ ન માનત,
તિનકી જરૂર પશુ ગતિ જાન. સાંઈ તોફૂં. ૪
તાકે લીયે તજી માન, શ્રેયકૂં પાવન,
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ ભજ બે ગુમાન. સાંઈ તોફૂં. ૫

પદ ૧૦૬-રાગ જંગલો.

બાવરીયાં ખાંતાં ત્યાગીયેરે, કછુ મનસેં; બાવરીયાં. ટેક.
બૂઠેકી બાની જડહી પૂજાવે,
ધંધહી ભુલાવે તાસેં ભાગીયેરે. કછુ. ૧
શ્રુતી હિતકારી કહત પુકારી,
મોહ નિશાસેં જાગીયેરે. કછુ. ૨

સાચસેં ભક્તિ સદ્ગુરુ કેરી,	
કરીકે ઉનહી પાઉં લાગીયેરે.	કધુ. ૩
ચેતન સાંઈ સકલ ઘટ બ્યાપક,	
સમુઝી ભજનમેં લાગીયેરે.	કધુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં વૃત્તિ,	
રાખી અડગ અનુરાગીયેરે.	કધુ. ૫

પદ ૧૦૭.

કધુ દિલમેં, સાંચીકે જૂઠી ધારિયેરે.	કધુ. ટેક.
જગપતિ ભજનાં હેનુ જરૂરી,	
દહ કરી જીયામેં બિચારીયેરે.	કધુ. ૧
બિન બિચાર કહી ઈશ અનીશહી,	
જનમેં ડીંગ ન મારિયેરે.	કધુ. ૨
ભૂ જલ તેજ પવન નલ પેદા,	
બનત ન જડ અહંકારીયેરે.	કધુ. ૩
અહી ઉપદેશ સુગુરુસેં નીકે,	
સાધન સકલ સમારીયેરે.	કધુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહી બાકી,	
જનમ મરન ભય ટારીયેરે.	કધુ. ૫

પદ ૧૦૮.

મેરી વ તેરી કહાણુ કરેહો.	ભય કોનકી. ટેક.
આ જગ જૂઠી બાણુ બિરાની,	

પવનકી મૂઠી કયૈંજી ભરેહો.	ભધ કોન. ૧
બડે બડે ભૂપ ભયાનક યમસેં,	
મોતકી આતશમેંજી જરેહો.	ભધ કોન. ૨
અવતારી જ્યોધ આયે જગતમેં,	
સાબત પા ન કબીજી ઠરેહો.	ભધ કોન. ૩
જ્યો સહગુરૂકો શરન ગહેતો,	
કામાદિક મનમેસેં મરેહો.	ભધ કોન. ૪
ભજત સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્મહિ,	
ભવસાગરસેં તુંજ તરેહો.	ભધ કોન. ૫

પદ ૧૦૯.

બોલત હમ બેન, જગતપતિહીં કેહો.	ટેક.
જ્યો જગહીં એક પલમેં બનાવત,	
પુની ભગત દિન રેન.	જગત. ૧
જિનકૂં મન બુદ્ધિ નહિ પોંહોંચત,	
નાંહિ શ્રવન નહિ નેન.	જગત. ૨
કામી કોધી લોભી સબકૂં,	
જ્યાહિ સુનત નહિ ચેન.	જગત. ૩
જ્ઞાની અરૂ અધિકારી ઇમાંની,	
ઉનહી લગત દિલ એન.	જગત. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્મ સમ વ્યાપક,	
બોધ કરન સુખ દેન.	જગત. ૫

પદ ૧૧૦.

હો દેખો દેખોરે, ખાવરિયાં બુદ્ધી ચામકી. હો દેખો. ટેક.	
લોક ઠગનકૂ બનત પુજૈયા,	
રામ ન ખ્યારા ખ્યારી રામકી.	હો દેખો. ૧
જડકે નામ જમાવત પૂંજ,	
બૂઝત નહી જ્યૈં બદામકી.	હો દેખો. ૨
રાગ રોશની ધૂમ મચાવત,	
ખખર નહી જાંહાં નામકી.	હો દેખો. ૩
સ્વારથકો કરી કહત પ્રભુકો,	
ભીતિ ન કહુ જગ ધામકી.	હો દેખો. ૪
બૂલહિ કૂલ્ય ગરૂરકી ચોટે,	
લગતહીં ચમકે ગુલામકી.	હો દેખો. ૫
સમિચદાનંદ બ્રહ્મ સુની ભાગત,	
દૂંઢત ચીજ હરામકી.	હો દેખો. ૬

પદ ૧૧૧.

દીવાની બુદ્ધિ લોકકી, હો દેખો દેખોરે;	દીવાની. ટેક.
ચેતનનાથ પ્રકાશક તજકે,	
કરત મબૂરી બહુ ફોકકી.	હો દેખો. ૧
ઘરઘર જડપેરી ફિરત ન બૂઝત,	
ચા રચનાહે ઠગ કોકકી,	હો દેખો. ૨
બ્રાહ્મણ તપસી વતી કરી માનત,	
લહત ન સૂખી ધન શોકકી.	હો દેખો. ૩

લિંગ ખેડેયા લાંચ ખવેયા,	
તિન પર મરજી શોકકી.	હો દેખો. ૪
ઝપરકી આછી પર દોડત,	
ખખર ન દિલકે ચોકકી.	હો દેખો. ૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રહા સમર થકી,	
લક્ષિત લગત નહિ જોકકી.	હો દેખો. ૬

પદ ૧૧૨.

ગઈ બુદ્ધિ બડપનકી હો, લડકનમેંસે;	ગઈ બુદ્ધિ. ટેક.
વે પુતલીકું પુતલી ખૂઝત,	
ચે કહે મુરત દેવનકી હો.	લડકન. ૧
વે બાજીચે ગિનકે ખેલાવત,	
ધનકું ઇશ લહી સેવનકી હો.	લડકન. ૨
વે બાજી બિન દામ બનાવત,	
ધનકું ગરજ લગત ધનકી હો.	લડકન. ૩
વે અખૂઝ કછુ કામ ન સૂઝત,	
સમજકે કૂટી ધનકે મનકી હો.	લડકન. ૪
ભીખારીસે ભીખકે પૂછત,	
શ્રી સુત ધનકી પુની તનકી હો.	લડકન. ૫
બાજીચેમેં ઉમર ગમાવત,	
માર સહત ચમ દૂતનકી હો.	લડકન. ૬
સચ્ચિદાનંદ પ્રહા નહીં ખૂઝત,	
જિનકું કુદરત પાલનકી હો.	લડકન. ૭

પદ ૧૧૩-રાગ જંગલો હુમરી.

મોયે આસુરીસી દુનિયાં લાગે,	
બાજે બાજેકું હરિકા પ્યારરે.	મોયે. ટેક.
સખ કરને અરૂ નાહી કરનેકી,	
બૂઝે નાંહી લગારરે.	મોયે. ૧
કામનાકે કંદમે બાવરેસેં ડાલેં,	
આપેં ઉઠાવે ભારરે.	મોયે. ૨
પર ધન પર તો બડેહી ઠગેયા,	
પોરસકી સહે મારરે.	મોયે. ૩
દિન ભર ભટકે રેનકું બેહોશી,	
સાચી કહે કારવારરે.	મોયે. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ દિલસેં ન બૂઝે,	
બડે ગુડેકા ચારરે.	મોયે. ૫

પદ ૧૧૪.

કબી છુપે ન છુપાવે કીસીસેં,	
દેખો દેખો પ્રકાશક નાથરે.	કબી. ટેક.
ગગન મંડલમેં જ્યોઈ પ્રકાશી,	
તારા અહકો સાથરે.	કબી. ૧
અહપતિ ચંદકું સોઈ પ્રકાશક,	
જનાં ઉનકે હાથરે.	કબી. ૨
તન મન બુદ્ધિકું કૌવત ઉનસેં,	
કયૌં કહે પરકી ગાથરે.	કબી. ૩

સખ કુદરતમે' હાજર નાજર,

ફાવે ન કાહુકી બાથરે.

કબી. ૪

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ સોઈ ખૂઝત,

જો ગુરૂપે' રાખત માથરે.

કબી. ૫

પદ ૧૧૫.

મોલે શ્રુતિબડી તુમહીં પુકારી, ખૂઝો ખૂઝો ઇમાની યારરે. બોલે. ટેક.

મર્મ સકામકી દામ પ્રગટહે, નરક લોકકા દ્વારે બોલે. ૧

રત મનહીં સો છીનમે' પાકીજે, સંગ બિનાં કરનારરે. બોલે. ૨

ગુરૂકે શરનમે' જાકે સગુન સો, ગાવે હરિ એક તારરે. બોલે. ૩

થેર મન બન્યકે ધ્યાન લગાવહીં, પાવે વિભૂતિ સારરે. બોલે. ૪

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ રૂપ બની પુનિ, પાવે માયા પારરે. બોલે. ૫

પદ ૧૧૬.

બેગી પ્રભુજીકી બાનીકું ખૂઝો,

ખૂઝો ખૂઝો દિવાને લોકરે.

બેગી. ટેક.

મન બુદ્ધિ પરમે' ચિદ્ધન વ્યાપક,

આનંદરૂપ અશોકરે.

બેગી. ૧

સમુજત નહીં જ્યો યા વિધિ હમકું,

તિનકું નર કહે ઓકરે.

બેગી. ૨

ભટકત ભવમે' સુખ નહિ પાવે,

તાકે પતિ બહુ ફેકરે.

બેગી. ૩

થિર કહી મનવા તાકો ન હોવે,

ભારિહે જડકા શોકરે. બેગી. ૪
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ જો મોઝે ચિનત,
 હે ચિત્ત તિનકા ચોકરે. બેગી. ૫

પદ ૧૧૭.

કરો જની કછુ બિનહિં બિચારે,
 દેખો દેખો બિચારીકે ચારરે. કરો જની. ટેક.
 પ્રગટ જડનમેં દેવહીં લ્યાવે,
 એસી ન બાની તુમારરે. કરો જની. ૧
 શ્રુતિકે બચનસેં દેવ ન આવત,
 લંપટહે જ્યો પઢનારરે. કરો જની. ૨
 બ્યાપક પતિહીં તો ન આનાં ન જાનાં,
 એક દેશીકા એકારરે. કરો જની. ૩
 પ્રગટ જડનકૂં દેવ કહે સખ,
 બોલે ન ઘાટ મુઝારરે. કરો જની. ૪
 બિનહી પ્રગટતા બીતરસેં કબી,
 બૂઝી ન કોઈ સકનારરે. કરો જની. ૫
 જડહિ જગતકા પતિ ઠહેરાનાં,
 પાતકહેબુ અપારરે. કરો જની. ૬
 છલ મલ તજકેં ભજો ગુરૂ પ્યારે,
 સત્ય પ્રભુ ઉર ધારરે. કરો જની. ૭
 સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન નહિ તારે,
 પાપસેં મૂર્તિ હબારરે. કરો જની. ૮

પદ ૧૧૮-પુનઃ પદ.

હો ગુમાની મૈયા, જૂઠી મત ગારે સાચી ગા; હો ગુમાની. ટેક.
 જેતી આંખે દેખી, એતી ચિજે' નહિ બાકી;
 કાની ગાનાં સો બેવકા. હો ગુમાની. ૧
 જિન્ને તિજે પેદા કીયા, સોઈ બાકી સાંઈ;
 આર દેવે' બે બકા. હો ગુમાની. ૨
 જેતે ઈહાં આવે, એતે થિર ન રહાવે;
 કયા સુલતાન કયા ગદા. હો ગુમાની. ૩
 ગુરૂપે' ઇમાન ધરી, બેગી હરિ ખૂઝી;
 સાંચે દિલ ધ્યાન લગા. હો ગુમાની. ૪
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ રેન કિનાં ભજી;
 નિત્ય નિત્ય મોજહીં પા. હો ગુમાની. ૫

પદ ૧૧૯-રાગ કલ્યાણ.

હો સાંઈ મે' તો તિહારે શરન અખ આચારે, હો સાંઈ. ટેક.
 લાલચકે લીયે ભવમે' ભટકા,
 કબહુ ન સુખ દરસાચારે. હો સાંઈ. ૧
 પાવત ચિંતા નિભાવત ચિંતા,
 બિહુરત દુખહિં બઢાચારે. હો સાંઈ. ૨
 સુર લોકન લોં સ્થિર કછુ નાંહી,
 બાંહાં તાંહાં પુની પટકાચારે. હો સાંઈ. ૩
 સદ્ગુરૂ અરૂ સદ્ગુણહીં પાયે',
 મનમે'સે' જૂઠહીં બઢાચારે. હો સાંઈ. ૪

સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અબ તેરેઈ,
લજનમેં ચિત્તહી લગાયારે.

હો સાંઈ. ૫

પદ ૧૨૦-પુનઃ પદ.

લલા એતી તેરે! ક્યૌં મન ધૂમ કરેહો, લલા એતી; ટેક.
બોલે સુને સંગ કબી કોઈને ન દેખ્યો,
તિનહી ક્યૌં હરી બધી ખૂમ કરેહો લલા એતી. ૧
કારીગરી મેહેનત કોઈકી ન દેખે,
ઉનહિકે આગે કાહા ધૂમ પડેહો. લલા એતી. ૨
બડે બડે સંતનપેં નિકટ ન આવે,
બાજીયે દેખન કાહે ખૂમ મરેહો. લલા એતી. ૩
ચોરી જરી ચોરનકી ગાવત સમારી,
એસી વેસી ગાઈ મત ડૂમ કરેહો. લલા એતી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ જ્યો ચહે પાવન,
તો તું સદ્ગુરૂ પદ ચૂમ કરેહો. લલા એતી. ૫

પદ ૧૨૧.

સદા સેવો પ્યારે જ્યો જગ ધામ હરિહો. સદા. ટેક.
દિશા પતિ આદિ સબ લોકનકે સ્વામી,
ઉનહીકે અંગી સબ કામ પરીહો. સદા. ૧
જાગે તોલોં અંગી તેરે, ઉનકે નિભાયે,
કરહી સો જેતી જ્યાકી હામ ખરીહો. સદા. ૨
સોઈ કરે સુપનેમેં સાહેતા તુમારી,

રખહીં બેહોસીમેં મુદામ તરીહો.	સદા. ૩
ન્યારે ન્યારે ઘટમેં વ્યાપક પ્રકાશી,	
રહતહે લોકોં પર સામ ભરીહો.	સદા. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તારક બિરાજે,	
તિનહીંકો ભૂતો મત નામ ધરીહો.	સદા. ૫

પદ ૧૨૨.

ભલા એતી તેરો ક્યૌં મન ફૂલ કરેહો.	ભલા. ટેક.
સંગરંગ પકરી અકડકે બેઠે,	
ઉનકી બુદ્ધિકે પર ધૂળ પરેહો.	ભલા. ૧
ચિદધન પતિ પર નહીં હે ભરોઆ,	
તિન પશુકીહે બડી ભૂલ ખરેહો.	ભલા. ૨
જગપતિ સોઇ નહિ બનતહે બાકું,	
રખનેકું તૂંઈ કમ્બ મૂલ ભરેહો.	ભલા. ૩
આવે નહીં જડ કખી આખર બચાંને,	
ચમકિંકરોંકી જાંહાં ફૂલ કરેહો,	ભલા. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ બિન કોન તારે,	
શ્રુતિસેંહુ ચાહિ ખરિ રૂલ ઠરેહો.	ભલા. ૫

પદ ૧૨૩.

હંભી એતી તેરો ક્યૌં મન અકડ કરેહો.	હંભી. ટેક.
બહુ ભવ જડ પીછે ભટકી ગમાયો,	
માંકડેકી મૂઠી હજૂ પકડ મરેહો.	હંભી. ૧

ભૂમિકે વિકાર નહિ મહદ કરેંગે,	
જેરસેં જમાનાં જબ છકડ ધરેહો,	દંભી. ૨
મૂઢનમેં ધામધૂમ કરે ન બિચારે,	
યમકે દૂતનકે જે લકડ પરેહો.	દંભી. ૩
શ્રુતિ બોલે હિતકારી તાકું તું ન માને,	
ઉલટી ત્યાગીકે સંગ જકડ કરેહો.	દંગી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તજકેં દિવાને,	
કેતે દિન દુનિયામે ફકડ ફરેહો.	દંભી. ૫

પદ ૧૨૪.

સદા દુરી કરો, ઉનહીં જ્યોં રિંદગી કરેહો,	સદા; ટેક.
ચિદધનપતિહીં ન કબહુ સંભારે,	
સંગ રંગ પૂજતહીં જિંદગી કરેહો.	સદા દૂરી. ૧
પ્રભુસેં ડરત નહીં ઓરકી કયા ભૈયા,	
સખનકે સંગ ઓઈ ફંદગી કરેહો.	સદા દૂરી. ૨
ધન ધન મન કરે, કામ તો ન સૂઝે;	
મઘ ગાંભ લંગ પીયે, બંદગી કરેહો.	સદા દૂરી. ૩
કામનામેં માતે ડોલેં, બૂઝે ન બિચારી;	
ભાંડનકી રાંડનકી બંદગી કરેહો.	સદા દૂરી. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ તજ મિલિ બેઠે,	
ઉપરકે આછે હિલ ગંદકી ભરેહો.	સદા દૂરી. ૫

પદ ૧૨૫-રાગ વિહાગ.

સદ્ગુરૂ બિન કાહા લેયા, ભરોસો; ટેક
અંધ અંધકે રાહાબર દુઃખમેં, ભટકત ડૂબ મરેયા; ભરોસો. ૧
સામ્ય લિંગ બ્યાહત નહીં કબહુ, સંતતિ પ્રગટ બનેયા;
તેસે અજહી અજ સુનાવત, અંધ ન બોધ લગેયા. ભરોસો. ૨
બેઠમાન જીવત લોં બાંચત, તેસેંઈ સખ સુનવેયા;
દિન દિન જડસેં ઠમતર બનકે, ડૂબત લોક ડુગેયા. ભરોસો. ૩
સ્વારથ સમ ઉપદેશત જગમેં, પાપન પેટ ભરેયા;
બિન સદ્ગુરૂ સદ્ શાસ્ત્ર ન કોઈ, જગદીશહીં લખવેયા. ભરોસો. ૪
વ્યાપક અમિત શક્તિ પ્રભુ બૂઝત, ગુરૂ વિશ્વાસ કરેયા;
સન્નિહાનંદ પ્રહ્લમય હોવત, સાધન પાએ ભજેયા. ભરોસો. ૫

પદ ૧૨૬-રાગ પ્રભાતિ.

કૃષ્ણ જગતગુરૂ આપ બતાવત, એક અભેદ સ્વરૂપહો. ટેક.
હમહી કાહેકું લિન્ન બૂઝકે, પરેં જગતકે કૂપહો. કૃષ્ણ. ૧
સકલ ભૂતમેં મેં સમ વ્યાપક, એસે બોલત આપહો;
એક દેશમેં કૃષ્ણ કહે સોઈ, બેઠમાન આલાપ હો. કૃષ્ણ. ૨
સકલ ભૂતકે હૃદય દેશમેં, સાક્ષી પ્રેરક આપહો;
વિમુખ હોય ઘર ઘરમેં દૂંઢત, વાકે પૂરણ પાપહો. કૃષ્ણ. ૩
કૃષ્ણ બચનતેં ઉલટિ બતાવત, નાહિં કૃષ્ણ કે વેનહો;
એસે બ્રાંત બચનકું બાંચત, કાહે હુખાનાં નેનહો. કૃષ્ણ. ૪
ગીતા બચન ન માનહી સો નર, ડૂબહી ભવ જલ બીચહો;
કોપી પુકારી આપ હરિ બોલત, ક્યોં ન સુનત નર નીચહો. કૃષ્ણ. ૫

સંગ ધાતુકે કૃષ્ણ બતાવત, બોહોત ઠગોરે લોકહો;
 ચેતન નાથ અચેતન મૂર્તિ, મત ભૂલહુ જનિ ફેકહો. કૃષ્ણ. ૬
 કૃષ્ણ બતાવત ચેતન આપહી, ભૂઠ કહત જડ ઘાટહો;
 વ્યાપક નાથ અલોકિક સૂરત, ક્યોં કરી ઘડત સલાટહો. કૃષ્ણ. ૭
 કૃષ્ણ બચન પર જ્યો સાધકકૂં, ખરા ભરોસા હોયહો;
 સો સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ લહતહે ઓર ન દૂભ ડોયહો. કૃષ્ણ. ૮

પદ ૧૨૭-પુનઃ પદ.

જગપતિ કુરૂ મન ભાયોરે હો ખ્યારે મેરે. જગપતિ. ટેક.
 જિન તોયે અતિ શુભ નરતન દીનો,
 જેહી પર ફિરત ફૂલાયોરે. હો ખ્યારે. ૧
 ગર્ભ વાસમેં તોકુરી પોખ્યો, પ્રગટ ક્ષીર પોંહોંચાયો;
 અન્ન પાંન આરોગ્યતા દીની, તખ તું જોવન પાયોરે. હો ખ્યારે. ૨
 તું અખ ઇતિ ઉત ફિરત લોભાનો, લાલચમેં લપટાયો;
 ઇશ અનીશ ન જડ ચિહ્ન ખૂઝત, જ્યાં હેવાન હરાયોરે. હો ખ્યારે. ૩
 ચિહ્ન નાથ ન મનમેં સંભારત, ઉપનિષદ જો બતાયો;
 હીરા નરતન કામ ધૂંધચી, બદલે ચહત ગમાયોરે. હો ખ્યારે. ૪
 પ્રભુ પાલત તું પરહીં સરાહત, ચોં મતિ કાંહાં બિસરાયો;
 અજહુ ચેતી ગુરૂ શરણ અહીં હરી, ભજહુ જો મહાજન ગાયોરે. હો. ૫
 શુદ્ધ કરન મન ધ્યાન કરહુ જો, ગુરૂને તોયે બતાયો;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ લેટનકૂં, દિન દિન પ્રેમ સવાયોરે. હો ખ્યારે. ૬

પદ ૧૨૮-રાગ કાફી.

ઓરકી ન માને મેરા મન એક રંગીવે.	ટેક.
ગુરુ બેઠાંતસેં ઉલટે બચન પર,	
નજર ન ઠાંને જાને, બાનીસો બેઠંગીવે.	ઓરકી. ૧
વિષય ઈંદ્ર પર, સખ દિલ દોડત;	
ઉલટી ચલત યાતો, નિપટ અસંગીવે.	ઓરકી. ૨
બિન નિશાન, બિન રંગમેં પોંહોચત;	
ડરત ન મનસેં, અટલ અલંગીવે.	ઓરકી. ૩
બેહદ ચિદમેં નિજહિ ગમાવત,	
જેમે જરે દીપમેં, પતંગ બડ જંગીવે.	ઓરકી. ૪
મૃગ જલ સમ લહી જગસેં નટતહે,	
એક સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમેં ઉમંગીવે.	ઓરકી. ૫

પદ ૧૨૯.

હૃધ નાંહી હૃધ નાંહી, દેખિયે બિચારીવે.	ટેક.
સ્વપ્નકો જગત નાશ, સ્વપ્ન ગયેં હોત તેસે;	
જ્ઞાન ભયેં જ્ઞાની કહે, પ્રગટ પુકારીવે.	હૃધ નાંહી. ૧
સર્વ ઇંદ્ર બહુ બ્રહ્મ, નાના ભેદ કધુ નાંહી;	
એસેહી સુનાવતહે, બેદ ધુની પ્યારીવે.	હૃધ નાંહી. ૨
પ્રગટ અસત જડમેં કહા કીમત;	
ચૈતન અમિત શક્તિ, એકહિ ખિલારીવે.	હૃધ નાંહી. ૩
અજ્ઞતામેં ભેદ ભાસે, સોષ સત્ય કેસેં હોત,	
જેવરીકો સાપ, અંધકાર લીયે ભારીવે.	હૃધ નાંહી. ૪

સદ્ગુરુસેં ઉપદેશ ગહી સત્ય ખૂઝેં;
એક સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લ તાકું વારીવેં.

ફૂલ નાંહા. ૫

પદ ૧૩૦.

અલખ પુરૂષ પર, મેરા મન અટકાવે; ટેક.
જાનતહિ જાકું ભવખંધન મટત પુનિ,
જ્ઞાન ખિનાં બહુ જુગોજુગમેં ભટકાવે. અલખ. ૧
જ્યો હે અપરોક્ષ નહિ દેખત અખિયન,
નેતિ નેતિ કહિ જાકું, બેદ પુનિ હટકાવે. અલખ. ૨
સૂક્ષ્મ અરૂપી સોઈ, ભાસતહે વિશ્વરૂપ;
જેસે વટખીજ ભાસે, બડા તરૂ બટકાવે. અલખ. ૩
કોઈ જટાધારી ચક્રધારી કોઈ આર કહે,
મેં તો પ્રહ્લ એક લહી, લેદ વાદ પટકાવે. અલખ. ૪
ભજહુ સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્લહી નિરંતર,
મેટે જ્યાકો નામ ચમ ફૂતનકા ફટકાવે. અલખ. ૫

પદ ૧૩૧.

મેરે મન બસ રહા, ચિદ્ધન બંકાવે; ટેક.
આહક ખિન સખ જગકું બનાવત;
કછુ નહિ લગત, અલેપ અટકાવે. મેરે મન. ૧
રાખકું ખેલાવત, સખહી લડાવત;
સખકી લહત પુનિ, રહત નિઃશંકાવે. મેરે મન. ૩
જનકો ભજન અજ આદિ અહરનિશ,

કરિ કરિ ધોવત, મહા તમ પંકાવે. મેરે મન. ૪
કામ કોધ ભય લોભ, મીટત લજત બાફું;
નમત જરત અધ અમિત કલંકાવે. મેરે મન. ૪
સોઈ સચ્ચિદાનંદ, બ્રહ્મ બિન ઓર નાંહી;
તરન ઉપાય બોલું મેં બળાય ડંકાવે મેરે મન. ૫

પદ ૧૩૨.

માયાકા બનાવ ખાલી, ક્યા ગુમાન કરનાંવે. ટેક.
કબીતો જવાની, કબી હોત બુઢાપા બુરા;
દુનિયાં દોરંગી દેખી, દિલબીચ કરનાંવે. માયાકા.
કબહુક હોલત, માલ ખજાના હોત;
કબહુક રૂખી રોટી છાછમેં ગુજરનાંવે. માયાકા. ૨
કબહુક નર, કબહુક ખર ચિડિયા;
ફિરિ ફીરી ઘાસ ભૂસ, ઓર સબ ચરનાંવે. માયાકા. ૩
આલમ દગાકા કોટ, દેખી સદ ગુરૂપેં;
શીશ નમાયકેં, શરન પકરનાંવે. માયાકા. ૪
શ્રુતિ ઉપદેશસેં, સમુઝી ઉર ધરિકેં;
બેગીસેં સચ્ચિદાનંદ, બ્રહ્મહી સમરનાંવે. માયાકા. ૫

પદ ૧૩૩-રાગ જંગલો.

મુખસેં ગુપાલ ગાવે, વિષયમેં રાતા માતા. ટેક.
કામ કોધ મદ મછર ભરીયાવે,
પરતીયા હેરત બાતા બાતા. મુખસેં. ૧

પૂજી ન જાનત આપ પૂજાવતવે,	
ધૂતી જગત ધન ખાતા ખાતા.	મુખસે. ૨
રથ રેવત ચઢી બીખત કુલતવે,	
સ્મૃતિ પથ ધાતક કાતા કાતા.	મુખસે. ૩
શ્રુતિ પથ ઉલટિ કુપંથ ચલાવતવે,	
કરત સ્વકુલકી ધાતા ધાતા.	મુખસે. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદા તજકે શઠવે,	
જાત નરકમહુ ધાતા ધાતા.	મુખસે. ૫

પદ ૧૩૪-રાગ કલ્યાણ.

મેરી તો ન સુનત કહા, આનંદ કંદા.	ટેક.
ટેરત ટેરત જીહ થકી અખ,	
ચલત કંઠસુર મંદા.	મેરી. ૧
નિકટ રહત પુની નજર ન આવત,	
ઠાટત નહીં ભવ કંદા.	મેરી. ૨
શરનાગત વત્સલ સુનિ ચાહત,	
ચિત્ત ચકોર જિમિ ચંદા.	મેરી. ૩
સખ સન તોરિકે આપસેં જોરી,	
અખ નહીં છાંડહુ છંદા.	મેરી. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદા કહાં ભાગત,	
હારીકેં પ્રીતક મંદા,	મેરી. ૫

પદ ૧૩૫.

જગત પર રાજતહે, સાંઈ હમારા.	ટેક.
જિનકે ભજનસેં પાતક ભાગત,	
નર ઉતરત ભવ પારા.	જગત. ૧
જો કરતા પાલક પતિ હરતા,	
ચિદ્ધન સખસેં ન્યારા.	જગત. ૨
જિનસેં કારજ કરત કરન સખ,	
કો તેહી જાનનવારા.	જગત. ૩
કામકોધ વશ ફિરત દિવાને,	
સો કહા લગત ગમારા.	જગત. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ અનુભવીમેં,	
આપહી જાનનહારા.	જગત. ૫

પદ ૧૩૬.

જગતપતી તુંધ તુંધ, રાહબર મેરા,	ટેક.
મીનકો મારગ ખોજ પાંછીકો;	
તેસાહિહે મગ તેરા.	જગત. ૧
મન ઇંદ્રિસે ઉલટીકે ચલના,	
નહિ જહાં પાંઈ ન બેરા.	જગત. ૨
દિન નહિ રેન નેન નહિ સૂરજ;	
સંગી કવન વાંહાં નેરા.	જગત. ૩
બેસૂરતકું દૂંઢત ફિરના,	
ઝોર સુનત કોન ટેરા.	જગત. ૪

સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ અથ તુમ બિન,
સાહક નાહિ ન ડેરા.

જગત. ૫

પદ ૧૩૭.

જગતપતિ હુંદું મેંતો આપહી બિસારી, ટેક.
બાકી ખોજ બિના બહુ લવમેં;
લટકત નર અરૂ નારી. જગત. ૧
બા બીન કોઈ કહુ કામ ન આવત,
વિષય સકલ બિલિચારી. જગત. ૨
જીનકું જાનત નિત્ય મુક્ત બને.
સનકા દિક મુનિ ચારી. જગત. ૩
મન બુદ્ધિસેં ઉલટી ચલહુ મગ,
તીનહું તનકું ટારી. જગત. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદ્ધ લેટનકું,
જડ મતી ડારહું વારી. જગત. ૫

પદ ૧૩૮.

મેરે તો મન બસ રહ્યા, ચિદધન ખ્યારા; ટેક.
જ્યાંહાં જ્યાંહાં નજર પસારહુ તાંહાં તાંહાં,
દેખહું ઉનકા પસાર. મેરે તો. ૧
સ્થાવર જંગમ સબમેં બ્યાપક,
બાસત સબસેં ન્યારા. મેરે તો. ૨
જિનકી સત્તાસેં સબ જાનત,

ઉનહીં ન કે લખવારા.	મેરે તો. ૩
ઝોર કથા અખ ક્યૌં કર ઠેહરત,	
દિલહિં મસ્ત કર ડારા.	મેરે તો. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ લહુ બાકી,	
ફાની સખ સંસારા.	મેરે તો. ૫

પદ ૧૩૯.

મેં વાર વાર વારીરે હો, શંકર ખ્યારા,	ટેક.
શરન ગહત નરહીં નારાયન,	
બોલત હે જગ સારા.	મેં વાર. ૧
પારસ પરસત લોહ કનક બને,	
તુમ અલેદ કરવારા.	મેં વાર. ૨
કનક મિલત ભવ બંધ બઢત હે,	
તુમહી ઉતારત પારા.	મેં વાર. ૩
જો ઉપદેશ ન સુનત ચલત સમ,	
સો નર નાંહિ ગમારા.	મેં વાર. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મમય હોત જો,	
માનત વચન તુમારા.	મેં વાર. ૫

પદ ૧૪૦-રાગ જંગલો.

જગપતી લજનકી નંગી તલવાર.	ખ્યારેહો. ટેક.
સદ્ગુરુસેં લહી ખૂબ ચલાવત,	
કાટત પાપ અપાર.	ખ્યારેહો. ૧

કામ ક્રોધ છલ ચોર ન ઠેહરત,	
દેખત ઉનકી ધાર.	પ્યારેહો. ૨
લાલચ લોલ ઠગોર ન આવત,	
પાસ ડરત બેશુમાર.	પ્યારેહો. ૩
જ્ઞાનરૂપ ચમકાટસેં કાટે,	
અજ્ઞતાકો અંધકાર.	પ્યારેહો. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રહમય હોવત,	
ઉતરતહે ભવપાર.	પ્યારેહો. ૫

પદ ૧૪૧-રાગ ધન્યાસરી.

કયૈં ન બિચાર કરે રે હો પંડિત માની. કયૈં ન. ટેક.	
શબ્દ સકામકી દામ બનાકે,	
નર પશુ જનિ પકરે.	રેહો પં. ૧
ધન તનકે લીયે ઇશ બિસારી,	
ચમ કર કાહે પરે.	રેહો પં. ૨
બૂજત બૂલીકે પરહી બૂલાયે,	
અગણીત દોષ હરે.	રેહો પં. ૩
સંગી ન તન તો કહા કહે પરકી,	
બૂઠ ગુમાન ધરે.	રેહો પં. ૪
સદ્ગુરુસેં લહી વ્યાપક સાંધ,	
તજ છલ તોઝિ બરે.	રેહો પં. ૫
સચ્ચિદાનંદ પ્રહ્મ બિન બાને,	
ભવસાગર ન તરે.	રેહો પં. ૬

પદ ૧૪૨.

કેનપેં ગુમાન ધરે, ઓ સુન બાવરે. કેન. ટેક.
 ભૂ જલ તેજ પવન નભ પૂંજી, માયામય પસરે. ઓ સુન. ૧
 તાતે રંગ બેરંગી સૂરત, સખ કછુ દષ્ટ પરે;
 જાંહાંસેં આવત વાંહી સમાવત, શોચત નાં ઉબરે. ઓ સુન. ૨
 તું ધન તન પશુ માનત મેરો, ઘર ઘર ભટક મરે;
 યાનેં નાંહિ ન કંહ સખ મેરે, યૌં ન બિચાર કરે. ઓ સુન. ૩
 છાંડિ કુમતિ ગુરુ શરન ગહે તો, સખ કછુ સમજ પરે;
 વેરાગાદિક સાધન સાધત, વૃત્તિ અખંડ હરે. ઓ સુન. ૪
 સત્ય ભજત મોઈ સત્યડીં પાવે, ભૂહસેં કછુ ન સરે;
 સચ્ચિદાનંદ પ્રદક્ષ નહીં ચાનત, સો પશુ પ્રગટ ખરે. ઓ સુન. ૫

પદ ૧૪૩-રાગ કાફી.

ચિદધન નાથહીં ભૂલી, કાહા ફિરતહે કૂલી. ટેક.
 જો જો દેવ હૃદયમેં માનત,
 સો સખ હોવેગે ધૂલી. કાહા. ૧
 પ્રકટ સકલ જગ કાલ ચખેનાં,
 જ્યૌં ગજકે ઢિંગ મૂલી. કાહા. ૨
 તજ ગુમાન ગુરુકે પદ ગહહુ,
 છાંડહુ લાલચ શૂલી. કાહા. ૩
 સાધનવાન બની મન ખૂઝહુ,
 મમતા હંતા લૂલી. કાહા. ૪

ભક્તિ સચ્ચિદાનંદ પ્રદાકી,
કરહું અઠગ અમૂલી.

કાહી. ૫

પદ ૧૪૪.

હમ હરી ભજન દીવાને, નહિ ઓરકી જાને, ટેક.
જો નિજ જ્ઞાન દેત તમ કાટત,
જનહિ ભિન્ન ન ઠાને. નહી. ૧
રામ રામ પ્રદ્યાંડકી રચના,
જિનકુ વ્યાસ બખાને. નહી. ૨
દેખત જગમેં નાહી દેખે,
મુનત મુને નહી કાને. નહી. ૩
ખોલત ખોલ ન લહત લહે કમ્હુ,
બનીયે સયાનેં અયાનેં. નહી. ૪
સચ્ચિદાનંદ પ્રદામય વૃત્તિકૂં,
ખૂજત સોઇ બખાનેં. નહી. ૫

પદ ૧૪૫.

જયજય રામકૃષ્ણ હરિ, જયજય. ટેક.
જગત ગુરુ જગ તારન વારન, કામાદીક અરિ. જયજય. ૧
શુદ્ધ કરન મન ધર્મ બતાવત, કામહીં દૂર ધરી;
સગુણ ઉપાસન પ્રેરત, અંગ ઉપાસન બાધ કરી. જયજય. ૨
શુદ્ધ હૃદયકું બાધ કરત તુમ, જો ચિદ રહ્યા ભરી,
જિનકે મધ્ય જગતહે, જ્યોં સાગરમેં લૂન ડરી. જયજય. ૩

જ્ઞાની જન પ્રેમ પ્રગટ વિરાજત, આપ ન દૂર ધરી;
તાતે સોઈ ભવસાગર તારત, જનકું ખાંહાં પકરી. જયજય. ૪
બૂઠહી નામ તુમાર ધરી, બહુ સંગહી બોધ તરી;
ઉન પાપી ગુરૂ શિષ્ય ઉભયકી, જીવતહી બિગરી. જયજય. ૫
ધન્ય ભાગ્ય જે શરણુ ગ્રહી તવ, વ્યાપક ભજત હરી;
સો સચ્ચિદાનંદ પ્રહારૂપ બની, જમસેં ડરત નરી. જયજય. ૬

પદ ૧૪૬.

જયજય નારાયણુ આધાર, જયજય. ટેક.
જગદાદિક કરતા જગ વ્યાપક, પ્રેરક શક્તિ અપાર. જયજય. ૧
હેત શુભાશુભ ફલ તન માની, જનકું તુમ તૈયાર;
શુદ્ધ કરત મન ઉનકો જે ફલ-ત્યાગી કર્મ કરનાર. જયજય. ૨
જ્ઞાની જનમેં પ્રગટ રહત તુમ, બોધત સમ અધિકાર;
આક્ષીરૂપ દરસાવત ઉનકું, જે વ્યાપક ભજનાર. જયજય. ૩
સાધક જનકો સહાય કરી તુમ, તુરત ઉતારત પાર;
હાજર નાજરૂપ સદા તવ, ઉનહી અભય રખવાર. જયજય. ૪
લહલુ સચ્ચિદાનંદ પ્રહારૂપ તુમ, નારાયણુ નિરધાર,
શ્રુતિમેં નામ લિખસેં રૂપ, ન લિખ કદાપિ તુમાર. જયજય. ૫

પદ ૧૪૭.

શ્રીમન્નારાયણુ નારાયણુ નારાયણુ, જે જે નારાયણુ નારાયણુ નારાયણુ;
નોમિ નારાયણુ નારાયણુ નારાયણુ, હરિ નારાયણુ નારાયણુ નારાયણુ.
શ્રીમન્નારાયણુ. ટેક.

માયાસેં અહંકાર યુત, કીયે તત્વ ચોખીશ;
 ચૌદ લોક રચના કરી, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૧
 સખહી ખેલાવત એકહે સોઇ, કોઈનહીં પાંચ પચીશ;
 સખમેં સખસોભાસહી, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૨
 જગવ્યાપક બિન ભેદ પુની, ભાસત અમિત અનીશ;
 દેહાદિક અભિમાનસેં, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૩
 જગગુરૂ બની ઉપદેશકો, કામ ધરી નિજ શિશ;
 પ્રગટ ભોખ નરકો કરે, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૪
 ચાર વેદ ઉપદેશ પુની, સ્મૃતિ યુગ કમ કહે બીશ;
 યથા યોગ્ય સાધન લીયે, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૫
 તિનસેં જન ઉપદેશકું, સદ્ગુરૂ બનત મહીશ;
 તારત બોહોત મુમુક્ષુકું, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૬
 ધન્ય ભાગ્ય જો નામહી, સદ્ગુરૂ ચરનનીશીશ;
 અહીં ઉપદેશ ભજહિ સદા, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૭
 વૈરાગાદિક સાધિકેં, વ્યાપક બૂઝહી ઇશ;
 અમિત શક્તિ અવિનાશી અજ, સો જેજેજે જગદીશ.
 શ્રીમન્નારાયણ. ૮

ધ્યાન અખંડ અભેદકો, ધરહી ટરહી અનીશ;
 લહી સમ્યક્દાનંદ પ્રહ્લહી, સો જેજેજે જગદીશ. શ્રીમન્નારાયણ. ૯

પદ ૧૪૮.

જમકા અજબ તમાસાવે, તનકી કેસી આશાવે
 સૂર્ય ચંદ્ર દિન રેન ફિરાવે, પલ પલ કાટત બાવે;

ટેક.

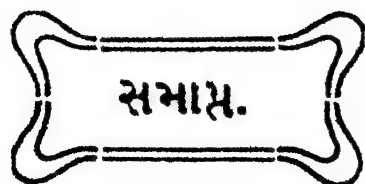
જીવન ચંદ રોજમેં ખૂટત, પલ ભર કોઇ ન બચાવે. જમકા. ૧
હરિ પાવનકો દેહ ગમાવત, પશુ તનમેં દુખ ભારી;
ચેત ચેત જની ભૂતહુ પ્યારે, બોલત બેદ પુકારી. જમકા. ૨
બેગી શરન અહીં સદ્ગુરૂકો, ચિદ્ધન પતી ઉર ધારી;
ભજત નિરંતર શુદ્ધ કરહુ મન, કામાદિકદૂં મારી. જમકા. ૩
ધ્યાન મમ ઉર લમ લગાઇ, રહહુ પ્રેમ રસ પાગી;
સોનાં શીરનાં ડરનાં કેસે, નાથ રહા નિત્ય જાગી. જમકા. ૪
ભજત સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મહિ, સમ રસ બનહુ સુહાગી,
જન્મ મરન ભય મિટહી નિરંતર, સખ કહેંગે બડ ભાગી. જ. ૫

પદ ૧૪૯. રાગ કેરબો.

હો દેખો દેખોરે, પ્રભુ બાનીકી બેન બજાવે.	ટેક.
ન્યારે ન્યારે ઘટમેં ન્યારી ન્યારી બોલે;	
જાંહાંનીકો કામ ચલાવેરે.	પ્રભુ. ૧
જાંહાં અહંકાર બનત અભિમાની,	
ત્યાંહાં સખ જીહાડી ગાવેરે.	પ્રભુ. ૨
જો મન બુદ્ધિ લહત સો બંજયા,	
સોઈ નહિ જૂઠ ચલાવેરે.	પ્રભુ. ૩
સમ સ્વરન ભૂ આદિસેં ગાવત,	
સમ લોકનમેં સુહાવેરે.	પ્રભુ. ૪
સચ્ચિદાનંદ બ્રહ્મ એક સ્વરસેં,	
ગાવત તિનમેં સમાવેરે.	પ્રભુ. ૫

પદ ૧૫૦.

દેખો! દેખોરે, કામધેનુ બધી પ્રહ્મ બાની,	ટેક.
ત્રીન લોક બાકે ત્રી સ્તન રાજત;	
ચિદ્ધ ધન તૂર્ય એસાનીવે.	કામધેનુ. ૧
અ ઉ મ બરનકે સ્તનસેં દોહોવત,	
પ્રહ્મ લોક પય દાનિવે.	કામધેનુ. ૨
એક એક સ્તનસેં દોહોવત પાવત.	
ભૂઆદિકમેં સુખ બાનીવે.	કામધેનુ. ૩
ચોથે સ્તનસેં બે પય પીવહી.	
સોઈ બનત પ્રહ્મજ્ઞાનીવે.	કામધેનુ. ૪
સચ્ચિદ્ધાનંદ પ્રહ્મમય ઉનકી,	
બાકીકી હોવે જિંદગાનીવે.	કામધેનુ. ૫



શુદ્ધિ પત્ર.

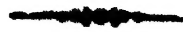


પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬	૨	જન્મનિ	ઉન્મનિ
૧૭	૧૪	નાવે	નાખે
૧૭	૧૨	પડે	પડ્યા
૯	૨૨	પાય	યાય
૧૧	૧૭	સકલ	સકલ અર્થ
૧૨	૯	જડમાં	જડમાં કાં
૧૩	૨૦	જોવે	જોવો
૧૫	૨૨	હદેજ	હદે ન
૧૬	૨	મુખુજોરે	મુખુજોરે સહુ
૧૬	૨૦	ઓલખે	ઓલખો
૨૦	૧૩	તેવી	તે
૨૨	૮	કરી	કરી પ'થ
૨૩	૧	બુદ્ધિ	બુદ્ધિ બહુ
૨૩	૮	શ્રુતિ	શ્રુતિ
૨૫	૧૧	માયે	ગાધયે
૨૫	૨૧	ને	ના
૨૬	૫	કારણ	કર્તા
૨૬	૨૪	જનને	યમને
૨૭	૧૨	રહે	રહેશે
૩૨	૧૫	આધાર	આચાર

પાનું.	લાટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૩૨	૧૯	અવસ	આવસ
૩૨	૨૦	તે	તે
૩૪	૩	તે	જગત
૩૪	૭	ગણા	ગણ્યા
૩૪	૮	બણા	બણ્યા
૩૪	૯	મોટા	મોટ્યા
૩૫	૧૬	તેને	જેને
૩૫	૨૨	ચેતન નથી	ચેતન ન એથી
૩૮	૧	જડ	ઝડ
૩૮	૧૫	તે રૂપ	રૂપ
૩૮	૧૭	બેલા	બેસો
૩૯	૧૭	શ્રી રામ	શીસ ન
૩૯	૧૯	હિલા	હિલટા
૪૨	૮	વતાવંત	અતાવું
૪૨	૨૧	પોઢી	પોચી
૪૩	૨	નાથ	નાથ ન
૪૩	૨	કાયરે	કોયરે
૪૩	૭	વારે	વારી
૫૧	૧૯	તો	તે તો
૫૬	૧	કાળ ગમાવતાં	કાળ ગમાવો ન જુદાં
૫૬	૩	રૂપ બાહેર	રૂપ ન બાહેર
૫૬	૧૧	અહ	અહ તો
૫૭	૨	સ્મૃતિ	સ્મૃતિનું
૫૭	૯	મહે	મહમણ

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૫૭	૧૦	કરે	કરે
૫૭	૧૪	સાક્ષી શિક્ષા	શિક્ષા
૫૮	૧૬	તેહેનામ	તેહેના મન
૫૮	૯	સ્મૃતિયે	સ્મૃતિ ગયે
૫૮	૧૦	વોણારે	વીણારે
૫૮	૧૭	મતિ	સ્થિતિ
૫૮	૧૮	બળે	બળે
૬૫	૧૪	અનુભવનો	ભવનો
૬૬	૯	નહીં	સૂત્રી
૬૬	૧૯	જલમાંડી	જલમહી
૬૭	૧	જેહેની	જેહેને
૬૭	૨	વોણા	વીણા
૬૭	૧૫	ખળીને	લખીને
૬૭	૧૯	આધારેરે	આરાધેરે
૬૮	૧	પણુ	તે
૬૮	૨	એવા	એવા નર
૬૮	૯	મદ	દમ
૬૮	૧૮	કોણુ	કો ન
૬૮	૧૮	સહુનો	સહુને
૬૮	૨૨	કરતાં	યાતાં
૬૮	૪	<div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="font-size: 4em; margin-right: 10px;">{</div> <div> માટે આપણે અનાચાર તજયેરે, વળી મળીને સહ ચિદધન બજયેરે. </div> <div style="margin-left: 10px;"> </div> </div>	
૬૮	૧૮		માટે આપણે તો મળી ચિદધન બજયેરે, શુભ ગુણ સંધરીને દુર્ગુણ તજયેરે. ૧૮
૬૯	૯	કરે	કરે

પાનું.	લીટી.	અશુદ્ધ.	શુદ્ધ.
૬૯	૧૫	સંભારી ફરિયે	સંભારીયે ફરિ
૬૯	૧૬-૧૭	{ જેમ ઓળગાએ પ્રપંચ } ખાંડીરે, તેમ બજીયે સ- મિયદાનંદ અહા ઢાહા- ડીરે. ૩૬	બજીયે સમિયદાનંદ અહા એમ ઢાહાડીરે, ધારંતાં ચૈતન જડ બુદ્ધિ દષ્ટએ કાહાડીરે. ૩૬
૭૧	૫	દેહોહંતા સુદ્ધિ	દેહોહં જ્યાંહાં સુધી
૭૨	૭	કામના	કામનાના
૭૨	૧૯	હરિ જગ ધણી	હરિ ધામની
૭૩	૧	જે	જે
૭૩	૧૩	સમિયદાનંદ	સમિયદાનંદ અહા
૭૫	૨૦	કર્મે	ગમન
૭૫	૨૩	જ્યમ જમ	તેમ જેમ
૭૫	૨૩	કોનો	કોધનો
૭૬	૧૦	હધડામાં	હધડામાંહે
૭૬	૧૬	દેવાદિ એના	દેવાદિક એહના
૭૭	૫	નહોં એ	હીરો
૭૮	૫	સધારે	સાધેરે
૭૯	૮	અંન	ચંદ
૭૯	૯	અનંત	આનંદ
૭૯	૧૩	કરતે	કરત
૮૦	૧૭	સઝત	સમઝત





હમારા રામ ધની હયજી,
હમારે ક્યા કમી હયજી.

